Qabella. Vi
de infra pbagiū: et
vide īfra. talia. quia
pro eo cē accipiunt
vel quasi.

Qalix nō debet
fieri de vitro. ligno. ere. vel
aurichalco. nec de crista llo. aut la
pide: sz tm̄ de auro. argēto. aut stā
no. de cōse. di. v vasa. a. c. vt calix.
De ofectacōne calicis: a an possit
vendi. vide f. ofectatio. v.

QAlūniaiQuid
sit puaricaria tergiuersa
ti. vide sup̄ accusatio. f. iiij.

QAnonica por
tio est illd qd eccīa ppria
debet recipe qn̄ quis elegit alibi
sepulturā. de q̄ vide f. sepultura.
iij. p totū.

QAnonicus Vi
de f. plenda a sup̄ bñficiū
a f. simo ma. ij. a. iij.

QAnoizatō Nō
lz aliquē veneari p sācto ñ
fuerit canoizat9 auctē rōne eccīe.
ex de reli. a ve. san. c. v In q̄ q̄dez ca
nonizacōe primo inquirit de vita
ei9 qui canonizādus est. si fuit in
laboribus iustis a multis: si moribus
castus. a actib9 strēnus. Optet ei
presenti testificatiōe pdicaria bo
ne fame pconijs nō tacere. lxi. dis.
miramur. xij. q. ij. q̄uo. Et est ma
xime querendū de simplicitate a
hūilitate. extra de pūmp. ex stu
dijs. Itē queri solet an fuerint
psecucōes. viij. q. v. omis qui geme
bat. a. c. ibi. Et an illas fuerint cū
caritate. q. v vide q̄ tum. In
quirendū est etiā de miraculis fa
ctis in vita a post mortē. Porro de
martirib9 non fit tāta examinatio
si queritur tm̄ de miraculis. a cau
sa pter quā passi sunt. ar. de ose.
dis. iiij. cathecuminuz. a. c. baptis
mi vicē. Dijs rite pactis pt ad ca
nonizacōem pcedi. A. Itē in sū. o.
li. a. ti. xiiij. q. xxv. vbi subiūgitur.
Ordinē a modū quo osueuit curia
romana pcedere in canonizacōne
scōz perfecte ponit Hosti. a Goff.
sup. c. audiuim9. s. de reli. et vene.
sancto. B

QVtz licēat portigere eōez
ad aliquē nō canoni
zatum. Re. sm̄ Imo. Nō negam9
quin nō licēat portigere pces ali
cui defūcto quē quis credit bonuz
vixi: qz dñs fidem oratis attendit
si facere p eo officiū vel pces solē
nes nō licet: vt in pmo f. dictū est
A. Cō. Alb. a Hosti. vt i sū. o. eo.
ti. q. xxij. in fi. B

QAracter scōm
Dyo. est signū sacrum coio
nis fidei a sacē ordinacōis datum a
Hierarcha Vel sm̄ modernos tlie
ologos Caracter ē distinctō a cara
ctere ekno impssa aie rōnali sm̄
y magiez. o figuras ymitatē creatā
trinitati creanti a recreanti distin
guēs a ñ figuratis sm̄ statū fidei.

Et quãz caracter nõ imprimitur p omnia sacramẽta etiaz noue legis: ꝫ solum p illa p que mãcipatur quis ad aliq̃ sacrãmentũ spirituale exercẽdũ. sicut a baptism⁹ cõfirmatio a ordo: hec Tho. m. iiij. q. iiij. A. Cõ. Alb. B. de caractere etiã ordinis habes pluraj. ordo. iij. p totũ

Carcer seu icarceratio.

Vtrũ liceat aliquẽ icarcerare vel detinere. ꝫ fm Tho. sẽda sẽde. q. lxv. In bonis corporis tria p ordinẽ cõsiderantur. Primo quidẽ integritas corpalis substãtie. cui detrimẽtuz affertur p occisionem vel mutilacõem. Secũdo delectatio vel quies sensus cui opponitur verberatio: vel aliud q̃libet sensũ dolore afficiẽs. Tercio motus a vsus membrorum qui impedit p ligacõnem vel incarceratiõem. Et ideo incarcerare aliquez vel qualitercuiq̃ detinere est illicituz: nisi fiat fm ordinem iusticie. aut ad penam. aut ad cautelaz alicui⁹ malivitandi: a hoc licet tantũ iudici. Verũtamen detinere hominẽ ad horã ab aliquo opere illicito statim perpetrãdo. cuilibet licet. sicut cũ quis detinet aliquẽ ne se p̃cipitet vel ne alium feriat. Sz simpliciter aliũ includere vel ligare ad eũ ptinet solũz qui habet vniuersaliter disponere de actib⁹ a vita alterius: hec Thomas. Nam a puata persona hec faciens sẽdm leges morte puniturꝯ de priua. carce. l. vnica.

Caritas Vtrũ

caritas semel habita possit amittiꝯ. ꝫ fm Tho. sẽda sẽde. q. xxiiij. Caritatez possum⁹ triplicit cõsiderare. Primo mõ ex parte spiritussancti mouẽtis animã ad diligendũ deum: a ex hac pte caritas impeccabilitatez habet: q̃ impossibile est hec duo simul esse vera. s. q̃ spiritussanct⁹ velit mouere aliquẽ ad actum caritatis a q̃ ipse caritatẽ amittat peccãdo. Nã donũ pseuerãtie cõputatur inter bñficia de quib⁹ certissime liberãtur quicuiq̃ liberãtẽ. vt dicit Aug⁹ in li. de p̃destinacõne sc̃oz. Secũdo modo p̃t cõsiderari caritas fm q̃ priam rõem. Et sic caritas non p̃t amitti: misi id q̃ pertinet ad caritatis rõem amittatꝯ. vñ caritas nullo modo p̃t peccare: sicut calor nõ p̃t frigidare. sic nec iniusticia nõ p̃t bonũ facere vt Aug⁹ dicit in li. de sermõe domini in mõte. Tercio p̃t cõsiderari caritas ex pte subiecti. q̃ est vertibile fm arbitriũ libertatẽ: a isto mõ ca'tas vie amitti p̃t. non autẽ caritas patrie. q̃ ibi de⁹ p essentiã videtur q̃ est ipa essentia bonitatis.

Que sunt ex caritate diligẽda. ꝫ fm Tho. ij. ij. q. xxv. Quatuor sunt: vt ait Aug⁹ in li. de doctrina xp̃iana. Vnũ q̃ supra nos est sez deus. Secũdum quod nos sum⁹. Terciũ q̃ iuxta nos est. s. proxim⁹ a homo vel angel⁹. Quartũ q̃ infra nos est. s. corpus p̃priũ. A. Idẽ in sum. cõ. li.

iij·ti·xxxiiij·q·cxxvi·Pōt addi·Si militer a corp⁹ primi cui exhibere debem⁹ opera corporalia caritatis Matth·xxv· ꝫ hoc pt̄ includi in eo qđ supdictū est: nos debere diligere pximū iux nos·B·Et sūt intelligēda hoc ordine·Primo a p oibus deo⁹ deide debem⁹ diligere nosipos deinde pximū·vltimo corp⁹ nrm. Et tūc subdit sic idē Tho. scđa scđe q·xxvi·Nō est tñ de necessitate caritatis q hō pximū corp⁹ exponat p salute pximi: misi in casu q̄ tenetur eius puidere saluti: ꝫ q aliqs spōte se offerat: ptinet ad pfectō caritatis·A·Idē m sū. d. eo. ti. q. cc xvij·Et hoc vltimum dz intelligi q̄ ad salutē corpeam: qe q̄s nō obligāt exponē regulariē pximū corp⁹ p ope pximi: ꝫ p salute aīe sic. cū aīa pximi incōparabiliter sit p̄ciosior corpe nostro·xxiiij·q·iij·si tēs·vndea sup̄ in ordine caritatis pximū dē m⁹ preponē corpi nostro·a Tho. ij·ij· q·xxxiij· dicit mortaliter peccare q̄ quocūq timore etiā corpalis mortis omittere pximū corrigere·qñ ex hoc verisimiliter puidet eius saluti·B·Et hic ordo caritatis sub p̄cepto est·vt Tho. trabit scđa scđe·q·xliij·A·Similiter etiaz est sub p̄cepto vt diligam⁹ meliores vel magis diuūctos plus aliis·vt ibidē dicit Tho·a ī sum·d·eo·ti·q·cxxviij· B

Vtrū magis debeam⁹ diligere meliores q̄ nobis cōiunctiores·Rē fm Tho·scđa scđe·q·xxvi·Meliori quidez qe est deo pximquiori·maius bonū ex caritate debem⁹ velle·s·maiorē gradu; beatitudinis: qz ad caritatē ptinz vt velit iusticiā dei seruari·fm quā meliores pfectius beatitudinē pticipāt ꝫ tamē hō racionabiliter magis intense diligit diuūctos·a hoc triplicit̄·Primo quidez intensiori affectu diligit ad illud bonuz ad qđ diligit eos·q̄ meliores ad maius bonū·Secūdo qz inter diuūctos aliqui sunt nobis pximquiores fm naturalē origine·a qua discedere nō possunt: ꝫ tomtas fm quā aliquis appropinquāt deo pt̄ accedere a recedere: augeri a minui·a iō possuz ex caritate velle q̄ ille q̄ est michi cōiunctus sit melior alio·a sic ad maioris beatitudinis gradū puenire possit·Tercio qz pluribus modis siue causis cōiunctos diligimus. Nā ad alios non habem⁹ nisi amicicia caritatis: ꝫ ad cōiunctos nobis habem⁹ alias amicicias·fm modū diuūctionis ipōz ad nos vt qz aliqs est de sanguine⁹ vel cōiux vel cōciuis·vel ppter qđcunqz aliud licitū a ita ex caritate plurimis modis diligim⁹ magis nobis cōiunctos·A·Idē in sum·d. eo. ti. q. cc xviij·Et deducio est q meliores debem⁹ plus diligere: qz hꝰ iusticia dīma req̄rit Matth·xij·ibi. Que est mē mea cē·Dz possu m⁹ optare q ppinquiores· B

Vtz diligē inimicos sit necessitate caritatis·Rē fm Tho·ij·ij·q·xxv·dilectio iimi coz triplicit̄ pt̄ cōsiderari·Primo mōvt diligāt̄ im q̄ tum iimici: a hꝰē diligē malū alteri⁹ scđo mō

q̄tuz ad naturā a sic in vmúsalia sic dilectio inimicoꝝ est de necessitate caritatis: vt.s. aliquis diligēs deuz a primū ab illa generalitate inimicos nō excudat. Tertio mō pt̄ cōsiderari in spāli. vt.s. aliq̄s in speciali moueat motu dilectōnis ad inimicū. a illud nō est de necessitate caritatis vel salutis absolute: q̄ nec moueri motu dilectōnis in spāli ad q̄slibet xpōes singulariter est de nēcitate caritatis nisi fm p̄pationez animi. vt.s. hō habeat aim prepatū ad hoc q̄ in singulari inimicū diligēt si nēcitas occurreret. Sz q̄ absq; nēcitatis articulo diligat: pti net ad caritatis pfectōem. A. Idē in sū. c. li. iij. ti. xxxii ij. q. ccxiij. B

Vtz fit de necessitate caritatis a hō inimico signa vel effect⁹ exhibeat dilectōnis. ꝛc fm Tho. scda scde. q. xxv. Sic homo in cōmuni tenetur diligere a nō in speciali nisi fm prepacōem animi: vt nūc dictū est. ita signa a effect⁹ dilectōnis que in cōmuni cōsueuerūt p̄mo exhiberi tenet etiā inimicis exhibere. puta cū aliquis orat p̄ oīb⁹ fidelib⁹ vel pro toto populo. vel cum aliq̄s benefitiū impēdit toti cōmunitati. tunc etiā hoc inimicis exhibē est de necessitate p̄cepti: a ot̄a facere pertinet ad liuoꝝ vindicte. Specialia vero bñficia vel dilectōnis signa que q̄s exhibet pticulariter aliquibus q̄ exhibeat inimicis nō est de necessitate. nisi fm p̄pacōez animi vt.s. tuuet in articulo necessitatis. fm illud puer. xxv. Si esurierit inimic⁹ tuus ciba illū ac̄. Sz hoc facere p̄ter necessitatis articulū pertinet ad pfectōez caritatis. p quā aliq̄s cauet nō solū vincī a malo: sz vult vincere in bono maluz: q.s. non solū cauet ne p̄ter iniuriam illatam p̄trahat ad odiū: sz etiaz intēdit inimicū ad suum amoꝝ p̄trahere. A. Cō. hīj s Pe. vt in sū. c. eo. ti. q. ccxiiij. B

Vtz inimicis veniaz petēti bus teneamur remittere. ꝛc fm Pe. iij. sñiaz. ex iniuria vel damno dato alicui solēt in eo cui fit tria oriri. s. rancoꝛ in affectu. signa rācoris in effectu. a actio ultris co ñ iniuriantez. Primū tenet homo remittē immo nūq̄ in corde hēre. A. Matb. xviij. ibi. Sic a pat meus ac̄. B. Secūduz tenet homo remittē veniā veraciter petēti & parato emēdare fm facultatē suā. de q̄ p̄t intelligi q̄d dr̄ Lu. xvij. Si reuersus fuerit ad te: dicēs. penitet me. dimittē illi. imo etiā si ñ petat vt i p̄mo. ff. dictū est. A. Ist⁹ immo nō videt dictū pe. vt p̄t colligi ex habitis in sū. c. eo. ti. q. ccxv. sz poti⁹ ei⁹ dicto aduersat. Et cū hoc dicto Cō. Albr̄i. vt nō debeat expectari petitio: a istud videt verū. Nā si nō dz rancoꝛ teneri in corde. filz nec ab extra oñdi in ope: q̄ non solū a malo: sz ēt ab oi specie mali abstinēdū est. & Thes. c. fi. B. Sz terciū ñ tenet remittē nisi ille satisfaciat p̄ posse vt. c. si q̄s ot̄ista tus. ꝛc. di. a nō. m. c. ad aplīce. de re. iu. li. vi. a i remissiōib⁹ doctoꝝ

iuriū. ⁊ extra de ffiale. mnotuit. cū cōcordātijs ibi positis. A. Hoc satis datū est: qz legitime p̄t peti estimatio iurie etiaz vltra mtereſſe rey. extra de īmu. ec. qm̄. li. vi. mſi ex hoc oriret p̄repōderās scādalū respectu salutis aīe vel corpis. qz īordine caritatis hec p̄ferenda fūt: vt p̄t ostare ex dictis supꝫ. ¶ Vtz opera bona extra caritatez aliquid valeāt. ⁊ Rēſm Ray. Quāuis non valeāt directe ad vitam eternā. tñ valēt ad alia qnqz. Primo. ſ. ad tolerabilius iudicium futurū pferendū. de pe. diſ. iij. ſi quis autē. A. Ricar. ſup. iiij. ſentētia. di. xv. dicit. qz bonum a pemtētia acta in mortali sicut nō valet ad obtinēdū regnū ita nec ad remiſſiōem pene: qz ꝓpter illud ſi mīnuetur pena pro peccatis prioribꝰ debita: ſ bñ minorez pēnā ſuſtinebit in inferno: qz mterim dū facit illud bonuz cauet a ma. loquorū occaſiōe si faceret amplioꝰ puniretur. Et ita dicit intelligendū dictū aſſerentiū mīnorem pēnā ſuſtinendā ꝓpter bonuz ſine caritate factū. Sz cōtra hoc videtur qđ legit in vitaſpatrū qz cuidā ſancto patri reuelatuz est de qdā qui ꝓpter luxuriaz exclusus est a padiſo qz ꝓpter abūdantes elemoſinas q̄s faciebat liberatꝰ est ab mcēdio igmis. B. Secūdo ad tē palez. pſperitatē. de pe. diſ. iij. cauē dū. xxij. q. ij. ſi q̄libet. Tercio ad hoc qz q̄s citꝰ illustrē ad pmiam. de pe. di. v. falſas. in fi. Quarto ad aſſuefactōz bonoz operū. ſicut faciebat olim btūs Joh. de ꝟſe. di. iiij. non regenerabātur. Rñdeo: qz dyalogꝰ non hz in eo tantam p̄tātem q̄tam hīet ſi bona opa nō faceret ſicut Greg. refert in dyalogo. li. iij. c. vij. & iudeo q̄ ſignatꝰ erat signo crucis qz demones nō potuerūt ei nocere. A. Aduertēdum tñ qz remuneratio q̄ fit p talibꝰ operibꝰ ſm Ric. in loco p̄allato. nō est ex debito iuſticie: ſ ſolū ex dei clemētia. forte ideo qz q̄ ex ostumatia cōm deū mereť fui pdictō em quo p̄t extrinſecꝰ aliq̄d mereri. B. Vtz hō poſſit deo ſatiſfacere p opa extra caritatē facta. habes ſ. ſatiſfactio ꝟſi. Et plura de caritate habes in ſe. ꝟſ. ¶ Vtz opa extra caritatē exiſtentiū vnq̄ valeāt. ⁊ Rēſm Ray. Opa viua q̄ facta fuerūt in caritate mortificātur p ſequēs mortale p̄ctm̄: a viua ſeq̄tur pma reuiuiſcūt. Illa vero q̄ nunq̄ viua fuerūt. puta q̄ in peccato mortali facta ſunt. viuere non p̄ſūt: qz mortua nata fuerūt. vꝰ Illa reuiuiſcūt q̄ mortificata fuerūt. Viuere non p̄ſūt que mortua nata fuerūt. Cō. tho. in. iiij. di. xxij. A. Predictū di xit Ray. in ti. de pe. ⁊ rē ꝟſi. Itē circa idē queritꝰ Tho. etiā in. iij. p̄te. q. lxxix. ar. ti. v. ⁊ vi. B. De ꝟfeſſiōe facta extra caritatē. vide infra. cōfeſſio. i ꝟſ. iij. Vtruz occaſione religionis ſint p̄termittēde opera caritatis in parentes vide infra. religio. i ꝟſ. iij.

Qaſus ep̄ales.

Illos casus a q̃bus non p̃t absol uere sacerdos prochialis vide ℣. c. confessor. i. ℣. i.

Qathecismus i exorcismꝰ. Vtrū cathecismus cōuenienter debeat precedere baptismū. ℟ Rndm Pe. i. iiij. sic. Nā in baptizando req̃ri oꝑtet ea que sūt de necessitate fidei. que sūt tria ſ. fidei susceptio: a eiusdē professio: a ipius obseruatio Et ꝓpt̃ hec tria cathecismꝰ inuentus est: qm in eo fit instructio ad fidei susceꝑcōem. fit etiā responsio ad fidei p̃fessiōem a promissio ad fidei obseruacōem. Et quia adultus p se credere a promittere potest: requiritur hec ab eo p seipm In paruulo vero requiritur p vicariū scilicet p patrinū qui in psona puuli ſndet. Credo. Et sicut dicit Tho. duplex p̃t esse sensus. Vnus. credo. i. ego puulꝰ quādo ad p̃fectam etatē veniam: credā. vel credo. i. ego patrinꝰ operā dabo qꝫ iste credat. A. Iste sensus est magis conuenies. Nam tenētes ad baptismū fideiussores fiūt susceꝑti. de cōse. di. iiij. vos añ omia. B. Nec est inconueniens qꝫ patrinꝰ pro puulo ꝓmittat: quia de illis ad que oēs tenentur vnus aliū obligare potest. Secus autez in hijs ad que oēs non tenentur Et si dicis. qꝫ patrinus sic obligatur ad instruendū puuluz de fide. ℟ ndet Tho. qꝫ nō est ibi magnum periculū qꝫtum ad modernū tempꝰ: quia a parentes pueri sūt x̃piani a inter x̃pianos nutriūtur Secus aūt erat in primitiua ecclesia: quia tūc diligētior cura hūda erat. Et similiter nūc esſz si pentes pueri essent suspecti de infidelitate vel si puer inter infideles uersatus esset. A. Idem etiā esset si pentes eēnt suspecti in moribꝰ. Naz suscipiētes de baptismo sunt fideiussores nō solū fidei: ſz etiam morū. vnde in dicto. c. vos. eis dicit Ideo semp eos admonere vt castitatez custodiant. iusticiā diligant. caritatē teneāt. Ante oīa symbolū a oracōez dnicam etiā vosipsi tenere a illis q̃s exꝑtistis: oñdite. dicta etiā in hoc ℣. nōnt in sum. c. ti. iiij. ti. xxiiij. q. xlij. B

Bed ad quid p̃dest exorcismꝰ. ℟ Rndm Pe. a Tho. in. iiij. dis. vi. Habet effectū in corpe a in anima: qꝫ minuit potestatē demonis. ne possit tantū in hoie sicut prius. ne baptismū a alia bona impediat. Sed p̃dicta potestas totaliter in baptismo tollitur. sicut Pharao primꝰ flagellatꝰ est populo non egresso de egipto: a postea totaliter in mari ru bro: qđ est figura baptismi: ſb merſus est. A. Idem in sum. c. eo. ti. q. xliij. vbi etiā dr̃ qꝫ circa hūc effectū cathecismi plures fuerūt opiniones. Sed qđ dictum est melius videtur. B. Quid figmificent sacramētalia alia que fiunt ante baptismuz in cathecismo. vide supra baptismꝰ. vi. ℣. iij. Per cathecismū impeditur matrimoniū contrahēdum. infra. impedimētum. vi. ℣. ij.

Cautio. Nomine cautionis quando simpliciter ponit intelligitur nuda promissio. Sed p cautionem ydoneam siue sufficientem intelligitur fideiussoria vel pignoratitia vt notatur extra de pigno. cum contingat. A. Inglo. B. de hac vide supra. absolutio. iiij. fi. A. de hoc etiam dicitur supra. absolutio. i. xvij. in additione. B

Cecitas mentis. Vtrum cecitas mentis sit peccatum. Rn. sm Tho. sed a sede. q. xv. Greg⁹. xxxi. moral'. ponit cecitatem mentis mter vicia que causatur a luxuria. Ad cuius vicij intellectū est sciendū q̄ principiū intellectualis visionis est aliq̄d intelligibile principiū per quod hō intelligit alia aut quidem intelligibili principio mens hois pt intendere. Et q̄ ei non intendat potest dupliciter cōtingere. Quādoq̄ quidem ex hoc quia habet voluntatem spontanee se auertentem a cōsideratione talis principij. sm illud psal. Noluit intelligere vt bñ ageret. Alio modo p occupationem circa alia que magis distrahunt quib⁹ab inspectione huius principij auertitur. sed m illud ps̄. Supcecidit ignis. s. cōcupiscentie: a non viderūt solem. Et vtroq̄ modo cecitas mētis est peccatū Sz quādo est ex naturali defectu: vt in amentibus. nō est peccatū. A. Idē in sum. o. li. iij. ti. xxx. q. ccix. B

Censura ecclesiastica. Nomine cēsure tria comprehenduntur. scilicet interdictū. excōmunicatio. a suspensio extra de verbo. sig. querenti. Et de singulis horuz vide infra. in vocabulis propriis vt infra. excōmunicatio. a infra. interdictuz. a infra. suspensio.

Cessatio a diuinis. Cessatur quādoq̄ in aliqua ecclesia a diuinis propter iniuriā vel offensaz alicui de ecclesia vel ecclesie factaz. Et tūc posito q̄ etiam aliquis de canonicis qui statuerunt cessationem a diuinis ibi celebraret non incurreret irregularitatem: quia nō est interdictum ordinariū. vt dicit Jmo. extra de appell. dilectis filio decano. Et nō debet cessare a diuinis p capitulum collegiū vel aliquem conuentuz alicuius ecclesie: nisi vocatis omnib⁹ pro vt sunt vocādi ad electionem: a nisi deliberatione habita diligēti: a post hec requisito vel clerico vel laico cuiuscuq̄ dignitatis aut condicionis vel status propter cuius iniuriā vel offensaz videtur cessatio faciēda. q̄ iniuriā vel offensā emendet: a si no hierit emēdare nō poterit cessari. Quasi procedatur p dicto modo a cessetur. extūc tam pars eorū qui cessant q̄ eius cōis quē cessatur. infra vnuz mēsem p se vel p̄curatorē obtinuatis diebus ad sedē aplicam tenēt se p̄sentare. A. Jmmo iter arripe

vt i textu infra allato. vbi etiã p3 q̃ dr̃et ita ↄtinuaẽ vt q̃ cito ↄmo de potẽrũt se aplico cõspectui repñ tent. B. ai adis a mumũtis nego cij: misi p ↄcordiã infra dictũ tps cessaret ipsa cessatio Et sic ptibus remẽtib9 vel vna a nõ altra remẽte: ps culpabil pumat Et mihilo minus si ps q̃ cessauit nõ remeret nec mitteret: nõ seruabit cessatio nec valebit. extra de of. or. quis. li. vi. A. Ibi dicit. Parte isup a dñis cessante sup scripta tã in cessando q̃ in remẽdo seu in mittẽdo ab sedẽ aplicam nõ seruãte. nõ seruet ipsa cessatio: ꝙ eã nõ obstãte vt pri9 in ipsa celebret. Et cõ. prẽ dictis Alb. B

Qui volunt cessare a dñis dr̃et cãm idoneaz conscribere in instrumẽto publico vel patẽtib9 lr̃is cum autẽticis sigill' Aſ. pr̃ns qñ h° collegiũ facit vel cuz vno sigillo vni9 alteri9 autẽtici vt in textu infra allegato. B. Et assignare illi cui quẽ cessaẽ intẽdũt Qz si hoc p̃termiserit vel causa nõ fuisset inuẽta canonica. restituẽt oĩa q̃ tpe cessacois p̃cepserunt de ecclesia illa vbi cessatuz est: a q̃ illo tpe dr̃etur eis de ecclia nõ pcipient: a ei ↄtra quẽ cessauerũt. de dãnis a iniurijs satisfaciẽt. Si vero causa fuerit iudicata canonica tũc illi q̃ occasiõem dederũt ↄdẽnã di fũt ad oĩe interesse canonicus Et ad certã q̃titatẽ taxãdam ip si ecclie in qua cessatũ est. ↄuertẽdaz in cultũ diuinũ. ex. de of. or. si canonici li. vi. A. Vbi p3 q̃ dicta q̃ titas taxat̃ sup oris arbitrio B

Qui ad aggrauacõem cessacõis ymagies crucis. bẽ virginis a alioz sanctoz irreuerenter tractãt, psternũt vrticis vel spinis supponũt: vel aliq̃d hmõi faciũt. reprobant̃ a grauit fũt pumẽdi. ex de of. or. si canonici li. vi. Qualit̃ gnalem cessacõem a dñis religiosi tenẽtur seruare. vi de infra. intrdictũ. ℣. xi. qui incipit. Rñ sentẽtia.

Cimiteriũ hẽt eandẽ immunitatẽ quam ecclia quo ad oia capl'a: que vide infra. emunitas ecclie: a emunitas cõfugientiũ. Et hoc p̃terq̃ in duobus casib9. s. q̃ null9 mortu9 dr̃z in ecclia sepelir̃i: vt infra. emunitas ecclie. ℣. ij. a q̃ laici in choro eẽ non dr̃ent. hec Ray. alDosti. A. Idẽ in fi. c. li. ti. xiiij. q. vi. B

Cimiteriũ pollutũ esse censetur qñ ecclesia est polluta effusione sanguinis vel semis dico si sit cõtiguum ipi ecclie Et anteq̃ recõciliatũ fit nõ dr̃et in eo aliq̃s sepelir̃i. Secus si cimiteriũ ipm esset remotũ ab ecclia. Sz econuerso. polluto cimiterio nõ est polluta ecclia. ne mi9 dignũ traherevideat ad se maius dignũ. extra de se. ee. si ecclia li. vi. Et non est cimiteriuz vnũ: ꝙ plura qñ paries est in medio liez sit ibi porta. A. s. q̃ iuxta de vno ad aliud vt i allegato. c. B. Vñ vno violato nõ est violatũ alterz: vt i dicto. c. Circa ↄsecracõez cimiterij

vide infra. ofteratio. iiij. ff. i. a. ij.

Quis put hic sumitur est ptās ligandi atq; soluēdi qua ecclāstic⁹ iudex dignos debet recipere: a indignos excludere a regno: vt patz in. iiij. sentētia xp̄i: a p glo. ibero. sup Mat xvi. A. Ray. vero dicit q̄ daues B dicūtur scientia discernendi inter peccatū a peccatū: a potestas ligā di atq; soluēdi. dis. xx. ff. i. De. vero vt i sum cō. ti. iij. ti. xxxiiij. q. dxxi. dicit q̄ clauis est q̄dam ptās spi ritual' sup naturalē a deo data a i fusa. nō innata nec acquisita Dec oēs tendūt ad idem: sed vna ma gis declarat alia z. Diffinitio enim Ray. oñdit q̄ ptāti debet ānecti sē tētia Ista vero pe. idicat a quo est lxceptās B

Quot sunt daues. Rc. sm Tho. i. iiij. di. xviij. Quia p dauez vt nūc dictū est iu dex debet dignos recipere: et indig nos excludere: indiget iudicio di scretiōnis quo ydoneitatē iudicet ipō actu recipiōis: a ad vtramq; eoz ptās quedam seu auctoritas requirit. Et sm hoc due daues di stinguūtur Vna quaz ptinet ad iudiciū eius qui absoluēdus est. Alia ad ipsā absolutiōem Et hec due daues nō distinguūtur in es sentia auctoritatis: q̄ vtriusq; sibi ex officio opetit: ß ex opacōe act⁹ quoꝝū vnus alii⁹ supponit. Nā da uis q̄ dicitur ptās ligādi a soluē di immediate apit: ß q̄ dr̄ scia dis cernēdi. oñdit cui apiendū sit p ul tā. de his clauib⁹ hr̄. di. xx. ff. A Sz vt ptz in sū. o. li. iij. ti. xxxiiij. q. dxxij. Ray. dic. Credo verū esse q̄ nō est mī vna clauis q̄ est ptās si ue iurisdictō dr̄ tñ pl'aliē daues ꝓter pl'es ei⁹ effect⁹ qui sūt ligaē a soluē: daudere a apire istar da uis materiał. Et q̄ alicubi iuenīt scia o3iūcta ptāti nō est ideō q̄ scia fit clauis: ß q̄ necia est ptāte hñ ti: sicut lucerna i tenebris ābulā ti. ne al' seq̄tur q̄d ait dñs Math. xv. Si cec⁹ cecū ducit ambo. Cō. pe. di cēs. In sole potētia liq̄faciēdi a in durā diuna est i radice: a due i ef fectib⁹ Sic vna tm̄ est clauis in ra dice: ß due in effectib⁹ B

Hay clauiū seu hy⁹ clauis vsus est ad aperiēdū a claudēdū sm Pe. sicut a clauis materiał: ß differenter: q̄ clauis materiał' p̄mo a p̄cipaliē est ad claudēdū: a ex osequēti ē ad apiē dū Clauis vero spūal' ecōn. primo ē ad apiendū a sed ario ad claudē dū. A. Et sm eūdē Pe. ista clausio fit triplr̄ Vno mō q̄ ad culpā nō absoluēdo ab ea Alio mō q̄ ad pe nā sensus ligādo tpali pena. Ter cio mō q̄ ad penā damni p sm̄az excōica cōis vt in sū. o. eo. ti. q. clx xiij. Idē etiā p̄t intelligi de aliis cē suris. extra de v̄. sig. q̄renti: a sup̄ censura Et vt ptz in sum. o. eo. ti. q. clxxij. dicit idē Pe. q̄ ptās ligādi atq; soluēdi integrat ex duob⁹. s. ex ptāte ordis a ex ptāte iurisdic tionis Jurisdictio ei dat materiā prima & ptās clauis est eētialiter. secūda accidētaliter B

Soli sacerdotes hñt dauos: qz fm Tho. in. iiij. di. xviij. q. xix. sol' sacerdotib⁹ data est hec ptās a dño vbi ait Quoꝝ remiseritis ptā. ac. ioh. xx. Nec obstat q soli Pe. dictū est Tibi dabo claues regni celoꝝ Math. xvi. q illō fecit dñs ad demōstrandū ecclē vnitatē: vt oēs a petro q successoribꝫ suis accipient sue ptātis origiez xviij. q. v quicūqz. q. c. loq̄tur Et lz oēs sacerdotes habeāt ptātez dauiū q̄tuz ad ordinē: nō tn hñt vsū ptātis: qz deficit eis iurisdictio q̄ mīstrat materiā: vñ qui nō hz iurisdictōem sup subditos pōt dici q̄ q̄tū ad hoc nō hz vsum dauiū. Sz tn sacerdos malꝫ q̄uis sit grauat⁹ nullo mō priuat vsu dauium in q̄ipē non est agēs pncipale: ꝫ mīstrum tale Hec Tho. fm hoc pe. q Kay. A. Hoc intelligit de sacerdote ab ecclia nō abscisso qui lz sit malꝫ tamē vtitur clauib⁹ mīstrum talē vice dei: vt in fi. cō. li. iij. ti. xxiiij. q. dxxiiij. q. dxxv. vbi etiā oīa pdicta notātur. De hoc etiā infra ffe. B

Vtrū scismatici. hēretici. excōicati. suspensi q degradati habeāt vsū dauiū. Rñdm Tho. in. iiij. di. xix. Dñt quidē vsuz in se q̄tū ad essentiā: ꝫ talis vsus impedit ex defectu materie: qz talibꝫ ecclia subtrahit sbditos vel simplicit vel ad tps: vñ q̄tū ad hoc priuati sunt vsu dauiū. A. Cō. Pe. vt in sum. c. eo. ti. q. dxxvi. B

Quid operet vsus dauiū. Rñdm Tho. q pe. vbi supra Operatur instrumētalit disponēdo ad grām q iustificatiōez: nō autē pncipaliter q imediate ipsā gratiā q iustificacōem efficiendo: qz hoc ē soli⁹ dei Sz sicut ablutionē originalis in baptismo valet ablutio. ita ad emūdationez actualis valet absolutio. A. Idē in fi. con. eo. ti. q. dxxviij. vbi addit fm Tho. Qz si ātē absolutōem sacerdotis aliqs nō fuisset prefecte dispositꝰ ad grām suscipiēdam. in ipsa cōfessiōe q absolutiōe sacrali grām ofqretur si obicē non ponēt Idem Pe. q addit. q sufficiēt otrito datur ibi augmētuz gr̄ie. B

Qualit p claues sacerdotes dicātur solue vel ligare. Rñdm Kay. tribus modis. Primo ligāt q soluūt q ostē dūt aliqē ligatū vel solutū a deo Vnde dñs Luc. xviij. leprosos p se prius mūdauit. dēinde ad sacerdotes mīsit quoꝝ iudicio ostenderentur mūdati. A. Immo videt q non solū ostendāt absolutū: ꝫ etiam absoluāt instrumētalit tū vt supra. ff. primo. Nā licet vera contrico resuscitet peccatorē: remanet tn adhuc ligatus. donec si pōt: sacerdoti se repsentet: q ab eo fuerit absolutus. Nam cōtritio ab hac obligacōne nō potest liberare. de pe. dis. i. nō potest. q de pe. q re. c. omis Vnde q dominꝰ Lazaꝝ ab eo resuscitatū dedit discipul' absolue dum Joh. xi. B. Secūdo soluūt qn a peccato sacrāmētaliter absoluūt q ligāt ad pmissionē pagendā. A. In sum. con. eo. ti. dxxviij. vbi

hec ponūtur. dicit q̄ sēs mod⁹ lig̃ādi est cū satisfactōem pme ipo nūt pnitēt⁹. soluēdi vero cū ali q̄d dimittūt vel p eam purgato⁹ ad sacramēto⁹ cōionez admittūt B. Vñ leo papa X pe hanc p̄positis eccie tradidit ptāem: vt ofitē tib⁹ pme satisfactōem d̄arent ac̄. de pe. di. v multiplex. Tercio ligāt vel soluūt per excōicationē. Et ad istos oēs modos pt̄ ouemē dluc Q8 cūq̄ solueris sup terrā ac̄. q8 locū h⁹ cuz sacerdos iuste iudicat ligādo vel soluēdo. A. Oia p̄dicta plenī⁹ hñtur in sū. o. dicta. q. dxx viii. B. de q̄ materia q̄tum ad excōicatōem vide sup̄. absolutio. et infra. excōicatio p totū. de absolutione pcōz. a pmā vide sup̄. absolutio. vi. a infra. cōfessor. a ofessio p totū. a infra. pmā p totū. a ff. peccatū p totū. Et p̄dictā expōicō nem ligandi a soluēdi lēs infra. sacerdos. ff. i.

Clericus primo cōitr. Ad hoc q̄ q̄s sit vere dericꝰ nō sufficit q̄ sit tōnsus: n̄ habeat aliquē ordinē dericalē vel saltē primā tonsurā ab eo qui dare pōt. A. Per primā em̄ tonsurā quis cōstituitur delcus. ertē de eta. a quali. cum cōtingat. B. Tñ q̄ diu h⁹ solū primā tonsuraz vel minores ordies p̄t si voluerit dese rere dericatuz: vt sup̄. apostasia iiii. ff. i. a. iij.

Clericꝰ ornat⁹ debet esse duplici ornamēto a interiori a exteriori. Interi⁹ ornamentum consistit in virtutib⁹ quib⁹ debet esse ornati derici: a p̄cipue sacerdotes atq̄ p̄lati: ne al' male sedentes in cathedra. cathedre inuria m faciāt. xl. di. multi. Exterius ornamētuz cōsistit in q̄tuor. Primo in incessu. vt nō currendo: sz̄ moderato a equali gressu incedāt vt sic maturitatē a equalitatem indicāt mentis. xl. di. ff. vlē. Nec in solo incessu: sz̄ etiā quia oculos linguā a oia mēbra debent deici sub freno castitatis a modestie vereare. vi. q. v. ex merito. xxxij. q. v. nec solo. Secdo in hitu: vt nō deferāt vestes incisas a lingulatas. Al'. frapatas Lingula em̄ sm Catholicon est p na lingua a p silitudinē p̄t iam̄ accipi vestis q̄ in modū lingue solet fieri Et inde lingulat⁹ a sic incisus Unde a in sū. o. li. iij. ti. vij. q. v vbi hec oīa ponūtur que fuerūt originaliter dicta Ray. dicit. Nō deferāt vestes incisas a lingulatas ad modi oculato⁹. B. neq̄ varij coloris. nec rubeas: neq̄ viridēs: neq̄ nimis lōgas: neq̄ breues. Item neq̄ de serico: sz̄ de lana nō nimis preciosa vel vili. xli. di. ff. i. Et precipue in habitu debet se cōformare q̄tuz possunt illis inter q̄s viuūt seruata semp honestate. ar. di. iiij ff. erit. a di. xxx. si quis vir⁹ū. A. Hec oīa in dicta. q. v in sū. con. v bi etiaz addit q̄ in habitu pōt cō p̄hendi etiam tonsura: q̄ coma a barbā debet deponere. extra de vi. a hone. de. dericis. a B. Et nota q̄ ex causa timoris. peginacōis vel alia simili licitū est derico hitum

trãsformare. xxi. q. iiij. epi. extũ de vi. a hone. de. clerici. ñ. A. In hoc c. clerici. dicit de causa timoris In dicto vero. c. epi. dicit de causa pegrinacõis. qñ. s. longo tpe ambularent vt ibi dicit. de fili causa in dictis capl'is non dicit. Nec etiaz puto q causa pegrinacõis etiã longissime si cã timoris iusta non assit deberat ita habitũ trãsformare q deicis nõ appareat. Hoc em̃ strictissime phibet vt in. c. ostingit ij. extra de sen. exc. Sed forte ppter dictã longã pegrinacõem licet vestes ferre breuiores. Et in palleato c. clerici. plura alia de simili materia ponũtur. B. Quicuiq aũt clericus vgata vel ptita vtit veste publice sine causa si bñficiat9 est: fus pẽsus est a fructuũ pcepcõe p sex mẽses. Si nõ est beneficiat9 a est in sacris citra sacerdotiũ. p idem tps est inhabilis ad obtinendũ qdcunq bñficium eccãsticũ vt in de. qm̃. de vi. a ho. de. Tercio obstitit deicoz ornamentuz exteri9 in cibo. de quo vide ij. gula per totũ. Retro in potu. de q ij. ebrietas fo. iiij. a ij. sobrietas fo. ia. ij.

Cleric9 habet deferre rasuram in modũ corone supra. a tonsurã capilloz ab infra Cui9 racõem assignat Tho. in. iiij. sen. di. xxiij. quia corona ẽ signũ regmis a pfectõmis cuiz sit circularis. Illi aũt q̃ dñs ministeriis applicãtur: adipiscũtur regiã dignitatez: a pfecti in virtute esse debẽt. Cõpetit etiã eis subtractio capillorz ex pte superiori. ne mens eoz tpalib9 occupacõnib9 a contẽplacõne dñoz retardet: a ex interiori p tonsurã: ne eoz sensus tẽpalib9 obuoluãtur. Cõuerti etiã tondẽtur ppter renũciacõnẽ tpalium: ꝫ nõ radũtur: qz nõ occupãt dñs ministeriis in quib9 oportet eos dñm mẽte otẽplari. A. Idez in fũ. o. li. iij. ti. vij. q. iij. B

In cuiuio deicoz fũt pcipue sex obseruãda que hñtur di. xliij. cõuiuia Vt videlicet vita absentiũ non mordeat Vt pñtes non irrideãtur Vt mania secularium non recitẽtur Vt verba sacre lectõnis legantur a audiãtur Vt cibus non nisi ad sustentatiõem sumat. Et vt in principio a in fine laudes deo referãtur. hec ibi. a ca. p reuerentia. A. In allegatis iuribus nil dicit de istis laudib9: sed cadẽ di. c. vt ñ liceat vbi dicit. Nõ oportet deicos vel laicos religiosos ante sacrã horam diei terciã inire conuiuia: nec aliqñ clericos nisi ymno dicto edere panez: a post cibos gratias auctori deo referre. B

Cleric9 debet in bñficio esse dere a in eo sua officia implere. Et illi q̃ nõ implent ꝫ voluptatib9 vacãt p̃m Vl. nihil habẽt iuris in reb9 ecclesiasticis. a si recipiũt: tenentur restituere. Reddit9 em̃ ecclesiarũ sunt stipẽdia seruitutũ Vñ a iura indixerũt

dericis psonalē residētiā: q̄ tamē in multis casib⁹ pmittūt absenti amo tinue vel ad tps Ñ quicq̄d sit de foro ꝺtentioso videt sufficere ad salutē si ipse sua cura a impensis puidet q̄ eccia decenter officiet ur a popul⁹ sufficiēter regatur: a ipē honeste vite a morū honoꝝ exē plū subditis oñdat a interdū per se ad locū accedat a de p̄dictis certificēt a qñq̄ p se officiū exoluat A. Nō sic dicit Vl. ß ait. Et p se diuinū officiuz diligēter exoluat a mmistris sm possibilitatē bñficij puideat sufficiēter. vt in sū. o. li. v. ti. vij. q. xxix. Et ex hoc videt colligi q̄ dericus existēs in mortali teneat ad restitutionem p̄ceptoꝝ ex bñficio illo tempe: q̄ non potuit beneficio debite deseruire: nec diuinum officiū diligēter seu deuotē ter exoluere p̄sertim si sit notoriꝰ cui quilibet peccator notoriꝰ sit ipō iure suspēsus vt p̄t colligi ex notatis in sum. cō. li. iij. ti. xxix. q. iij. a v. Et idem videt posse dici de illo q̄ ex indeuotiōe a lata negligētia minus celebret vel alt dissolute seu irreuerenter dicit officiuz: q̄ sic nō diligēter exoluit: et q̄ facit cōtra p̄ceptū ecclesie in ca. dolētes. de celebr. miss. B. Tutiꝰ tamē est si p se cōtinue faciat. Reliqua vide j. residentia. A. Ibi latiꝰ dicit de hac residētia. Et ex ibi dictis p̄t patere q̄ nō solū est tutiꝰ p se residere: ß etiam est necessariū in beneficio curato a qñq̄ etiā in alijs. B. De transitu dericoꝝ de ecclesia ad ecclesiā vide infra. trāsitus.

Clericus secūdo

.l. q̄ derici a quibusdam actib⁹ secularib⁹ sunt remoti. Nō enim debent intendere negociacōm de rebus vendēdis a emēdis a hmōi extē ne de. vel mo. ca. i. a. lxxviij. di. fornicari. de hoc infra. negociatio. j. ij. a. j. ante plt. Item nec questiomb⁹ in iudicio seculari etiā si beneficiū non habēt: dūmodo sint i sacris. siue etiā sint in minoribꝰ a habeāt beneficiū. a hoc nisi p se a mscabilib⁹ psonis. extra de postu. ce. i. A. Ibi etiā dicitur. p eccle sia sua. B. a. lxxvi. di. puemit vel nisi suā vel suoꝝ iniuriā psequatur. iiij. q. vi. ōmbus. A. Ibi non dicit nisi de iniuria ppria. Sz etiaz pro cōiunctis p̄t agere in quaciq̄ honesta causa si necessitas imineat. vt in ca. cū sacerdotis. extra de postu. B. Item nō p̄nt suscipere gubernacōes alienaꝝ rerum seu p curacōes alienoꝝ negociorū. Bñ autez possunt suscipe tutelas a legib⁹ impositas: ß a curā orphanoꝝ viduaꝝ que indefense sūt. A. Aut eaꝝ psonaꝝ que maxime ecclesiastico indigēt adminiculo vt in ca. infra allegato. B. Et etiaz de licentia epōꝝ gubernacula ecclesiasticaꝝ rerum. vt in dicto. c. puemit Et vide j. tutela. j. ij. a. iij. An vero dericus possit exercere aliqđ artificium. vel culturam possessionū a hmōi. vide infra. negociatio. j. penl. Et an possit exercere officiū tabellionatus. vide infra. tabellio j. ij.

Clerici nō dēbēt mīnistrare in taberna · nec ī ea ōme dere vel bibere nisi causa necessitatis m pegrinacōe · xliij · di · nō oportet · v · c · nulli · q · c · clerici ·

Clerici q̄ relicto clericali habitu portant arma si tercio monīti nō deponūt: pdūt priuilegiū clericale · extē de sen · ex co · in audiētia · Similiter etiā si nō fiat monīti q̄ immiscēt se tyrannidi q enormitati · extra de sen · ex co · cuz non ab hoīe · pñt tñ arma portare mō quo dī supā · bellū · ij · ff · i ·

Clerici goliardi aut buffones · A · vioculatōes vt pz in tex · infra allegato · q glo · ibi dicit · q primū est vulgaē gallicī · secūdum vulgare tuscū q · B · si hoc p annuz exercuerint carent priuilegio clericali · A · s · ōmi · vt in textu pdicto · B · Et eodē modo si minoi tempe q admoniti nō destiterint · extra de vi · c · hō · de · clerici · li · vi · A · Vbi pz q̄ requirit trina monitio · B

Clerici q̄ carnificiū macellariorū seu tabernariorū officiuz publice faciūt · A · personalit̄ vt in · c · infra allegato · B · si tercō monitu · A · noiatim · vt ibi B · non desistant seu resumāt · q si sunt cōiugati pdūt priuilegiū clericale · A · ōmino · vt ibi · B · Nō cōiugati vero q̄ mœduntvt laici pdūt m psonis · A · Sz si non mœdāt vt laici pdūt m rebus tm̄ · vt ibi · B · q̄ diu hoc agunt · A · In textu de · diocesanis ad lrāz sic dicit̄ · Si moniti ab hijs non destiterint aut ipa vt p̄missum est: exercēdo resumpserint q̄ndocunq cōiugati · ōmino non cōiugati vero in rebus: et si oīno mœdāt vt laici m psonis p̄uilegiū clericale q̄ diu p̄missis mīsteriis coipō amittāt · B · de vita q hō · de · clerici · li · vi · diocesanis · m de · eo · ti · A · In pdicto · c · clerici · m hil de hoc pmit̄: ꝫ solū qđ dictū ē in p̄cedenti ff · B

Clericus cōiugatus si cōtraxit cum vnica q virgine q deferat tonsurā q vestes clericales retinet priuilegiū clericale in duobus · s · q patiens excōmunicatus: q non pt distringi nec cōdēnari a iudice seculari: nec ciuiliter nec criminaliter In cēteris vero nō retinet Jtē si nō defert tonsuram q habitū in nullo retinet · extra de de · cōiu · clerici · li · vi · Quo clericus potest iudex esse vel iudicaē infra · iudex · ij · ff · i · q · vi · Et p quos actus clericus in minoribus pdit priuilegiū clericale · vide supra Apostasia · iiij · ff · penulē · q · v · Et que negocia clericis sūt interdicta · infra negociatio · in tribus vlt̄ ff ·

Clericus tercio scilicet q̄tum ad cohabitacōnem mulierū · q honestatem · Clerici namq nō debent habitaē cum mulieribus · dis · xxxij · hospicio · dis · lxxxi · legitur · Naz cohabitatio est aliquādo adulterij occasio · xviij · q · ij · diffinimus · Excipiunt matres · sorores · amita · matertera · A · Amita est soror patris · matertera vero matris sm Cath̄ · B ·

Et geneāliter p lineā trāsuersalē oīes ꝺsanguinee que sunt infra secūdum gradū. ar. dis. lxxxi. cum oīb⁹. Sz p lineā ascendentiū a descendentiū vsq; ad quartū gradū ar. extra de cōsan. a affi. nō debet. a di. xxxiij. interdixit. a di. lxxxi. cū oīb⁹. a. c. volum⁹ Et est rō: qꝛ in istis fedus naturāle nihil ꝓmittit seu crimis suspicari. extē & cohabitā. de. a mu. a nob. a extē de ꝓsumptionib⁹. A. In allegatis in utrib⁹ non datur mōstratē de isto qꝛto gradu ad hoc ꝓpositū: ß tñ idez dicit Raꝛ. vt in sū. cō. li. iij. ti. xxx. q. xi. Idē etiā dicit glo. in. c. v. extē de cohabi. de. a mu. assignās aliaz rōez videlz qꝛ videt qꝛ in ista linea recta amplius possit extēdi ꝓmissio qꝛ in collaterali. Et bñ: qꝛ in linea recta quīto gradus est distāti ꝛ tanto est antiquioꝛ ꝓsona a minoris suspicōnis. a ꝓ oīs maioris ꝓmissionis. xxxiij. di. interdixit. B Et hoc intellige nisi haberent secū pdisseq;s vel aliquas mulieꝛes suspectas. A. Ad hoc facit. lxxxi. di. legitur. B. Porro etiā cum priusdictis dericus nō debet habere imo deratā familiaritatē. ne cōtempti bilis habeat. xxxiij. di. quoꝛūdaz Pōt etiā vltra p̄dictos gradꝰ habitare. si essent antiq a si nō suspecte. di. lxxxi. femias. a in p̄dicto. c. interdixit. in fi. A. Pōt etiaz habitaē aliq affines a domestice. lxxxi di. cū oīb⁹. vbi ex cōcilio Carthaginē. dicit. Cum oīb⁹ ei deicis extīnee femie nō cohibent: ß solemateꝛes. auie a matꝛe. amite. soꝛoꝛes a filie fratꝛū aut soꝛoꝛ: a q̄ caiq; ex familia domestica ex necessitate etiā anteq; ordinarētur iam cū eis cohabitabant vel si filij eoꝛuz iam ordinatis pentib⁹ vxoꝛes acceperūt: aut seruis nō habentib⁹ in domo q̄s ducant aliūde ducere necessitas fuit: hec ibi Itez potest cohabitare vxoꝛi ipsi⁹ derici ante ordinacōem hīta q; caste tegēda est lxxxi. di. volum⁹ Ad intelligiē q̄n vxoꝛ iam est vetula a nō suspecta: vt in dicta. q. xi. a in fin. ꝛ. notat Itē sciendū qꝛ cum nulla suspecta debet cohabitari etiā strictissime consanguinitatis. extra de cohabi. de. a mu. c. v. vbi dicit Inhibēdū quoq; est vt null⁹ sacerdos feias de q̄bus suspitio p̄t esse retineat: ß neq; illas q̄s canones ordinūt mrēm amitā a soꝛoꝛē: qꝛ instigāte diabolo etiā in illis scel⁹ ꝓpetratū repiē a etiā in pdissequis earū de m. Sz si quā de his necitatē hīnt p̄sbiteri: habeāt in vico aut villa domū longe a sua ouersacōe a ibi eis q̄ sunt neccia administrent. Prohibē duz q̄ est: vt nulla femia ad altare p̄sumat accedere: aut p̄sbitero ministrare: aut infra cancellos stare vel sedere: hec ibi. Sz vt habeē in sū. ꝛ. dicta. q. xi. videtur aliq intelligere hunc textū: qñ ꝺsanguinee hīnt secū pdisseq;s extraneas. Sz certe decre. p̄derat suspitiōem nō solū pdisseq;z: ß etiā ipsaz ꝺsanguineaz. ibi. qꝛ instigante diabolo. Vñ etiā si non habeāt secuz extraneas: ꝺz cōsanguineaū suspectaū cohabitatio vitari: vt sup

hoc ca. sentit glo. dicēs ꝙ ō dr̄ hic
intellige de suspectis clericis iuue
nibus a mulieribꝫ suspectis: qz si sus
pecte sūt nō debēt secū manē. xxiiij
di. quorūdaz. Cōtria loquūtur de
illis mulieribꝫ de quibꝫ nulla ē su
spitio mali. Jtē sm Goff. ad Hosti.
epūs a religiosus in dist mcte non
pūt cum aliq̄ etiā sanguinea hī
tare. ar. dicti ca. quorūdā. a m Au
ten. de sācissimis epīs. J. ep̄m. col. ix
a de mōachis. J. cogitandū. colle a
Ray. vero dicit Lz hoc tutū a hone
stū esset tñ non obstāt eis illa iu
ra: qz. c. quorūdā. loquit̄ qñ imo
derata familiaritatē epūs hēbat cū
filia: cuiꝰ occasiōe vilis ac obēpti
bilis a sūbditis hēbat. c. vero sane
loq̄tur de vxore epi q̄ omno dz intē
re religiōez. hec in dicta. q. xi. m fī.
o. Primū veriꝰ videt. Jmā de religio
sis exp̄sse hētur. xviij. q. ij. diff mi
mus. De epīs vero in dicto. J. ep̄m
Et sicut non designātur leges sa
cros canones imitari: ita a sacroz
statuta canonū. pncipū ostitutio
nibꝫ adiuuātur. extra ō nouī ope
ris. nū. c. v

B

Vtz dericꝰ in cōtinēs a fo
micariꝰ sit suspēsus a de
beat in officijs euitari. ꝙ Rūdz. p
mortali pcō est suspēsus q̄ ad se.
tñ talis nō est suspēsus q̄ ad alios
nec dz in officijs euitari: misi si pec
catū est notoriū: vt qz dānatꝰ est
de illo. ā spōte confessus ē in iure. A.
vel etiā non spōte: qz hec dist mcō
nō fit m ca. quesitū. J. alla. vbi ēt
glo. dicit q hoc casu odēnatio dz
fieri p sñaz diffmitiuā. B. vel cui
dētia facti q̄ non pt aliq̄ tergiuer
sacōe celari: vt puta qz mulierem
multū suspectā tenet publice: aut
qz apparent mde argumīta gradiē
tia sup terrā. eī de cohi. de. a mu.
q̄sitū. A. Ibi nō dr̄ de sigmꝰ hmōi
euidētie: ꝙ hec ponit Ray. vt m fī.
o. li. iij. ti. xxx. q. xii. B. Et de hoc ha
bes J. formicatio. J. ij. Et ibi de pena
derici q̄ duxit vxorē. J. iij. Vtz aūt
a formicacō licerat accipe sacra. hī
J. ordinatꝰ. i. J. iij. A. Sup hijs a si
milibꝫ hodie est facta magn̄ inno
uatio p ociliū Cōstantiēse. a post
ea Basiliēse. ātēqz revocarēt in q̄
Basil. ocilio facta fuit q̄dam osti
tutio approbāte dño Eugenio pa
pa. iiij. quaz ego extraxi de libro
dñi cardialis Juliani. tytuli sācte
Sabine: q̄ vulgariē dicit sācti an
geli: qui p̄fuit dicto cōcilio: et mi
hi hāc ostitucōem ondit in came
ra a studio suo. Florētie. die. ij. de
cembris. Mcccxl. cuiꝰ tenor sequi
tur a est talis. Advitandū scāda
lū ac multa pricula subuenīēdum
q̄ sciencijs timoratis: statuit qz
nemo dēmceps a collatione alicuiꝰ in
sacramētoz admīstratiōe. aut
alijs quibuscūq̄ diuinis vel extrā
p̄textu cuiuscūq̄ sentētie aut cēsu
re ecclesiastice seu suspēsionis aut
p̄hibicōis ab hoie vel a iure gene
raliē promulgate: teneat̄ abstinere
vel aliquē vitare. aut interdictuz
ecclesiasticū observare: misi sentē
tia. p̄hibitio. suspēsio vel cēsura
hmōi fuerint vel cōtra psonā. col
legium vel vniuersitatē: ecclesiam
aut locū certū aut certaz. a iudice

publicata vel denūciata spāliter a
exp̄sse aut si aliquē ita notorie ex
cōicatōis sm̄am ꝯstiterit mcidisse
q̄ nulla possit tergiuersatōe cela
ri. aut aliq̄ iuris suffragio excusa
ri. nā a cōione illi⁹ absterneri vult
iuxta canonicas sanctiones. Propt̄
hoc tm̄ hmōi excōicatos. suspectos
m̄terdictos seu phibitos nō int̄
dit m aliq̄ releuare: nec eis q̄oli
bet suffragari. B

Clerici quarto.

Q̄ tm̄ ad bona tpalia Vtr
derici possint hic ꝓpriū. ℟. Sic. xij
q. v. epi. Et si qua capla muenā t̄
cōtria. mtelligi dn̄t fm statū pri
mitiue eccie q̄n mhil ꝓpriū possi de
bant vel de religiosis q̄ renūciaue
rūt ꝓpriis Et tm̄: sicut ait Tho. ij. ij.
q. clxxv. Clerici non sic debēt ꝓpri
um possidere vt dm̄ curant ꝓpria de
fectuz faciant m hijs q̄ ptinēt ad
cultū dīuinū. A. Al⁹ non p̄nt dice
re sicut cū effectu debēt. ps mea do
min⁹. Hoc em̄ dicere non p̄t qui
extra dñm aliquid hz. xij. q. v. dei
cus Et vt dicit Tho. m loco pallā
to. Ille cū deo alias ptes hz cuius
studiuz diminuit circa ea que dei
sunt. dm̄ intendit hijs que mūdi
sunt. Et p̄dictū etiam notat m sū.
o. li. ij. ti. v. q. xi. B

Vtr deici possint facere te
stamētuz vel donacōez
m̄ter viuos. ℟. Si habēt de patri
monialib⁹ vel que sibi aduenerūt
aliūde: puta ex successiōe vel dona
tiōe facta psone nō intuitu eccie
vel de illis q̄ ipsi sibi per scripturā
vel hmōi artificiū licitū quesierūt
indubitāter p̄nt de hijs facere tes
tamētuz vel eē donare xij. q. iij. c. v
a. ij. extra de testa. ad hec. a. c. qe
nos. Et hec etiā hn̄t locū si deric⁹
sit in ptāte patris. vel aui cōstitu
tus. Ede epi. a de. Auten. presbite
ros. licz in alijs psonis secus sit.
vt j. peculiū. De reb⁹ autem eccle
siasticis mobilib⁹ a immobilib⁹
non p̄t deicus testari: ß p̄t de mo
bilib⁹ et fructib⁹ pceptis in egri
tudine cōstitut⁹ dum tm̄ sit oppos
mentis cōferre paupib⁹ a religio
sis locis: a hijs q̄ sibi honeste ser
uierūt. vt dicto. c. ad hec. a extē de
testa. relatū. ij. A. Hoc etiā p̄t de
ricus videlz donare de reb⁹ mobili
bus fructib⁹ a similib⁹ ex iusta cā
dū san⁹ est. dūmō tpare. extra de
dona. ceteꝝ. a ea. ad aplice. Et nōt̄
i sū. o. co. ti. q. xij. etiā o sanguineis
q̄ sibi honeste seruierūt. dicto. c. re
latū. ij. de testa. B. de o suetudie tm̄
derici alicubi testāntur de fructib⁹
a reb⁹ mobilib⁹ ecclesie acq̄sitis
tamē de iure cōm est. vt m p̄dictis
caplis a iuribus. A. Et vt notat̄ in
sū. o. dicta. q. xij. fm Vl. de hmōi
reb⁹ testari non ceēt illiciū: misi qe
m fauorē eccleſiaruz phibitū est.
vnde etiā qe racio suadet oppositū
credo vbi hec cōsuetudo est. q̄ de re
bus eccīasticis mobilib⁹ possint
derici facere testamētum. hec ille.
Hoc itelligere verū: misi de sacris va
sis. Sup hijs em̄ nulla nō solū
donacōem: ß nec alienacōem p̄nt
facere derici. xij. q. ij. ca. ij. Nisi fo
rte haberēt superflua vasa. Nec ex

alijs mobilib⁹ posſz debitis satisſ fieri .x. q. ij. hoc ius. Et forte idē pos set dici in alijs ad ōmū cultum de putatis .ar. ca. fi. extē de testa. Jm mo idem est etiā de alijs: misi forte ꝛsuetudo foret q̄ cleric⁹ testāretur de mobilib⁹ q̄ recepit vt stipēdia psonalia. de alijs vero nō pt testa ri vt nōt dñs An. in. c. relatū. ij. de testa. a dñs Dn̄cus ⁊ scō Gemini ano in. c. pūti. de of. ōr. li. vi. B

Quis succedit clerico ab intestato. ℟. Jn bonis acq̄sitis p eccām succedit ecclesia ſz in alijs succedūt ꝛsanguinei ſm ord̄m iuris. quib⁹ deficientib⁹ succedit eccīa. xij. q. v. c. fi. A. Potius videt. c. plt. q⁹ incipit. quicūq; B. extra de succe. ab intra. ij. c. cū dilect⁹ in fi. Et de hoc casu habes diffuse Jnocentium. xij. A. Note aūt ecclesie. non epūs vel succeſſor clerici moriētis vbi est collegiū clericoꝝ ſz cōis congregatio intelligit̄ que re tū illaꝝ ⁊z canonicā distribuc̄oez a curā habere Vbi autē in loco defuncti tm̄ vnus est ord̄inari⁹ is ea bona hēbit. dicto. c. relatū. ij. extra de testa. B

Quid si nesciēt vtruz res fuerint eccē vel psone ℟. Presumūtur ōnia esse ecclesie. Si tamē ost at eum habuísse res que nō erāt ecclesie: ſz psone a dubitatur de quib⁹. p̄sumitur p eo qui est in possessiōe rei de qua est questio. vñ si post mortē ecclesia muemt̄ i possessiōe: hæredib⁹ incūbit pbatio. ⁊z si hæredes sūt in possessiōe pbabit ecclesia. ar. xij. q. iiij. c. vna. q. v. c. vi. fi. Et si possessio est ōmno cōfusa vel pbatur. vide j. successio. Jj. A. Jbi dicit̄ q̄ eēq̄lis debet fieri distributio inter ecclesiā a cōsanguineos seu hæredes misi forte q̄s ex seruo fact⁹ sit dericus. tūc em̄z fiet q⁹ dicit̄ extra de succe. ab ite. c. ij. vbi hoc idē dicit glo. ⁊ vt notat̄ in sum. o. li. ij. ti. v. q. xiij. Ray. etiā cō. p̄ dictis de one re pbandi: a q̄ de seruo facto dericō intelligat̄ dictuz. c. ij. vbi dicit̄ q̄ peculiū decēdētis ꝛz diuidi in iiij. ptes. q̄z vna epō. altera eccīe. tercia paupib⁹. q̄rta pntib⁹ assignetur. a si nō pntes sint. epūs eaz recipiat: a in vsū ecclesie diligēter distribuat. B

Vtz clerici siue p̄lati q̄ bō ecclesiarū cōsumūt in vsus illicitos sint raptōres. ℟. ſm Ray. Clerici qui cōsanguineis aut potētib⁹. diuitib⁹. meretricib⁹. histrionib⁹: a similib⁹ bona eccāstica paupib⁹ debita tribuūt: raptores sūt. q̄ q̄cquid hūt paupez ē. xvi. q. v. c. fi. Nā paupib⁹ debētur. Vñ tales clerici tenentur ad restitutiōz oim paupib⁹ vel in vtilitatē eccīe. xij. q. ij. gloria. a. c. a si illi. Et peccant mortaliter non solū q̄ paupib⁹ subtrahūt: ſz etiam q̄ turpib⁹ psonis tribuūt. lxxxvi. di. qui venatorib⁹. a. c. donare. Et q⁹ dictū est. de cōsanguineis: itelligendū est ſm vtil. q̄ dat̄ eis nō vt paupib⁹: ſz vltra statū oditionis eoꝝ. A. Jdē in sum. con. li. ij. ti. v. q. xiiij. Vbi q̄ ad diuites a potētes dr̄. q̄ eis dat̄ nō ꝓpter aliquā

tam licitā q honestā: ꝑter fauo rem q pompā seculi. B. Sic̄ epō in̄ p Tho. ij. ij. q. dxxxv. & ep̄is. dicit em̄ q si distincta sint bona q dēt̄ tur in vsū eccīe ab his q fūt pau pib⁹ q ministris erogāda: et aliq̄d eps sibi retinuerit de his q pau pib⁹ erogāda sunt vel in vsū mini stroꝝ vel in cultū diuinū impēdēda nō est dubiū q mortaliē pecc̄at q ad restitutiōē tenet̄. De his āt q sunt spāliē vsui suo deputata: pec cant si immoderata sibi retineāt: et alijs nō subueniāt sicut req̄rit de bitū caritatis Si vero p̄dicta bona nō sint distincta. eoꝝ distributio ei⁹ fidei cōmittit̄. Et si q̄dꝰ in modico deficiat aut supabūdet. p̄t hoc fie ri absq; bone fidei detrimēto: q̄ non p̄t hō in talib⁹ p̄cise taliē accipere vl hūc q̄d fieri oport̄. Si vero sit mul tū excessus: nō p̄t latere. vsiuideō bone fidei repugn̄re. Et ideo non est absq; pcō mortali. Et idē in dictū est de bonis alioꝝ clericoꝝ: vt po nit idem Tho. in quodā q̄libet. A. Idem in sū. c. li. ij. ti. v. q. xvi. vbi q̄ subdit. Nota etiā q̄ plat⁹ tenet̄ de bonis amissis eccē dolo q culpa lata q leui. Hmber. q Hosti. extra de of. archi. c. ea que. B

Clericꝰ siue p̄latus tenet̄ de bonis eccīe siue amissis sua negligentia. dolo vel culpa. siue lata siue leui. Notat̄ ex tra de of. archi. ea que Idē Hosti.

Quīquid clericꝰ q̄ hz suf ficiēs patrimo niū p̄t viuere de bonis eccīe. Hsm Vt. Si deseruit eccīe: p̄t viuere de bonis eccīe eius: ꝑ si nō deseruiat vel in malos vsus expēdat: mortaliē peccat. Cō. Hosti. Sic̄ ꝑ. decime in fi. p̄t. A. Idē in sū. c. eo. ti. q. xvij. vbi addit. Q̄ aūt dicit Hiero. qui bonis p̄ntū sustētari p̄t. si q̄s est pauper accipiāt: sacrilegiuꝫ ficut fūt. xvi. q. v. c. vlt. Intelligēdū est vt dicit Vt. cū extrema necessitas pauperis hoc req̄rit tūc em̄ q sua te nētur erogare. Hostiē. dicit q hec q sic̄es auctoritates intelligūt̄ q de superfluo debēt largas elemosinas facere: hec ibi. Et sic nō est expectā da extrema necessitas: ꝑ de bonis clericoꝝ q ecclesie. pauperib⁹ large subueniēdū est. q̄s magis consonat p̄dicto. c. vlti. Als non cēt differē tia inē clericos q laicos: q inter hō eccīe q bona cetteroꝝ cui in extre ma necitate oēs de oib⁹ bonis iuꝫ eoꝝ facultatē teneantur ꝓuio subue nire. lxxxvi. di. pasce. B

An qui male recipiūt a pīs bonis ecclesiasticis teneant̄ ad restitutiōem. Hsm Ray. Fornicarie q hmōi turpes p̄sone tenen tur restituere ipsi eccīe. nisi forte eis fuerit datū causa elemosine in sūma necessitate: q tūc fuit debitū. lxxxvi. di. pasce Idē Hostien. diui tes vero q potētes qui recepereūt p fraudes. minas. importunitates et hmōi tenēntur. Et clericus qui debit redimēdo vexatiōem suam excusa tur. extra de symo. dilect⁹ primo. Si vero nō sunt data ꝑter p̄dicta si ꝑter alia in necessaria vel bone stā causam: vt ratiōe hospitalita tis aut elemosine nō tenēntur. ar.

xi·q·iij·multos·xlij·di·q̃esca⁹·A·
Pomt exemplū Kay·vt p̃z in fu·
o·li·ij·ti·v·q·xviij·qñ p̃dicti diui
tes a potentes casu fortuito p̃ter
aliquā causā necessariā vel hone
stā ne nūt a impediti nō p̃nt re
dire ad p̃pria·nec iuenīt aliq̃d ad
emendū vel non habēt vnde emāt
a p̃curāt temperate cause elemo
sine·B·Idem dicendū si erāt bene
meriti a honesti viri·p̃sertim q̃
iam impenderant ecclesie seruitū
defendēdo vel patrocinium in causa
p̃standō·aut elemosinas cōferen
do a hmōi: q̃ talib⁹ ecclesia tenet
repārare·xij·q·ij·q̃unq̃ suffragio
a ca·ecclesiasticis·A·Vl·tamē vt
p̃z in dicta·q·xviij·dicit q̃ etiā il
li qui acceperūt ex illegittima cau
sa restituere non tenētur: misi ipe
dericus p̃ter hmōi donacōem fā
ctus sit non solue do·sicut etiā in v
sura: a hoc excepto eo q̃ extorsit p
frāudē vel minas aut violentiā vel
hmōi·hic etiā tenetur si dericus
sit solue do: Si autē⁹ deric⁹ non sit
solue do: tenētur ad restitucōnem
oēs que illicite acceperūt: hec ibi
Primū dictum verū videtur·q̃ siue
dericus sit solue do vel non·illicite
suscipiēs teneat ad restitucōem:
q̃ illicita donatio rei ecclesie de iu
re nō tenet·extra de dona·c·ij·B·
Sed si debeat fieri restitutio: cui fi
et·&c·Q̃ñ non turpiter dederit: sed
timore vel hmōi: restituet eidē⁹ q̃
debit Al̃ auctoritate superioris con
uertet in vtilitatē ecclesie vel pau
peri⁹ erogabitur·ar·xvij·q·iiij·
si quis in atrio·Satis con·tho·ij·
ij·q·lxij·A·de hoc i dicta·q·xviij·
darius dicit sm Kay·sic·Credo q̃
auctoritate iudicis p̃malis debeat
fieri ecclesie cui sic minuriose abla
tū est: ita q̃ illi eidē⁹ qui debit misi
cum turpitudine debit·tūc enim non
sibi: sed successori suo potest fieri vel
superiori vt dicit Hosti·Vel in vtili
tatē ecclesie cōuertatur vel etiam
eiusdē⁹ loci pauperib⁹ si hoc expe
dire videbit: erogetur·ar·dicti·c·
si q̃s in atrio·Nocvltimum·s·q̃ de
tur paupib⁹ dicit glo·Kay·q̃ me
lius est·s·cū indigent pauperes vel
satis abūdet ecclesia·alio q̃n me
lius est q̃ in vtilitatē ecclesie pau
peris cōuertat·Idem Vl·Sup eo
vero q̃d dicit Kay·de auctoritate
iudicis p̃matis·glo·eius dicit·si
tamē sup talib⁹ disponendi habe
ant potestatē·B·de fructib⁹ bene
ficiorū hñtur plura supra·bñficī
um·ij·p totū·Cleric⁹ non debet re
cipere ecclesiā de manu laici·vt j·
ecclesia·i·j·plt·Cleicus an debeat
iurare cora laico·vide·xxij·q·vlt·
null⁹·Et habes ibi q̃ nō p̃sumat
iurare in manicia laici·A·scilicet
ad peticōnem cuiuscū q̃ laici·misi
fuerit p iudicē ecclesiasticū requi
situs: vt ibi· B

Qadiutor.

Quomō a quando epi
scopus assumē possit
coadiutorē vide j·vitiatus corpe
xij·in fi·a·x·fi·

Qgnatō Tri

plex est cognatio Quedā

carnalis q̄ dicit̄r cōsanguinitas Quedā spiritualis que dicit̄ compaternitas vel cognatio spūalis que ex cōpaternitate p̄cedit. Quedam legalis q̄ dicit̄ adoptio Iste cognacōes multipliciter impedīūt mīrimoniū. Et ido de eis requirē ff. impedimētum. v. vi. a. viij. et sup adoptio.

Ommēda ecc̄e

Talis omēda nō p̄t fieri nisi p modū qui dicit̄ sup̄ bñficiū i. Ff. iij. in fine.

Ommittē al

teri vices suas rēq̄rē ff. delegare. a ff. vicari⁹. a ff. confessor. i. Ff. plt. a antepl't.

Ommodatū

Cōmodare est alicui⁹ rei ad aliquē certum vsum gratuita concessio. Nam si merces intrueīt non est cōmodatum: sed locatio vel alius cōtractus īnominatus. fm Hostien. a Goff. A. Idem in sum. con. lib. ij. ti. vi. q. xviij. Et est locatio quādo īterueīt merces pecunie. Hoc enim casu si trās fertur dominiū est vēditio Si vero non trāsfertur est locatio vt in Insti. de emp. aven. per totū. Et de locacōne a con. in principio. Si vero nō īterueīat merces pecunie est cōtract⁹ innominatus. qui fit quadrupliciter. videlicet. do vt des. do vt facias Facio vt des Facio vt facias. ff. de p̄scriptis verbis. l. naturalis. B

Cōmodare p̄t̄est a ei cui cōmodari p̄t̄est a cōtrahere. vnde nō solum p̄latus p̄t̄est cōmodare a ei cui cōmodari: sed etiā p̄ conom⁹ quia hijs cōtrahere p̄t̄est. x. q. iij. Hoc ius p̄t̄ectū. Porro si pupillus cōmodet nō est obligatus: sed ali⁹ ei obligatur. ff. 8 acti. emp. a ven. l. Julian⁹ ff. a antepl't. A. Idem in sum. con. eo. ti. q. xx. fm Hostien. Et addit Tenetur tamē pupillus inq̄ntum locupletior fact⁹ est. Sic et si p̄sone non ecclesie cōmodatū fuerit: tenetur ecclesia inq̄ntum in vtilitatem eius versum est. B. Possumus etiam cōmodare non solū nostra: sed etiaz aliena que possidemus. ff. cōmo. l. cōmodare a. l. ita. A. Ibi dicitur. Itavt si fur vel p̄do cōmodauerit: habeat cōmodati actōnem. Aduertēduz tamen q̄ de bone fidei possessore nō est dubitatio. Male fidei vero possessori cōmodare non licet immo cōmodando furtuz cōmittit: quia est cōtractio fraudulenta rei alie ne multo dominio. ff. de furtis. l. v Simliter a rem alienā retinendo rapinam cōmittit. xiij. q. v. si q̄d Sed dicitur posse cōmodare quo ad hoc vt possit ōtra cōmodatari um agere cōmodati. dicta. l. ita. nisi forte occurrat dñs rei cuz legitimis p̄bationib⁹. Nam tūc ei oī no libera facienda est restitutio. E de furt. l. in ciuile. B. Non tamē licet nobis cōmodare ea que nobis sunt ōmodata tm̄ ad vsum nūm. vt infra. ff. iij.

In cõmodato dz restitui res ipsa. di. v. ius ãt naturale Nec pt restitutio p tertiu alicui? debiti retineri. C. como. l. fi. Et ñ detriorata: vt ff. depositi. ff. antepl't.

Quid si cõmodauí tibi rem ad certũ vsũ a tu vteris ad aliuz: puta. cõmodauí tibi equũ vsq; ad certũ locuz: a tu pcedis vlteri? vel cõmodauí eũ vt duceres ad villã: a tu duxisti eũ ad vel lũ vel rem quã tibi cõmodauí: cõmodasti alteri. ℞. In õmib? predictis furtũ cõmittit: misi qñ cõmodatari? credebat dominũ p̃missuz: a erat iusta causa credendi. ff. de furt. l. qui re. A. In hac. l. nõ dicitur misi de. ij. s. qñ excusat a furto: sed primuz. l. qñ tenet rõne mutatiõ sus pbat. ff. cõmodati. l. sivt certo ff. ãnimo. a. ff. de furtis. l. q̃ iumẽta. Et m dubio p̃sumit dñs non p̃mittur? a mutuus. ff. de furtis. l. q̃ vas ff. vetare. B. Itaq; si i dictis casib? res pit vel deteriorata ẽ. ille q̃ cõmodatũ recepit: indubitanter tenet ad restitucõez. A. Idẽ m fũ. c. eo. ti. q. xix. B

Sed nũquid aliter cõmodatari? tenetur si res pit vel deteriorat. ℞. distinguẽdũ ẽ: qz si ãs accepit cõmodatuz grã sui tm̃: vt frequẽti? solet fieri: ipse tenet de dolo et culpa siue lata siue leui siue leuissima. extra eo. c. vm̃ co: qz m talib? talẽ diligẽtiaz qualem in reb? suis dz adhibere. Nec hoc etiã sufficit si res diligenti? custoditi potuit. ff. de ac. a ob. l. v. ff. is quoq; cui. De casu vero fortuito quí nõ accidit culpa sua: nõ tenetur ad restitucõem misi intervenerit pactũ vel mora. s. restituẽdi: vt in dicto. c. extẽ. Qz si cõmodatũ fuisset factũ gratia dãtis. verbi gratia. Cõmodauí vroi: vt ad me ex natione duceret. tunc cõmodatari? nõ tenet misi de dolo tm̃. vt. ff. eo. sivt certo. A. inf. in terdũ vbi dicitur de dolo tm̃. Sed Hostien. dicit qz tenetur hoc casu etiã de lata culpa. vt in sum. con. eo. ti. q. xxi. vbi hec õia notant. pro q̃ facit: qz lata culpa equipat dolo. ff. de positi l. qz nerua. Et ibi etiam pz qz lata culpa dicit qñ minorẽ curam adhibet alienis q̃ suis. B. Si vero cõmodatũ fuerit gratia vtriusq; tũc tenetur solũ de dolo a lata culpa. ff. eo. in rebus. primo vñso. ad fi. A. Immo hoc casu tenet etiam de culpa leui. vt notat glo. in dicta. l. in reb?. B. Idẽ dicit Hosti. vt pz in dicta. q. xxi. ¶ Cõmodãs tenet cõmodatario. si ei scienter cõmodauit vasa viciosa ex quã causa vinũ a oleũ effusum est. ff. eo. l. in rebus Item si ante temp? reuocauit cõmodatuz. ff. eo. in cõmodato. A. Tenet etiam de impẽsis factis in reb? cõmodatis p̃ modũ qui habet in dicta. l. in rebus ff. possunt. vbi dicit. Possunt iuste causa intervenie. de quib? cum eo qui cõmodasset agi deberet veluti de impẽsis nvalitudie serui factis que ex̃ter fugã reqrendi reducendiq; ei? causa facte essent. Nam cibariox impẽse naturali ratõe ad eũ ptinet: quí vtendũ accepisset.

Sz a id qđ de impēsis valitudinis aut fuge dixim⁹. ad maiores ipensas ptinere debet. Modica ei impēdia verū⁹ est vt sicuti cibariox ad eūdem ptineāt Item q̄ sciēs vasa vitiosa omodauit si infusū vinū vel oleū corruptū effusuz re est. B

Compatnitas

Requiē infra impedimentum. vi.

Communicare.

idest corp⁹ xp̄i sumē Quilibet fidelis post q̄ ad ānos discretionis puenerit cōicare tenet saltem in pascha: nisi de consilio xp̄ij sacerdotis a xpter aliquaz rōnabilem causā ad temp⁹ abstineat. extra de pe. a re. ca. omis. A. Rōnabilis causa est ad faciēdaz debitam p̄paracōem quā negligēter omisit. iuxta illud a Corin. xi. Probet autē seipsum hō: a sic de pane illo edat. Non enī inuenit vt q̄ multis seu magnis pctis fuerit mu olut⁹ statim etiā post confessionē accedat si si temp⁹ patitur dz pluries confiteri a cōib⁹ a ieiunijs a elemosinis se mūdū a odoriferū reddere p q̄nto tpe sino sacerdoti qui ei⁹ nouit cōscie secreta visum fuerit expediē de pe. di. vnō sufficit. a. c. m accusatione. Nō est autē iusta causa differēdi: qe dicat q̄s se nō posse idulgere vel nō vult alienū restituere seu aliud ad qđ obligatur facere Hic enī nisi pnitrat: excōicand⁹ est. de cō se. di. ij. si q̄s intrat. B. Sed q̄ntum etatis cōicans dz habere: vide infra. ij. plt.

Quicūq; cū cōscia peccati mōli sad cōi onē accēdit: peccat mortalit a Co rin. xi. Qui māducat indigne iudiciū sibi māducat. Et hoc ip̄m potest hic. in. iij. di. ix. a addit sic. Qz aliquis sit a pctō omno immūis: non p̄t p certitudinē scire a Corin. iiij. Nihil cōscio⁹ sū: s in hoc iustificat⁹ nō sum. Pōt tn de hoc hīi aliq̄ coniectura p̄cipue p. iij. signa. sicut dicit Ber. Prio cum q̄s verba dei deuote audit: vt Joh. viij. Qui ex deo est vba dei audit. Secdo cū quis promptū ad bn agendū se inuenit q̄ probatio dilectōis exhibitio est op̄is: vt dicit bt⁹ Greg⁹ Tercio cū quis a pctis abstinēdi in futurum p̄positū hz Quarto cū de p̄teritis dolet: qm hijs vera p̄nia fm Grego. cōsistit. vnde si aliquis p hmōi signa facta diligēti discussione sue cōscie. q̄uis forte non sufficiēti: ad cōionē deuote accedat ali q̄ pctō mortali in ipō remanēte qđ ei⁹ cogmicōz p̄terfugiat: nō peccat imo magis ex vi sacri pcti remissionē cōsequit. A. Con. p dicit⁹ pe. vt i sū. c. li. iij. ti. xx. iiij. q. lxix. Ibi ec dicit fm Vlū. q̄ tale pctm de quo p̄xime dictū est. in ctricōe geneāli dimissuz est: licet nō ita plene sicut ea q̄ in specie confessus ē Ibi etiā dicit fm pe. q cōscia pcti mortalis p̄t ee multiplex. Quia aut illa cōscientia surgit ex certitudine sufficiēti: vt q̄ sciat se fornicatū vel simili. Aut p babilī vt quia morose delectat⁹ est: a timet affuisse cōsensū

mortalē. Aut ex leui: vt hō scrupū
lo⁹ fus q̄ timet de leui delectacōe ne
fuerit pc̄m mortale Jn prio casu
ad cōionē accedēs peccat mortali
ter. Silr in scdo. Nā in prio otēnit
Jn scdo discrimi se expomit Jn tcio
nō Hoc itelligewy si ois̄cām scru
pulosaz deponat. seu vlt nō osenti
at. extra de sen. exc. mās̄itiom Aliē
nō dz accedere: qz q̄cquid fit cōi
ois̄cām edificat ad iehemā. extra
de simo. p tuas. ij. Et subdit pe. Si
āt non hz q̄s ois̄cām pc̄i mortalē
aut hoc est qz p̄pauit a discussit.
p̄ pacōne sufficiēti diligentissime
ois̄cām suā examinādo: a p pitos
ofulendo. aut pbabili ois̄caz suā
s. pbabiliē examinādo a ofitēdo
aut negligēti Jn prio casu nō pec
cat: ꝫ remissiōz pc̄ōz z etiā si q̄ la
tēt: accipit a mēt. Jn scdo ecīā pec
cat: ꝫ tū remissiōz nō accipit nec
mereē Jn tercio vero peccat morta
liter a demereē maxie si negligen
tia sit magn: hec ille. Et dz itelligi
sm p̄dicta. s. qz meritū cōionis et
effect⁹ non pdaē ꝑter q̄libet leuē
negligētiā. B

Nō sufficiat volenti cōicāe qz
sit solū otritus. immo si
hz copiā sacerdotis qui cui⁹ possit
abso luere: peccat sine cōfessione
cōicando. Si vero nō hz copiā. tūc
si iminet necessitas cōicandi vel ce
lebrādi: vt qz timet scandalū ꝑli
vel iam incepit misteriū sacrī vel
aliās infirm⁹ amisit loq̄laz: a est
im ꝑposito ofitēdi q̄ citi⁹ p̄t: nō pec
cat cōicādo: hec pe. a Al. Silē Tho.
j. confessio. ij. v. a Ray j. missa. vi.
iij. A. Jdē in sū. c. eo. ti. q. lxx. a in
cipit misteriū sacramtū. canonē
antq̄ sacēdos ofician. vt pz in dcō
j. viij. sm Ray. Et sic vt videē post
offertoriū. B

Quis existēti in p̄cō nō
licēat cōicare. vt di
cū est sup̄ j. viij. videdo tn corpus
xp̄i non peccat. Attn si in terdū ꝑ
ter hūilitatez abstineat a videdo:
laudābus est sm Tho. in iiij. dis.
ix. Cō. Al. dicēs q̄ p̄cōr non debet
videre multo aspectu: ꝫ eo viso p
cutere pec⁹ quasi nō sit dign⁹ ei⁹
aspectu. Hereticī vero sm eūdem
Tho. arcēdi sunt oīno a visiōe. A.
Jdē etiā de oībus infidelib⁹ vt pz
in sū. c. eo. ti. q. lxxi. vbi etiā supra
dicta nōnē. B. Silē non peccat q̄s
tangēdo cuz timore a reuerētia cor
pus xp̄i: vt q̄ erigit hostiā de tra
a hmōi. Aliter peccat: vt dicit Jn
no. A. Jdē in sū. cō. eo. ti. q. lxxij. v
bi dicit sm pe. q̄ p̄cōr hjs casib⁹
excusaē ꝑter necessitatē. Et i dem
Jmo. in. c. q8 in te. extra de pen.
a re. a addit q̄ idē est si sacēdos pec
cator alicui i necessitate cōstituto
eukaristiā tribuit. Hec videtur in
telligēda a qñ p̄cōr est vere cōtrit⁹
cū ꝓposito cōfitēdi. Aliē est q8 sibi
possit iputari a iō nō videē excusa
ri vt p̄t colligi ex dictis sup̄ j. ij. B

Vtz nocturna pollutio im
pediat cōionem seu ce
lebracōem. Hēm Tho. in. iiij. di.
ix. q. iiij. arti. ij. Ad hoc vt homo
digne ad sacramētum eukaristie
accedat: tria requiruntur. Primo ei
requitur immūdicia cōscientie. q

nō mſi p pcm̄ tollit. Secūdo requi
tur eleuacō mētis ad deū p actua
lē deuocō; a hec mterdū ſine pcō
amittit vt p mētis hebetudīnē vel
occupacōem aut euagacōez Ter
cio mūdicia corpalis Vnde q cele
brātes vel etiā tractātes aliq̄s ſa
cramtuz ꝓpter reuerētiā lauāt ma
nus Itaq̄ pmo q pncipalit pcm̄
ipedit. ſcō m deuocō ſeu hebetudo
mētis. tercio corpalis immūditia
Et hec tria qnq̄ ocurrūt m aliq̄ no
cturna pollucōe. qnq̄ duo ex ipſis
qnq̄ vnū tm̄. Et ſm hoc hō magis
vel mino ipedit. Et iō diſtmguēdū
eſt de pollucōe q̄ pt multiplr otin
gere. Et pmo q̄dem ocūgit ex ſola
diſpone nature a ñ ex p̄cēdti cogi
tacōe. a tūc nō eſt ſignū alicuius
pcī: ſ pt hebetudīnē mētis iduce
re: ſi ſit cum imaginacōe otingit.
Immūdicia vero corpalē hz: a iō
ſi necessitas vel deuocō exposcat ñ
ipedit p̄cipue qñ ſine imaginacō
ne accidit. tñ ſi ꝓpter reuerētiā q̄s
abſtineat: laudābilis eſt: qñ talis
diſpoſicō nō eſt ꝑpetua. Secūdo vero
pt otingere ex p̄cēdti cogitacōe
Et hic dicendum eſt q cogitatio
hmōi turpium. qnq̄ pt eſſe ſine
pcō. ſicut cū eſt cogitatio tm̄. vel
cum q̄s diſputādo de talib⁹ optet
q loquēs cogitet. Aliq̄n eſt cum
pcō veniali. ſ. qñ cogitatio p̄cūgit
ad affectōem: a in ſola delectacōe
ſimē ſine vllo deliberatiuo conſenſu
Qnq̄ autē eſt mortale. ſ. qñ cōſen
ſus adiūgit. Et q cogitationi tali
deꝓpm quo eſt delectatio: a delecta
tioni cōſenſus. idō in dubiū verti
pōt. vtrūm ſequēs pollutio ex pcō
acciderit vel ñ: a an veniali vel mōr
tali. Qñ q̄ ſic dubitat de p̄cēdenti cō
ſenſu. ōmino abſtinēdū eſt. Si aūt
nō dubitat: ſ exp̄ſſe meminat q̄s
cōſenſū non p̄cēſſiſſe a necītas ur
geat. aut ſi aliq̄ potior cauſa. pōt
accēdere aut etiam celebrāre. Oz ſi
cauſa aut necītas nō ſit a tñ cele
brat. nō peccat mōrtaliter: ſ venīali
ter Melius tñ eſt abſtinere ꝓpter re
uerentiā ſacramtī Tercio pt otin
gere ex cibo vel potu p̄cēdenti a tūc
idē eſt iudiciū ſicut ex illa pollucō
ne q̄ ex turpi cogitacōe p̄cēſſit. ſi
ſi in tantū q̄ nō ita defacili ocūgit
peccare mortaliter in fuſca p̄cōe cibi
ſicut i cogitacōe tuēpi. Quarto pt
cōtingere ex illuſiōe. Et quidez ſi il
luſionis cauſa i nobis p̄cēſſit. idē
eſt iudiciū q̄ de cogitacōe p̄cē
dente. Si autez in nobis cauſa nō
p̄cēſſit immo potius otraria cauſa
a frequēter accidit a p̄cipue in di
ebus in quib⁹ q̄s coīcare dz ſignum
eſt q diabolus hōmi fructū eukari
ſtie auferre conat: vñ in tali caſu
ofultū fuit quidā mōcho: vt in col
lacōnibus patz legit: q coīcaret
Et ſic diabolus videns ſe ñ poſſe cō
ſequi intentū: ab illuſiōe ceſſauit
Generaliter tñ q̄ cauſa ex qua cō
tingit non pt ita p̄cipi defacilli. tu
tius eſt ſp abſtinē niſi necītas in
cubat: ſ dz abſtinēvſq̄ ad. xxiiij.
horas: q in tali ſpatio natura q̄
p corpalez imūdiciā a mētis hebe
tudinē fuerat deordiata reordinat
A. Idē i ſum. o. li. iij. ti. xxiiij. q. lxx
iij. vbi etiā dr ſm Tho. q pollut⁹

misi pollutio habeat ortū ex peccato mortali: debēt celebrare p alio q̄ est in pctō mortali: ne ille celebrū do peccaret mortaliter. B

Corp⁹ xpi a ieūmis tm̄ dz papi. vij. q. vnicā de cōse. di. ij. liquido. Qđ m reuerēti am tanti sacrī mstitutū est: misi pp tet necessitatē imminētis mortis: ne cō tingat sine viatico ex hac vita trāsire. Et tñ sciendū q̄ duplex ē ieūniū. s. nature a ecclē. Ieuniū nature est qđ iportat puacōem cuiꝰ cuiq̄ passumpti p modū cibi vel potus: a tale ieūniū requirit ad hoc sacrm recipiendū. Nec refert vtrū aliq̄d nutriat vel nō. aut p se aut cū alijs. aut cibi aut ēc medicine im q̄tūcunq̄ pua q̄titate dūmō sumat p modū cibi vel potꝰ: nō licz hoc sacrm accipere. Reliq̄e tñ cibi remanētis in ore si casualiter trāsglutiant ñ ipediūt sūpcōz hmōi sacrī q̄ nō trajiciūtur p modū cibi a potꝰ: ß p modū saliue qđ vitari ñ pt. Aliud ē ieūniū ecclē qđ mstituit ad carnis macerācōez: a tale ieūniū non soluit p p̄dicta: q̄ ñ multū nutriūt: ß magis ad alterā dū sumūtur. A. Jdē i sum. c. eo. ti. q. lxiiij. vbi etiaz dicit fm Tho. q̄ simlit non ipediūt cōiones si casu aliq̄ sumātur reliquie a q̄ vel vini quibꝰ os abluit. dūmō nō trajiciātur in mgna q̄titate. B. Porro eccā diē naturalē incipit a media nocte: a ideo si pꝰ mediā nocteꝫ aliquis sūpsit aliq̄d p modū cibi vel potꝰ non pt ea die hoc sacramūtuz sumere. Potest vero si ante medi am nocte. Nec refert vtrū pꝰ cibū vel potū dormiendo aut etiā digestꝰ sit q̄tū ad rōem p̄cepti. Refert āt q̄tum ad perturbacōz mētis: quā patiūtur hoies pter insommitatē vel indigestiōem. ex quibꝰ si mēs multū perturbet hō reddit ineptus ad sūpcōez hmōi: hec Tho. in. iij. pte. q. lxxx. A. Jdē in sum. c. q. lxv B. dubiū occurrēs sup sumpcōe a ieiunis vide Jeukaristia. iij. vi in fi.

Vtr pꝰ factā cōionē liceat statī comedere. Rfm Tho. iij. q. m. iij. pte. q. lxxx. In sūpcōe hmōi sacrī requirit magna deuotio q̄ quidē magis ipedit pp̄ p̄cedētia q̄ pter seq̄ntia: et iō magis est mstitutuz q̄ hoies ieūnēt añ sumpcōez q̄ pꝰ debeat tñ esse aliq̄ mora iter sūpcōz ciꝰa reliq̄s cibos Vñ a missa orō grāz actōis pꝰ cionē dīa q̄ cōicant suas pprias orōes dicunt. A. Coñ hoc videt de cse. di. ij. tribꝰ. vbi Clemēs dic. q̄ q̄ mane cōicaueit vsq̄ ad sextā ieūnet: q̄ vero tercia vel q̄rta hora ieūnet vsq̄ ad vesperam. sic secreta sācificacōe eterna custodiēda sunt sacra. Sz vt notat in sū. c. li. iij. ti. xxiij. q. lxvi. pe. dic q̄ hoc decretū loquit fm antiq̄ tpa qñ raro celebrabāt misse. Scdm q̄ hāc rōem pe. etiā hodie obtinet in raro celebrātibꝰ vel in nō sepe cōicantibꝰ. Puto ego q̄ q̄tum pt cmode fieri ēt hodie hoc decretū deberet seruari Cōtrariū vero nō p̄cedit misi ex deuocōe. ideo nulla pt cōsuetudie inuarī. extra de cōsu. c. fi. B

Duo sūt modi māducādi corp⁹ xp̄i fm Aug⁹. Vn⁹ sacr̄aliter: a sic boni a mali edunt. Ali⁹ spūaliter: a sic soli boni māducant: q̄ in vnitate xp̄i a ecc̄e quā hoc sacr̄m fignificat: manēt hec mg̃r. iiij. sen. di. ix. A. Idē i sū. o. co. ti. q. lxvij. Et illi dicūtur manere in vnitate eccīe a xp̄i qui ei cordiali fide a ope adhærent. xxiij. q. iij. de illis. a de ose. di. ij. credere In quo etiā. c. p3 q⁹ duplex ē modus māducādi spūaliter. Vn⁹ deuota fide tm̄. vñ ibi dicit Qui credit māducat. Ali⁹ est fide a debita sacramēti pcepcōe. B

Interdict⁹ suspēsus. excōicatus etiā minus te: coicare non d3: q⁹ i tali lib⁹ est defect⁹ rei signate. s. vnitatis corpis mistici fm pe. A. Id est ecc̄ie: que mistice dicit corp⁹ xp̄i ad Ro. xij. ibi. Sicut em̄ in vno corpe nr̄ē. a. xxiij. q. v. Vbi sana fides a hmōi corpis vnitas. hoc est q⁹ fideles debēt mūcē vnīri fide a caritate i hoc sacramēto signatis Vñ a vocatur misteriū vnitatis. extra de sū. trī. a fi. ca. c. i. ℣. vna vero. Et p̄ dictis in hoc ℣ cō. vl. Et quo ad excōicatos dar̄ū est. Nam etiā minor excōicatio sepat a pcepcōe sacramēt⁹. extra de sen. exc. c. pl̄t. Et regularit̄ excōicatio etiaz mūsta timēda a obseruāda ē. xi. q. iij. c. v. a extū de sē. exc. p tuas Quo ad interdictos dicendū q⁹ etiā eis denegat̄ msi i articulo mortis. extra de spon. nō est nobis. cōiūcto. c. q8 in te. de pen̄. a re. Quo autē ad suspēsos dicendū. q⁹ tūc eis excōmunicatō negat̄: quādo a pcepti one sacramēt⁹ fuerint suspēsi. Secus si ab alijs vt pōt colligi ex notatis in sū. o. li. iij. ti. xxiij. q. lxxi. ad fi. vbi p3 fm Hosti. q⁹ suspensio nō egreditur termios sentētie date. a infra. suspēsus p totū. Sed hoc dictū pe. fuit multū breue: q8 ponit̄ in sum. o. li. iij. ti. xxiij. q. lxxvij. in fi. B

Vtr⁹ act⁹ coitus mīmonia lis impediat a coīone. Rñdm Tho. i. iij. pte. q. lxxx. Coit⁹ cōiugalis si fit sine pecato. puta causa plis generādē vel causa rēdendi debitū non aliter impedit msi sicut dictū est de pollutiōe nocturna q̄ accidit sine pecato. s. ppt̄ im mūditiā corpalem a mētis distractiōem In tali ē casu vt dicit b⁹ Greg⁹. sūt suo iudicio relinq̄ndi. A. Hoc tēnet i. c. vir. infra all'ato B. Sz qui voluptate dūtaxat cōiugi misc̄et. phibeti debet ab hoc sacō xxxij. q. iij. vir cū ppria. A. Idē in sum. cō. eo. ti. q. lxxv. Et addit fm Al. sup. iij. sen. di. xxxij. q⁹ exigēs mīrmitate duct⁹. licet moneri debeat ne accedat: si tamē omnib⁹ modis ex deuocōne se ingerat nō est phitēdus. Glo. etiā in ca. ois homo. de conse. di. ij. dicit q⁹ illud q8 ibi dicit̄ de abstinēdo ab vxore ante coionē. o filiuz est nō p̄cepti. p dictū ca. vir. Sz certe videt̄ q⁹ coionem impediat ois coit⁹ mīmonialis etiā in rēdēdo vt exp̄sse hītur. xxxij. q. iij. sciatis Vbi Hiero. dic̄. Sciatis frēs kmi q⁹ q̄ q⁹

vxori debitū reddit. vacare nō pt oōni: neq; de carnib⁹ agni ome dere dicet. Ꝙ vero dicit i dicto. c. vir. pt intelligi qñ ōmino ostaret qm in dicto coitu ꝙs pmit⁹ immis sor; ab oi voluptate a mētis hebe tudine: cui⁹ ocrariuz pfumit. vt in dicto. c. sciatis a in. c. vir. vbi dr. Licita ipsa admixtio ouugis sine voluptate carnis nō pōt. Ergo nō solū exactio: ꝫ etiam reddicio mū monialis debiti coionez ipedire re gulariter videt nisi forte necessitas i minneat vel ꝙs minis frequēter red dere cogeretur ne sp vel minis diu careat ncia coione vñ a osiliū. Et bertanū dicit. Ois homo añ sacrā coionem a pria dz abstinere vxore trib⁹ aut qtuor aut. v. aut. vi. aut vij. dieb⁹. de ose. di. ij. ois hō. Et vt ptz in sū. o. dicta. q. lxxv. Al. in scpto. dis. xiij. dicit. Bñ puto qm sic sit faciendū. si tamen alter ouugū in uenīat debitum reddere coact⁹. a nō expetere a hoc frequēter facere eo qm alter etiā illo tempe nō vult abstinere. ego coicare cōcederem illi q reddit muit⁹ a alteri nō qui ex torquet debitū qñ nō est extor quēdum: qm ostat qm etiā illo tēpe reddere tenet si pbabiliter timet de incōtinentia alterius. hec ibi. Scōm ergo pdicta intelligēda vi dentur sup hoc dicta doctorū. B. Et sm Al. etiā post factā coionē non licet eo die debitū exigere: nec etiā exactū reddere: nisi ei difficultatē ꝫ tamē ocrariū nō puto esse mor tale. Aldz in sum. cō. li. iij. ti. xxiij. q. lxxvi. Et ego credo qm anima hō agētis male se hīet a a ōma gr̄ia ari da remanet ob tantā irreuerē tiā. cum pter deuotiōem a reuerē tiā sacri nō solū ab imūditia tali: ꝫ etiā a materiali actu qm tuz omo de fieri posz abstineri debeaz. de ose. di. ij. trib⁹. B

Utz imūdicia pure corpa lis impediat coionē. Sm Tho. in. iiij. di. ix. Cuz iste ac bus nō sit corpis: ꝫ mētis. magis in ei⁹ sūpcōne ostderāda est mūdi tia mētis qm corpis. Et ideo distin guendū est de immūditia corpali qm si sit ppetua siue diuturna. tūc nullo mō pter hoc aliqs abstinē dz: ne pter immūdicia corpis per bat fruct⁹ mentis. sicut accidit in lepro sis a pacientib⁹ fluxū sangui nis vel seis. Si ār sit tpalis facile purgabilē. tūc si aliqs sit in mente bñ dispositus sumē non phibet. qm ūs possit ad tps laudabiliter ab stinē pter reuerētiā tāti sacri di. v. ad ei⁹. A. Idē in sū. o. eo. ti. q. lxx vij. B. de sacdote ār leproso vtrū possit celebrare. vide J. leprosi. Y. si.

Utz debeat hō corp⁹ xpi fre quēter sumere. Sm Tho. in. iiij. di. xij. Ea que in hoc sa cramēto geruntur hñt similitudiez cū hijs qm accidūt in corpali nutri mēto: qm ei fit quasi ocinua dep di tio naturalis humoris p actōem naturalis caloris a exercitiū la boris. ideo opet freqnter corpalez cibū assumē ad restauracōez oti nue dep dicōis. ne pdicio cōtinua mortē inducat. Silr ār ex occupia inata a occupacōe cir exteriora fit

cepbitio feruoris a deuocõnis. sm
que homo in deũ colligi tur. vnde
opz q pluries cepbita restaurẽ
tur ne homo totaliẽ alienet a deo
Sed tamẽ semel in anno sume re
necesse est. vt sup. xi. A. Olim aũt
statutũ erat q ter in ãno videlicet
in natali dñi. pascha. a penthecos
sten homines coicarent. de ose. dis.
ij. a si nõ frequẽtius. Nõ facientes
aũt inter fideles ñ habebãtur. ea.
di. c. seculares. In pmitiua autẽ ec
desia q̃tidie coicabãt q vigebat
deuotio maior vt notat in sũ. d. li.
iij. ti. xxiij. q. cxix. B

Sed vtruz qualibet die sit
coicandũ. Rñdm Tho.
in. iiij. dis. xij. In recipiẽte sacramẽ
tũ ista duo requirũtur. s. desideriũ
diunctõnis ad deũ qđ facit amor
a secũdo reqritur reuerentia sacramẽ
ti que ad dñi timoris ptinz. Pri
mũ incitat ad frequẽtiaz sacramẽ
ti huius quotidianã. ꝙ secũdũ retrahit. Ideo si aliquis exprimẽtaliter
cognosceret ex q̃tidiana sumpcõne feruorẽ amoris augeri a reuerẽ
tiam nõ minui. talis deberet quo
tidie coicare. Si autez sentiat reue
rentiã minui a feruorẽ non multũ
augeri: deberet interdũ abstinere
vt cũ maiori reuerentia a deuotio
ne postmodũ accederet vñ q̃tum
ad hoc vnusquisq relinquẽdus est
iudicio suo. A. Hec fuit sententia
Aug⁹. vt patet de ose. di. ij. q̃tidie
ibi. dixerit quispiam. Sed pvt
coiter accidit quotidiana sũptio
nõ est laudabilis vel vituperabilis
Vñ in dicto. ca. quotidie. in pnci
pio dicit Aug⁹. Quotidie eukaris
tie coionem accipe nec laudo nec
vitupero. Omnib⁹ tamẽ dicendus di
ebus coicandũ hortor. Et pvt no
tat in dicta. q. cxix. al. in li. de mis
sa i fi. dicit q medũ tenere est bo
num. s. aliquãdo celebrãe a aliqñ
dimittere: misi officiũ exigat vt in
omni die celebret. De hijs autem
qui mulieres omni die coicant vi
det michi q arcter reprehendendi
sunt: quia nimio vsu faciũt vilescere sacramentũ: et potiꝰ ex leuitate
mulierũ putat esse desideriũ q̃ ex
deuotiõe tantũ. In scripto autẽ di.
xiij. dicit. Preparantes se ad cõmu
nionẽ p abstinentiã a coitu. Et vi
due siue in castitate viuẽtes non
debẽt phiberi a coione frequẽti p̃
cipue de mense in mensẽ. sm solẽ
nitates maiores: q̃ inuste arcen
tur q̃ digni sunt: a impie agit qui
do subtrahit eis cibus salutaris:
qui dat⁹ augeret eis gratiã quaz
acceperũt. B

Vtz liceat coicare plies in
die. Rñdm Tho. in. iiij
di. xij. Nõ lz misi sit vt saltẽ q̃tum
ad vnã diez reprimat vnitas dñice
passiõis: aut q̃tuz ad aliq̃d reue
rẽtia exhibeat sacro. Sacdos aũt
qui nõ solum p se: sed p alijs cele
brat cuz sit psona publica necessita
te cogẽte: pot pluries in die celebrẽ
re. vt j. missa. xx. A. vt dicit in sũ.
d. eo. ti. q. cxx. B

A quo q̃s debz recipe coio
nis sacramẽtum. s.
Rñ A proprio sacerdote vel eius su
periore. siue alio de eius licentia.

Si quis vero religiosus absq; licē tia propr̄ij sacerdotis speciali a li cui daret: incurrat excōicacōnem. de quo sup̄. absolucō. ℣. iij. circa medi. Q2 si sacerdos ꝑpri9 malus sit. an possit ab eo ēcipi: habes su pra clericus. iij. ℣. ij. a infra. ordi natus. j. ℣. iij. B

Vtz sacdos possit dare cor pus xp̄i ei quē scit esse in pcto mō: li. ℞. fm Tho. in iiij. di. ix. Si pcm̄ est occultuz. puta p confessiōem vel al' secrete scitū: a ille in occulto petit: debz ei ne gare a monē cuz ne in publico pe tat. Si aut̄ in publico petat: debz ei dē dare. de cōse. di. ii. nō ꝓhibeat. Si vero pcm̄ est manifestū. tūc siue in occulto siue ī manifesto pe tat: dz ei negare. Q2 si dicat se con fessum a absolutū. an credere ei de beat vide infra. confessio. iij. ℣. q̄ in cipit Vtz sacdos prochialis ac̄. A. Sup̄dicta in hoc ℣. hñtur ec̄ in sū. c. li. iij. ti. xxiij. q. lxxviij. B

Vtrū aliq̄ casu possit dari hostia non cōsecrata loco cōsecrate. ℞. fm Tho. i. iiij. di. ix. In nullo casu. tū qz in sacro ve ritatis nulla dz esse fictio. tū qz cū māducās adoret q̄ māducat: vt dicit Aug9. daret sacerdos ei ma teriā ydolatrādi. vñ a decre. dicit ī casu osil'i: qz falsa fūt abiciēda re media q̄ veris sunt periculis ꝯfuoā extra de cele. miss. de hoie B

Vtz corp9 xp̄i debeat dari suspectis de crimie. ℞. fm Tho. vbi supra Triplex est su spitio Quedā violenta q̄ p facto re putat vt si inueniat suspect9 cū su specta in eo dē lecto a hymōi a ꝓpter hāc causam sicut ꝓpter peccatum mortale negāda est cōio. ita videli cet q̄ si tal' suspitio probabit ex publica fama: nō debet cōio dari neq; petēti publice neq; secrete. Sz si ta lis suspitio sit soli sacdoti: debz da ri si petat in publico nō aūt in oc culto: sicut añ dictū est. q̄n crimē occultū sit vel publicū supra. ℣. xv q̄ supra ante p̄mū. ℣. Quedā vero suspitio est probabilis vt si inueni atur sol9 cuz sola ī loco suspe cto colloq̄ntes a frequēter. ꝓpter hāc & nō debet denegari: q̄ pena nō infligitur vbi culpa ignorat. Quedā est leuis vt si appareāt ali qua signa. non tñ ōmno certa. a ꝓpter hāc etiā negari nō debet. A Jē etiā fm Oc. vt in sū. c. co. ti. q. lxxx. B

Vtz corp9 xp̄i debeat dari ad fumēdū ad aliq̄s experimentū. siue ꝓpter aliquā pur gationē infamie a hymōi. ℞. sc̄dm Tho. in. iij. pte. q. lxxx. Non: qz ta les purgacōes inhibite fūt. extra de pur. ca. c. ex tuaz. A Jdē in sū. c. co. ti. q. lxxxi. B

Vtz corp9 xp̄i debeat dari histriomb9. ℞. Nō: qz nec dine maiestati nec eccāsti ce disciplīne cōpetit. de cōse. dis. ij. pro dilectōne. Et intelligitur de hi striomb9 qui artem illam exercēt illicite vide infra. histrio. A. Idem in sū. c. li. iij. ti. xxiiij. q. lxxxij. B

Vtz corpus christi debeat dari amētib9. ℞. fm

Tho. m. iiij. dis. ix. distinguendū est. Quidā enī dicunt large amentes. qz debiles hñt mentē. a tñ fūt aliqñ mō debiles eoz q̄ pertinent ad fidē a deuotionē sacramenti. et talibus nō oportet corpus xpi denegari. Quidā vero sunt oīno carentes iudicio rōnis. et isti si fuerint tales a natiuitate non debz eis dari qz nō pñt ad deuotionē induci: q̄ requirit ad hoc sacrm. Si vero inciderūt in amentiā p fidē a deuotionē sacrēti. A. vt qz. p. prius erant bene dispositi a sacramentū petierant fm Pe. vti. fuz. cō. eo. ti. q. l xxxiij. vbi hec oia ponūtur. B. tūc debet eis dari nisi timeat periculum devomitu l de expuitōe. l aliquo hmōi. xxvi. q. vi. hijs q̄ A. i dcā q. lxxxiij. dr etiā fm Tho. q demoniacis nō est denegāda cōio nisi forte certū sit q̄ p aliq̄ crimina a deo talo torq̄antur. Puto addē dū. l nisi timeatur de periculo. vt p tactū ē. B

Vtz sit dandū pueris. & fm Tho. vbi supra. Pueris carentib9 vsu rōnis q̄ nō pñt discernere inter cibū corporalez a cibū spiritualē nō dr corpus xpi dari qz ad ipsū exigit actualis deuotio: quā tales pueri habere nō pñt Sz pueris incipientib9 hre discretionē etiā añi etatē p fectā. puta cuz sint. decē l xi. ānoz p̄t dari: si in eis signa discretōis a deuocōis appareant. A. Con. Pe. vt in. fuz. cō. eo. ti. q. lxxxiij. B.

Vtz corpus xpi debeat dari hijs q̄ p crimib9 sunt suspendendi. l etiaz decapitandi. &

Re. Si fūt confessi penitent: nō debz eis denegari. xiij. q. ij. c. fi. Multa alia habent de sacramēto eukaristie. ℣ Eukaristia. v. ij. iij. a. iiij. Itez specialiter circa sacerdotē a missaz. ℣ eukaristia. iij. q̄. missa.

Oncussio. Cri

mē concussionis: ē cū q̄s i officio constitutus extorquet aliq̄d a subditis p metū. aut cū nō vult facere qđ tenet nisi data pecunia. aut cū aliquis officialis vltr constituta sibi stipendia pecuniā extorquet. l cū quis accusat seu ab accusatiōe desistit propter pecuniā. A. hoc fuit dictū glo. Ray. cui con. Vl. vtz i. fū. c. li. ij. ti. v. q. cxxix. ad fi. v idē dr de mlitib9 seu stipēdiarijs: qđ hic dr de officialib9. iuxta illđ Jo bap. lu. iij. Neminē concutiatis. ptēti estote stipēdijs & vīs. Predicta etiā p bantur i. l. v. a. ij. ff. de cōcussionib9. B. Et talis ad restituti cōnē tenetur ei qui debit si nō turpiter debit Als ei i cui9 iniuriā data fuit. v q. v. in tem9. A. Istud. c. ē l. in tem9 C. ad. l. iuliā repetūdarū vbi michil de hac restitucōe dicit sed bñ verū ē q̄ danti faciēda ē restitucō q̄n nō turpiter debit. p. c. ñ sane. xiiij. q. v. fm Ray. vt in fuz. cō. li. ij. ti. v. q. cxl. Et subdit Ray. q̄ si turpiter debit. nō illi sed pauperibus. l illi in cui9 iniuriā data ē. iuxta arbitriuz ecclesie restituēda est pecunia. vt in preallegato canon sane. Glo. vero Ray. dicit q̄ illud q̄ hic dicitur de restitutione facienda est verum in foro causarū

f v

In foro aũt pitẽciali forte magis ẽ consiliũ q̃ necessitas. Secũduz Vl. vero dẽt hoc fieri sicut de alio turpi lucro: cui⁹ restitutiõ q̃ñ turpitudo est ex pte dantis q accipientis regulariter ẽ de cõsilio. nisi in casibus a iure expressis. vt in symonia. q filib⁹. Potest etiã reddi ei q̃ dedit: nisi aliud deliberaret in specie: sicut in symonia de qua expressuz ẽ q̃ pecunia symoniaca restituẽda ẽ ecclesie in cui⁹ ignominiaz ẽ accepta. Et pñt colligi ex notatis in fuz. c. li. iij. ti. v. q. xix. B.

Condemnat⁹.

Vt cũ cõdemnat⁹ possit fugere vel se defendere. vide supra accusatus ff. v.

Conditio. De

cõditionib⁹ q̃ q̃ñq̃ apponuntur in mũimonio vide ff. matrimoniuz. s. p totũ. De cõdicõib⁹ q̃ q̃ñq̃ apponũt in q̃b⁹ dã ordinib⁹ vide ibẽ ff. v. Itẽ de cõdicõib⁹ q̃ apponunt in sponsalib⁹ ff. sponsalia ff. fi. cũ ff. impedimentũ. xiiij ff. v.

Si aliq̃ possessio fuit data ecclesie. ibi aliq̃ apposita cõdicõe siue mõ. vt si aliquid fiẽt. Si nõ fiat nõ ꝓpter hoc põt revocari datio: nisi sic facta fuerit. s. q̃ cessante cõditione l' mõ revocari posset. extra de cõ. appo. veñ. A. Hoc intelligitur de condicõe in ꝓpria sũpta. videlicz p mõ. Condicõ em̃ ꝓpria suspendit dationẽ: sed modus non Et cõdicõ fit p si. modus vero p vt. sic notat glo. in dicto. c. veñ. vbi cõ dicit. q̃ cõdicõe nõ impleta nec valz donatio. B.

Si possessio data fuit ecclesie ea cõdicõe ne alienet. nũquid potuit alienari. Ro. Fz Ray distinguẽduz est. Nam si eccã cui datũ seu relictuz est habeat alias possessiones: non pt alienari in aliq̃ casu. Et sic intelligitur Auten. de alie. c. empi ff. sanctissimas Si vero ecclesia nõ habeat alias possessiones quas alienet tunc istas alienare pt in casib⁹ a iure permissis. de q̃b⁹ vide sup. alienatiõ. Nam phibitio facta a donatore p non adiecta ẽ hñda tam q̃ turpis. Cõ Goff. Inno. a Hosti. A. ibẽ in fuz. c. li. iiij. ti. iiij. q. fi. B. Cuz nõ stat p eũ ad quẽ ptinet q̃ min⁹ cõditio impleatur: habẽt debet ac si ipleta fuisset. ex de. re. iuẽ. cũ stat. li. v in.

Confessio pri

mo cõiter q̃d sit. Ro. Sm Thõ. in iiij. dis. xvij. Conuenientissime diffinitur ab. Aug. sic. Confessio ẽ p quã mor⁹ latẽs spe venie apitur. A. Con. pe. vt in fuz. cõ. li iij. ti. xxxiiij. q. xxx. Ad cui⁹ intellectũ dicit. Nota q confessio tripliciter fit. Aut in foro aie interi⁹ coram deo Aut in foro penitencie exteri⁹ coram dei vicario. Aut in foro ostencioso coram iudice. In prima peccatuz latẽs nõ apitur: q de o aptũ erat In vltima non apetitur spe venie In media vero apitur spe venie peccatũ latẽs. Vñ cõfessio sacramentalis q̃ ẽ ps pñie cõuenienter describitur per materiam que ẽ peccati

a p actum q̄ est apire: et p finez q̄ est spes vēie: Potest ad di q̄ ideo dī spe vēie quia si alia de causa a piatur pc̄m: nō est ofessio. Nam si aperiat cā ofilijs est ofultatō. Si vero ex lasciuia vl̄ leuitate ē dissolutio. Si vero ad aliquē malū finē est malignatō. Et ex hijs satis pz q̄ peccatū q8 dī non spe vēie seu ad impetrandū vēiā: nō p̄t dici dictum in ofessiōe. nec tenet illud sacerdos secretum tenere. vt̄z p Ray ſb. ti. de pe. a re. ſ. Pone q̄ aliq̄s. a p glo. ci⁹. eo. ti. ſ. de pena sacerdotis sup verbo pc̄m. Et q̄ ñ ōnis q̄ spe vēie apit pc̄m: sequit vēiā vt si nō ofitet sacerdoti ydoneo. extra. de pe. a re. ca. ois. a de pēnitēcia dis. vi. q̄ vult. l̄ al's indebite ofitetur. de pe. dis. v. falsas. a ca. frēs. Jō Ray. ſb ti. de pe. a re. ſ. sup dō dissimit vt sequit̄. B Vl̄ sm Ray. Confessio ē legittima cōtraz sacerdote peccati declaratio. A. Et ſb dit Ray. ī dicto ſ. ij. q̄ ofessio dicit q̄si sil' ex toto vl̄ vndiq̄ fassio. Nā ille ofitet q̄ totū fatet̄. Glo. sup vbo vndiq̄ q8 oib⁹ pc̄is que occurūt mēorie. a de circūstātijs eorūdē aggrauātib⁹ ī aliud genꝰ peccati. vt si pcussio l̄ furtū i ecc̄a factū fuerit q̄ hic locus trahit ad sacrilegium. B.

Quot sūt cōdicōes q̄s dz hrē ofessio. ſ. Rē. fz Tho. ī iiij. dis. xvij. Sedē sunt q̄ ī hijs vsib⁹ otinentur. Sit simplex. hūil. ofessio pura. fidel. Atq̄ frēq̄ns. nuda. discreta. lītēs. verecūda. Integra secreta. lacrimabilis accelerata. Fortis. a accusās. a sit parere pata. Quorū exposicō talis ē Sit simplex. ſ. vt ī ēcipiet ī ofessiōe mīsi q8 ad q̄litatē pc̄i ptinet Humil. ſ. vt mīsez se a ifirmū ofitet̄ Pura. ſ. vt recta sit ofitētis iēctio. Fidel. v. vā. a fine falsitate. A. In sū. o. eo. ti. q. lxvi. q8 de sacerdote dī fidelis. v. vt taz ipse ofitēs q̄ sacerdos sit ī fide catholica. a secūm dū doctrinā ecc̄ē fiat. nō hereticoꝝ Iterū q̄ fiat ſb spe vēie: alias non valeret. sicut pōia Cayn: q̄ dixit. Maior ē iniq̄tas mea q̄ vt vēiā merear. de primo hētur sm Aug. de pe. dis. vi. qui vult. de scdo de pe. di. v. quē pēnitet: melꝰ ea. di. c. nemo B. Atq̄ frēq̄ns. Istud ē de bñ esse ofessionis. ſ. q̄ tō frēq̄nter ofitet̄ A. in dcā. q. lxvi. dī q̄ hoc duob⁹ mōis p̄t intelligi Vno mō. vt si frequenē cadit ī pc̄m mortale: frēq̄nter resurgat p pōiaz. de. pe. dis. iij septies. Alio mō vt eadez p cc̄a frequenē ofitet̄ Aug. Quāto plus b⁹ confitet̄ quis ſb spe vēie tutꝰ tuto mē crimis. tanto facilius cōsequit̄ grāz remissionis. ſ. pe. di. v. quē pēnitet. Nō tñ ad hoc tētur q̄s mīsi m aliquib⁹ casib⁹. Est etiā de ofilio ista frequētatō respectu vēialiū ad quoꝝ ofessionē secularis nō tenet̄ mīsi semel in anno: mīsi fuerit ī pcō mortali. vt notat Bonauē. ī iiij. di. xvij. B Nuda vt ñ iuoluat obscuritatez verboꝝ. discreta. ſ. vt maiora cū maiori ponere confitet̄. A. In dicta questi. lxvi. dī. ſ. vt discretum q̄rat sacerdotem scīē tem ligare et soluere. de. pe. dis. v.

et sepatim singula peccata ofiteri
B. Liēs a spontanea ñ coacta Ve
recunda vt.s. erubescat. a se nō iac
tet de peccatis propter aliquā secu
livanitatem. Integra.s. vt nō sub
trahat aliquid de hijs: que mani
festanda sunt. Secreta.s. q̄tuz ad
cōditionem fori in quo de occultis
cōscientie agitur. Lacrimabilis q̄
ad dolorem de peccato cōmisso. Ac
celeratavt.s. nō differat de die in die
sed statim l̄ q̄ citius p̄t: ofiteatur
Fortis. vt.s. ml propter verecundiā
dimittat. Et accusans seipsū a nō
aliuz. Et sit patere pata.s. sacrdo
ti. A. De hijs cōditionib⁹ latius a
dari⁹ dixi in quadriga. vbi etiam
hic. xvi. reducuntur ad vi. ideo hic
omitto. B.

Vtz cōfessio facta sine cō
tritione a sine caritate
valeat: vt puta qz nō dolet de om
nib⁹ peccīs: vl nō vult abstinē ab
omnib⁹ ꝛ̄ho. sm Tho. vbi supra.
Confessio sm qđ est act⁹ virtutis
non valet sine caritate que ē prin
cipiū merendi: ꝫ sm qđ cōfessio ē
ps sacramenti ordinat ofitentem
ad sacdotē q̄ hz clauē ecclesie: a p
ofessiōez ogīsat ofīāz ofiteri⁹. Se
cūd hoc ē p̄t cē in eo q̄ ñ ē otrit⁹
qz p̄t peccā sua sacerdoti nota facē.
a clauib⁹ ecclesie se sbicere: a q̄uis
tunc nō p̄cipiat absolucōnis fru
ctum tñ recedente fictione p̄cipe in
cipiet sicut a alijs sacramētis vñ
nō tenetur iterare ofessionē ad qaz
fict⁹ accedit: sed tenetur p⁹ modum
fictionē suā ofiteri. Con. pe. Et ad
istā opinionē nō solū p̄decā rō fa
cere videt. sed a de pe. dis. v. mēsu tā
n̄ non ita. vbi dī q̄ nō ē necessevt
q̄ sacerdoti semel cōfessi fuerimus
de nouo cōfiteamur. Sed Ray. a
Hosti. tenent. q̄ talis teneť cōfes
sionē iterare: qz prior ofessio q̄ nō
fuit facta in caritate nō valuit. Sz
primuz videť verī⁹. extra de pe. a re
q̄ q̄daz. A. Istud. c. non bñ hoc p
bat. Sed p concordancia p̄t dici: q̄
int̄m valet ofessio nec oportet illaz
iterari spēaliter: imq̄tum duret ef
fectus ipsi⁹ expressionis vocalis q̄
est ps sacramēti: al's nō. Nā intel
ligēcia dicto⁹ ex causa ē assumē
da dicendi. extra de vbo. sigm. intel
ligēcia. Vñ dicendū sm glo. Ray.
p̄t etiā notať in sū. cō. li. iij. ti. xx
viij. q. lxvi. q̄ in hijs casib⁹ si ille
q̄ indebite ofessus ofiteatur eidēsa
cerdoti cui p⁹a adhuc hēat in mēoi
a peccā sua q̄ audiuit ñ teneť itera
re cōfessionē. Si aūt cōfiteatur no
uo q̄ al's non audiuit eū, aut etiā
primo si oblitus est: dz iterum cō
fiteri. totum. B.

Vtz liceat in ofessione di
cere aliena peccā, ꝛ̄ho.
sm Tho. in iij. dis. xvi. hō in cō
fessione dz famā alteri⁹ custodire
q̄tuz p̄t. sed suā sciencia magis
purgare debz. Et ideo si circūstan
tia que ducit in cognitionem p̄so
ne sit de necessitate confessionis vt
quia trahit in aliam speciez pecca
ti mortalis. tunc debet confiteri. se
cret tamen si potest occultando per
sonam. Si autem nō sit de necessi
tate confessionis debet dimittē. ne
pecm alteri⁹ p̄dat l̄ petita licētia

ofiteatuł alteri·aut supioti qui p sonam igret·A Cō.pe·q addit q e tiā qñ circūstācia ē necessaria q ñ pt exprimi sine piculo alterius: o mittenda est·q sufficit pcēm dice re sine hmōi circūstacia·vt in suz· o·eo·ti·q·lxvij·B·Si tñ exp̄mat eā bona intencōe non vt pdat sed vt pñiarij oret p eo·vt secreto e mendet: non pcat: sed mereł·xxij q·vij·hoc vī·A·o·glo·Ray·vt ī sū·o·eo·ti·q·lxxxvij·qro etiā·B·

Vtz licēat ofessionē diui dere·ꝛ Rō·fm Tho·in iiij·dis·xvij·Non licet·ꝑ integrali ter dz qs oīa vni sacerdoti ofiteri. de·pe·dis·v·c·v circa fi·q·dis·iij· sūt plures·ñā sicut ī medicina cor pali oz q medicus nō solū vnum morbū ostra quē medicinā dare de bet: cognoscat·sed etiā vł r totam hebetudinē ipsius infirmi eo q vnus morbus ex adiūctione alterius aggraūat q medicina q vni morbo ofere ret alteri nocumentū pstaret Sił r é in pcatis·q vnū aggraūat ex adiūctione alterius q illud q8 vni pcato esset oueniēs medicina al teri incētiuz pstaret·cuz q̄q ali quis ostrarijs pcās in fectus sit·Et ideo de necessitate ofessionis est q tō oīa pcā ofiteat q̄ m mēoia hz alioquin nō ē ofessio sed ofessionis silatio·q si q8 nō habuit ī mēori a q postea recordat: sufficit q hoc pcēm ofitens postea dicat explici te·q alia in generali dicendo q cū alia multa ofiteretur hoc oblitus fuit·A·Et hoc etiā si ofiteatur alte ri ofessori·vt i sū·o·eo·ti·q·lxxij· fm eūdē Tho·Con·pe·B·

Vtz licēat ofiteri p alias p sonā ł pscripturam e ꝛ Rō fm Tho·v supꝝ·Quis ad ofessi onē ꝑ vt est act9 virtutis sufficerz qualiłcūq fieret·fm tamē q est ps sacramenti hz determiatū actuz sicut q alia sacra hñt determiataz materiā Et sicut in baptismo assu mitur ilud elemeutū cui9 est max ime vsus in abluēdo·ita ī ofessiōe ille act9 assumiť q̄ maxime ofueui m9 manifestare·s·p ppriuz verbū Alij em̄ modi iducti sūt i supplem tū· Jn eo aūt q̄ est mut9 ł alteri9 lingue sufficit q p scriptū·aut nu tū·aut interp̄tez ofiteať·q non exigitur ab hoie plus q̄ possit·Sed nō sufficeret si ipē dicere posset·Jn absēcia aūt̄ pp̄rij sacerdotis·nō optet q p scriptū fiat ofessio·sed p̄ot etiā laico fieri: q plus ptinet ad necessitatē ofessionis actus q̄ ille cui fit ofessio·A·Ad predcā fa cit·q·quē pmitz·de pe·dis·q·B

Quid si sacerdos interro gat ofitentem q ille rñdeat·ꝛ Rō fm Wił·Sufficit q̄ tū ad ea de q8 interrogatus si sit talis q pcia9 dimitteret ofiteri q̄ ore p prio ofiteretur pcēm·Hoc em̄z de supbia est·de pe·dis·v·c·v versus si de interrogationibus etiam ha bes infra·confessio·ij·ꝟ placuit· et vlti·A·predicta etiam habent in sum·con·eo·ti·q·lxxvij·B·

Vtz licēat confiteri pecca ta que q̄s si cō imsit·ꝛ Rō fm Tho·in iiij·dis·xvi·Non li cet·Talis em̄ si nō esset pcōr

mentiendo pcatoꝝ efficitur. xxij. q. ij. cū humilitatis.

Vtꝝ cū quis dubitat de aliquo pcō an sit mortale teneaꝫ illud cōfiteri. ꝛ Rꝛo. fm Tho. in iiij. dis. xxi. Tenetur. alꝫs piculo se cōmittit si negligit cōfiteri. et mortaliter pcat: sicut q̄ aliquid omittit l' omittit in quo dubitat esse pcm mortale. taliter tamē dubitans nō debet in ofessione asserere illud eē mortale: sed factū narret. a iudicio relinq̄t sacerdotis. A. Idem in sū. ɔ. eo. ti. q. lxxix. vbi etiā subditur. Qꝝ autē Greg. dicit q̄ bonaꝝ meritū est ibi culpā agnoscere vbi culpa non est. dis. v. ad eiꝰ intelligitur fm Tho. non esse de substancia actus. s. vt credat se omisisse qđ non omisit: qꝛ hoc est errare. sed intelligitur ꝺ ꝺitione actus: qꝛ semp̄ē in forma dīne ne aliq̄s defectꝰ sit ex pte sui. vt superbia a vana gloria a hmōi fm illud Job. ix. Verebar omnia opa mea. Nec etiā predicta intelligenda sūt de dubio scrupuloso: qđ repellendū est ad sui pastoris cōsiliū extra. de sen. excō. inquisitionī. B.

Quid de cōfessione generali in qua q̄daꝫ cōfitetur se omisisse omnia pcata et hmōi. ꝛ Rꝛo. fꝫ Ray. dicas q̄ taliter ofitens loq̄tur in psona ecclē vel q̄ fm Augꝰ. in vno pcō pōt multa pcata notari. l' intelligitur de generibꝰ singulorꝝ a non de singulis generū. quasi dicaret. pcaui. cogitatione. locutione. a opea omissione. Non tamē hoc sufficeret ad ofessionē p mortalibus ad que requiritur confessio specialis. Cō. Hosti. A. Idem i sū. cō. li. iij. ti. xxxiiij. q. lxxx. B.

Vtꝝ p ofessionē generalē deleātur pcata venialia. ꝛ Rꝛo. fm Tho. in iiij. dis. xxi. duplex est confessio generalis. Quedā sacramentalis. qñ. s. aliquis in secreto ofitetur sacerdoti. q̄dam q̄ cū meminit. a alia venialia i generali. a tunc illa generalis cōfessio ex quatuor hꝫ q̄ valet ad remissionē pcōꝝ venialiū in toto l' in pte. scilꝫ ex ofricōe ofitentis. a hūilitate ofessionis. a ex oracōe sacerdotis in q̄ tū est q̄dā psona publica a ex vi dauiz. Alia est ofessio generalis nō sacramentalis: q̄ fit publice corā multis a cum multis. a hec hꝫ efficaciā ad dimissionē venialium ex tribꝰ primis: a nō ex vi dauiz. A. Et propter hoc nō sbiungit in prima a in opletorio absolucō nec satisfactionis iniūctio: sꝫ solū oratio Misereatur. vt i sū. ɔ. eo. ti. q. clvi. vbi hec oīa ponunt. Et vbi etiā dī q̄ hec dimissio fit q̄ ad culpam a penam. B. Con. pe.

Vtꝝ p generalez ofessionē deleātur mortalia oblita. ꝛ Rꝛo. fm Pe. Deus non req̄rit ab hoīe nisi qđ pōt. vñ cū pcā oblita specialiter confiteri nō sit i potestate hoīs: sꝫ generaliter tm. hmōi generalis ofessio cū cōtritione generali delet pcata oblita. Idē Ray. A. Idē in sū. ɔ. eo. ti. q. clvij. Et intelligē de ofessione generali sacrāmentali

que fit sacerdoti sine qua si fiei pt
pcā mortalia nō dimittūē. 8. pe.
di. vi. agite. B.

Vtz requiratur ofessio de
pcīs añ baptismū.
Re. fm Pe. Triplex est ofessio pec
atoz. Prima mentalis q̄ fit deo.
hec requirit a baptizandis adul
tis. Sed a volis q̄ fit hoivt deivicai
o. a hec de pcīs añ baptismuz nō
req̄ritur nec antea nec p9. A. misi a
fide accedēnb9 fm eū. pe. vt i. fuz.
con. eo. ti. q. xlv. B. Tercia. q̄ fit
hoi tamq̄ sapienti ofiliario ppter
ofiliū aie. a hec req̄ritur ex ogruo
non ex debito. A Idem in dicta q.
xlv. B.

Pudor ofitendi multos
retrahit a pfia
otra quē fm Rap. ē triplex medi
uz. Primuz ē raco naturak. Si em
nō erubuisti peccaē qđ inhoēstū a
nociuū fuit: nō deles erubescere qđ
hoēstū ē ofiteri a vtile Secūduz ē
raco diuine ituicois cui nihil cela
re potes. Oia em nuda a apta sunt
oculis ei9. vt hētur ad Heb. iiij.
Tercūm ē opacō future ofusionis.
Mau. iij. Reuelabo pudēda tua a o
strēbaz gētib9 nuditatē tuaz a reg
nis ignominiā tuaz. Et Diere. xx.
Confūdētur velxemēt: q̄ nō intel
lexerūt obprobriū sēpiternuz qđ
nunq̄ delebitur.

Bacerdos q̄ non vult
dare licēci
az suo prochiano q̄ ofiteatur al
tei misi ppeccia. symoniā omittit
sicut a Rap. refert. A. Hoc potius
vī fuisse dictū glo. Rap. vt i sū. o.
li. vti. q. xxxvi. B.

Onfessio secū
do qualiē tēamur ad eaz
Vtrūm sit de necessitate salutis. Re.
fm Tho. in iiij. dis. xvij. Cōfessio
de necitate salutis ē i eo q̄ i pcēm
actuale mortale cecidit. Et ppie lo
quēdo nō est de iuē naturali: sed di
uino a noue legis. Nā in lege vetri
non tēbantur hoies ad ofessionez
pcōz spēalē a distincta: sed ad
generalē a idistinctā. ad quā tēbā
tur p dēmiacōez sacrificioū. Cō.
pe. di. xvij. A. Idē. in sū. o. li. iiij. ti.
xxxiiij. q. xxxi. a xxxij. Idem etiā.
Rap. in. ti. de pe. a re. sup dicta. v
dicit a pbat cōtritionē. ofessionē
a satisfactionez fore 8 precepto le
gis diuine. Idē Ricar. i iiij. di. xvij
asseit ofessionē fore de necitate iu
ris dīm. adō vt ad ipsā dicat tēri
eē ifideles. tū eis ū pcipit ecclesia
q̄ ppter eoū culpā eis inutilis fo
ret. Glo. vero de pe. dis. v. in sum
avidetur sentire q̄ confessio i spe
ciali non sit de iure diuino. etiam
nouo. Sed verius est quod predi
cti theologi dicūt sicut potest con
stare ex hijs que laci9 posui i qua
briga. li. ij. ti. vi. ij. B.

Vtz papa possit cū aliquo
dispensare ne confite
retur. Re. fm Tho. vbi sup. Non
posset eo q̄ ipse sacramētoz necēs
sitatē nō potest tollere sicut nec no
ua sacramēta instituē. Sunt em ex
institutione diuina. licz dispensaē
posset de tempe. vt. s. differret vltē
ānuz. A. Idem in sum. cō. eo. ti. q.
f. iiij.

xxxiiij. Et de ista dispensatõe circa tẽp⁹ intelligẽdũ ẽ mẽtũ respicit ẽ minũ cõstitutionis ecclesiastice vt s. p hoc ãs non incurẽt pnã. c. ois extra. de pe. a re. Non ãt mẽtũ respicit terminũ legis diuine. p quã ãs vĩ ad ofessionẽ obligari statũ habita cõmoditate p⁹ casũ mortalis culpe. vt pt cõstare ex positis i quadriga. li. ij. ti. viij. ff. ij. B.

Omnis fidelis saltẽ sel̃ i ãno tenet̃ exprẽ cepto. post q̃ ad ãnos discretionis venerit cõfiteri oia pcã sua. a cõi care. extra. de pe. ois. a ad de q8 dr̃ sup̃ cõicare. ff. i. A. Anni discretionis q̃ ad ofessionẽ iudicant cuz ẽ doli capax. vt notat glo. m dicto. c. ois sup verbo discretionis. Doli autẽ capax dr̃ puer l̃ puella. vij. anno rũ a sup̃. vt notat glo. m. c. extr̃. de delictis puerorũ. Et sic puer l̃ puella. vij. annorũ obligatur ad confessionẽ. vt etiã notatur in directo ria. li. a. ti. xv. ff. lxv. B.

Vtz tẽamur cõfiteri pcã q̃ manifesta sũt. ꝛc. fm Tho. a Pe. in iiij. di. xvij. Non sufficit aliquid esse notũ iudicãti si sit ei notũ in forma iudicij. Et iõ q̃uis pcã maifesta nota sint sacerdoti q tũ nõ in forma iudicij. oportẽa confiteri. A. Jde i. fuz. o. co. ti. q. lxviij. B.

Vtz homo statim tẽatur cõfiteri. ꝛc. fm Tho. vbi supra. Ad ppositũz cõ fiendi tẽtur ãs q̃n a dr̃icõnẽ tenetur s. q̃n pcã mẽoriẽ occurrerũt. Sz ad ofessionẽ actualiter faciẽdã tẽtur si debeat eccãi stiã pcipe ad quã nullo⁹ p⁹ mortale pcẽm misi ofessus debet accedere copia sacerdotis oblata. a ncãtate non vigẽte. A. Jde fm Pe. si ãs debeat facerũ cõmez recipe. l̃ hmõi. vt in sũ. con. li. iij. ti. xxxiij. q. lxix. B. Similiter etiaz tẽtur si periculũ mortis imminet. aliẽ non teneẽ homo ex p̃cepto ad statim ofitendũ q̃uis periculosũ sit differre. Ex pcepto ãt ecclesie teneẽ saltem semel in ãno. vt sup̃. ff. iij. A. Pe. ãt vtpz i dcã q. lxix. dicit q ãs etiã teneẽ statũ ofiteri rõne consẽc. vt si dicat sibi cõssãa q statim teneatur. Itez rõne dubij vt si nõ speratur copiã ofessoz sibi ãpli⁹ dlo ãno occurrere. l̃ si hz casuz de q̃ solus papa põt absoluere a hz mõ copiã pñiarij pape. dicat etiã tho. in quadã q̃one de q̃libet. q̃ laudabile ẽ q pcator pcẽm suũ q̃ citi⁹ pt: cõfiteatur. Per accidẽs ãt posset dilacõ esse meritoria. dũmõ nõ differat vltra ãnuz. videlicet si ad hoc differat vt prudẽtiori cõfiteaẽ vel deuotius ꝓpter sacerũ tps. Glo. de. pe. dis. v. i sũ. dicit. q si pcẽm ẽ publicũ tenemur statim confiteri sub obligatione pcã mortalis In no. vero m dicto c. ois. vĩ tenere. idistincte etiã i pcãs nõ publicis q statũ teneamur ofiteri hita ratione abili cõmoditate. Et sb dit. Alij dicũt otra. Sz primũ tuciq⁹ videtur Jde q8 Inno. vĩ sẽtire. Archi. i. c. ille rex. de pe. dis. iij. Bonauẽ. etiaz late hũc passuz tangit i. iiij. dis. xvij. a cõclusiue sẽtit. q religiosi teneaneẽ statim ofiteri. Et idẽ q̃si sen

lit de clericis quibuscūq; ꝙ sb dubio. De laicis vero asserit q tenẽatur fl'r qñ adest tal' opꝛtunitas q nũ q rõnabiliꝫ maiꝛ exspectarẽ nec quo ad tempꝰ nec q ad sacerdotẽ. Sed q tps q̃dragesimale videꝫ eis magis opꝛtunum. videtur q tpꝰ illud rõnabiliter possint exspectare. Sed hoc debet intelligi q̃n p priꝰ opꝛtunitatez nõ hñt. Als illud etiã tempꝰ magis opꝛtunũ ẽ q primũ pñt debite ofiteꝛi ppter more pcipiũ. Vñ ipse Bonauẽ. a oẽs cõfitẽt. q pꝰ lapsũ mortalis culpe q cicius pt: q̃libet ofiteatur. quoꝛ oppositũ vanũ foret nisi esset de meliori. Vñ ysidꝛ i li. ij. de summo bono dicit. Cito corrigitur culpa q cito ognoscitur. tardi⁹ ãt sanat vuln⁹ qd iã putrescẽtib⁹ mẽbris longo pꝰ tpe curacõibus adhibetur. Preterea a ipse Bonauẽ. innuit q religiosi ex vi sacmenti nõ teneantur plus q laici. nisi rõne occurrentis optunitatis. Ergo et cũ laicis occurrerit optunitas eodez mõ tenẽtur. Sic igit liz verisimiliter religiosis citiꝰ occurrat ofitendi optunitas q secularibus clericis. a ipsis clericis citiꝰ q laicis. tamen oñs etiã laici cũ eis cõ grua optunitas occurrerit videntur tenel ad statũ ofitendũ. sicut a laicus oñditur in q̃driga. li. ij. ti. viij. ſ. ij. B.

Vtꝝ teneamur ofiteri circũstancias pcõꝝ. ꝛ. Ex. Thom. in iiij. dis. xvi. Non sunt de necitate ofitende. nisi ille circumstantie q ad illud genꝰ pcĩ mortalis trahũt: q venialia nõ sunt de necitate ofessionis. ꝙ solũ mortalia. Tñ a alias circũstãcias ofiteri prelatis ẽ fitẽ a venialia pcã. A Bonauẽ. i. iij. di. xvij. dicit q circũstanciaꝝ pcĩ. q̃dã sũt alleuiãtes q̃dã in aliꝰ genꝰ trahẽtes. quedaz illud in aliquo mõ aggrauantes. Circũstancias in aliud genꝰ trahentes cõfiteri est necessariuz. q genꝰ pcĩ ofiteri oz. Circũstãcias vero alleuiãtes ofitei nõ ẽ bonuz. nisi ꝑter hoc vt satisfaciat alicui ne iquisitioni. l' vt puideatur ei⁹ scãdalo a perturbacõi: vtputa. si timeat cõfessorẽ ex hoc accipe occasionem ad malũ. l' si imtm diminuit. vt sit in genẽ venialis. fit comedẽ carnes in q̃dragesima ppt infirmitatez. ita tñ q aliꝫ nõ sit gulositas ãq. Et rõ hꝰ est q in ofessione nõ debet se peccatoꝛ excusare: ꝙ accusarẽ. de circũstãciis aũt q aggrauãt ꝙ genꝰ pcĩ non variãt: est mẽ doctoꝝ opimo diuersa Quidam enĩ dicunt q penitens tenetur confiteri sed preceptũ affirmatiuuz est. a obligat non ad semp: sed pro loco a tpe. s. qñ eas ognoscit siue p se siue p inquisitionez alienã Vñ sapiens a intelligens tenetur ofiteri absq; in q̃sitõe. Simplex vo teneꝫ: si ab eo iquiratꝫ. Alij dicũt q nõ teneꝫ ad ofessionez hanc circũstãciaꝝ tenti one necessitatis: ꝙ de bono a equo a q̃to magis sapientes a perfecti sunt: tanto magis debeant eas distinctius explicare. Sed non tenẽtur ad hoc nisi forte ex ꝑpa cõsãa obligentur. Hãc opinionez credo q

habiliores. Vñ dicēdū q̄ ꝯfessio ē cūstanciarū gen⁹ tractāciū spectat ad ꝯfessiones q̄ ad necessitatē. Cōfessio aggrauantiū q̄ ad cōgruitatē Cōfessio ꝯo alleuiātiū potiꝰ fāt cōgruitatē. Et hꝰ itelligit exceptis ca sibꝰ p̄dcīs. Oēs igit rōes p̄bātes circūstancias eē ꝯfitendas fūt con gruitatis q̄ ad aggrauātes. hec il le. Solū g̃ de necessitate ꝯfessionis fūt circūstancie tractāde in aliam spēm seu gen⁹ peccati. Et hoc cōmu niter tenent doctores. vt a notat in sum. con. li. iij. ti. xxxiij. q. lxxxi. licet alij dicant etiam alias fore necessarias. q̄rū dictū vt p̄t colligi ex notatis in dicta q. lxxxi. pōt sal uari quo ad illas que licet nō tra hant in aliā speciem. tū sunt tales q̄ sine eis sacerdos non potest dis cernere quid sit acturus. vel rōne iurisdcōis: puta si mulier sit illata in clericum vel sil'ez psonam q̄ ē casus papalis ſm qualitatem in iurie l' psone. extē. de sen. excō. cū illoꝝ. Itē q̄tum sit damnum datū quia q̄libz epi retinent sibi restitu tiones incertoꝝ vsq̄ ad certa; q̄ titatem vel vt sciatur cui debet fieri satisfactio a qualiter. a idem in si milibꝰ. Ideo confitens debet eas ē cūstancias confiteri si nouit. vel si a confessore interrogetur: ad cuiꝰ officium videtur principaliter p̄ti nere de dictis circūstanciis inter rogare. vt sciat qualiter sit fūctu rus officio. Circūstancie ergo per tinentes de necessitate a principa liter ad ꝯfessionez etiā si de hijs nō interrogetur sunt que trahunt ad aliā spēm peccati seu ad aliud p̄ti culare mortale peccatum que pos sunt esse circa octo. videlicet Cōdi tio rei. modus peccandi. locus. tē pus. numerus. qualitas. inducti o. a accidens. sicut de hijs lacꝰ di citur in q̄driga li. ij. ti. vij. ℣. B

Vtr homo teneatur confi teri venialia peccata. ℟o ſm Tho. vbi sup̄. Confessio ad hoc est necessaria: vt pēnitens satisfactionem accipiat ſm modū delicti. Peccato autem veniali non debetur pena tarata: quia pena il la esset proporcionata pene pecca ti mortalis a quo peccatum venia le in infinitum distat. Vnde per solam contritionem interiorē pec catum veniale remitti potest. Sed an saltem semel in anno teneatur confiteri qui non habet nisi venia lia. dicunt quidam q̄ in hoc casu propter preceptū ecclesie tenetur venialia confiteri. Alij autē dicūt q̄ sufficit q̄ p̄nitet se sacerdoti. et q̄ se inmunē a peccato mortali oñ dat. vt ad cōionem admitti possit. Preceptū em̄ est ad obligandum illos q̄ habent aliqua q̄ confiteri debeant. Vnde si alicui per grati tiā collatū eēt. sicut btē virginī ē collatuz. vt a pcō veniali imunis esset: nō teneretur ad illud preceptū. A. Hoc vel sil'r ñ p̄t ostendere. q̄ nō est iuēta nec iuenīet nisi vna ego maria. Et. i. Joh. i. dī. Si dixerim⁹ q̄ pcēm nō hēm⁹ ipsi nos seducim⁹. Vñ a primū veri⁹ videt. cū etiā nes ciā quo aliquis audeat immunez a mortali se existimare. Jannū. vel

q̃ualit̃ hoc valeat oñdere cũ ímp̃s. xviij. dicatur. Delicta q̃s mtelligit ac̃. Et ideo satis valde foret q̃ sic dicenti a aliter non ofitenti mínistr̃ ret eukaristiã Vña Bonauentu. i iiij. di. xvij. dicit q̃ cõgruũ ẽ maxime virís pfectís cõfiteri pecã venía alia regularit̃ tñ non est necessaríuz míſi in duob⁹ casib⁹. viz ppt dubiũ a propter statutũ. Propt̃ dubiũ viz cũ q̃s pbabiliter dubitat de pecato v trũ sit mortale l̃ veniale. Et ideo si non pemitz. sicut ꝺ mortali diſcrimi se cõmittit. Ideo debet ofiteri sicut iacet m cõſcienti a. a iudicio sacerdotis relinq̃tur sit mortale l̃ veníale. Cõ. Tho. vt supra ofessio. i. ſ. viij. Seq̃tur in Bonauen. Propter ecclesiasticũ statutũ q̃s tenetur: q̃ oís fidel̃ tenet̃ semel m ãno ofiteri. ſ hoc ñ ẽ rõe venial̃. ſ ppt̃ p̃ceptũ. Cõ. Inno. in c. oís. extra. de pe. a re. Et ex hoc p̃z q̃ religiosi tenent̃ venialia ofiteri sel̃ seu bis i mense l̃ ebdomada. l̃ frequẽci⁹ siue rari⁹ fm eatũ ostiõnũ formã: qꝺ itelligẽꝺũ vi de venialib⁹ notabilib⁹ q̃ ad ofessiõez specialẽ. Reliq̃ vero vix l̃ nunq̃ posset q̃s specialit̃ ofiteri. cũ q̃si omi momẽto cõmittantur. vñ vi suffi cere ofiteri generaliter. B. Q̃ aũt de veníali tenemur cõtricõnẽ hr̃e. aliter ñ remittitur. vide j. p cẽm. iij ſ. iij. a vij. a ofeſ. iij ſi.

Vtz in aliquo casu teneãtur q̃s ofessionez iterare. Reo. fm. pe. Iterare tẽmur in iiij. casib⁹ Prim⁹ si sacerdos ñ potuit absoluẽ. A. Quia nõ hẽbat iurisdcõnẽ siue delegatã siue ordinariã. ex. de pe. a re. oís. B. Secꝺus si nesciuit diſcernẽ. Terti⁹ si cõfessio ñ fuit integra. vt q̃ sciens tacuit aliq̃ꝺ mortale. Quart⁹ si ofẽpsit vel neglexit satisfacere a oblit⁹ ẽ satisfactionẽ iniũctã. Nã si sciẽt a ipplere vellet ñ oz eã iterare. A. Cõ. Ray. a Hosti. Ipſi tñ ponũt p q̃rto casũ cũ q̃s ofiteť cũ idebita dispoſicõne Sz glo. Ray. simp̃l̃r. o. cũ. De. vt i ſũ. o. li. iij. ti. xxxiij. q. lxx. Et q̃ ad secũꝺũ casũ sciẽꝺũ q̃ ex eo quꝺaz i ferũt q̃ ppt̃ ignorãciã sacꝺotis p dat̃ auctoritas absoluẽꝺi. Sz hoc ñ vi vr̃. q̃ ptãs dauiũ cõſiſtit in iurisdcõne a ñ i scia. fm Ray. i ti. de pe. a re. Itẽ q̃ritur q̃ꝺ remittit̃ sacꝺos a sup̃. clauis ſi. Sed dictũ eo q̃ pt̃ itelligi. q̃ñ q̃s cũ possit sacꝺoti ydoneo scia a cõſcia confiteri. tñ eligit ínsufficiẽtẽ: q̃ vi de ppria nõ curaẽ salute. et sic ex sua mala diſpõne confeſſio vi deo nõ grata et inualiꝺa. de pe. dis. vi. qui vult confiteri. Sed in quocũq̃ casu confeſſio facta fuerit ab ignorante sacerdote non sufficienti. presertim de multis seu grauibus peccatis. optimum est consilium illam iteraẽ. cum quis commoditatem habuerit sacerdotis periti scientia et conscientia. cum ignoãncia sacerdotis in confeſſione sit multum piculosa. vt colligitur ex dictis per Augusti. in dicto ca. qui vult. a p Ray. in dicto ſi. Itẽ queritur. Ruo ad tertium casum dicendu⁹ q̃ idẽ est etiam: si quis omiserit peccatum de quo dubitauit v trum fuerit

mortale. vt sup̄ ℣. primo. ℣ ei⁹ ne
cessariā circūstāciā. vt sup̄ ℣. v. Et
non solum si hoc fiat scienter: sed e
tiā si fiat ex ignorantia seu obliui
one precedēte a ꝓpria notabili cul
pa. vt colligit̄ ex notatis per glo.
Ray. sb ti. de pe. a re. ℣. itē ēca prin
cipiū. ad hoc etiaz facit: q̄ lata cul
pa equipat̄ dolo. vt in. c. vt aiarū
de ost. li. vi. Et iō. si q̄s ex sua cul
pa ignorat q̄ dēt cōfiteri seu eorū
oblitus est. dēt de hmōi negligēti
a ex corde dolere a firmiter ꝓpone
re emēdari. vt legitime valeat cō
fiteri vt notat i sū. c. li. iij. ti. xxiiij
q. xix. Cū aūt q̄s scienter omittit ali
quid de ptinentib⁹ necio ad ofessi
onē. nō solū ānullat ofessionez ſ
etiā nouū cōmittit pēm mortale
vt sup̄ cōfessio. i℣. viij. Quo ad q̄r
tuz casū est sciendū q̄ ex ꝺemptu
seu ex negligēcia omittēs facere i
iūctā sibi pñiaz mortaliter peccat
sm. Scotū in iij. di. xv. q̄ facit cō
tra p̄ceptuz vicarij dei ⁊ cōfessoris
a etiā eccē. vt i c. ois de pe. a re. B
Sil⁹ ēt sm q̄sdā tēnet̄ itērare is q̄
ofessus ē ñ ꝺtrit⁹ exīs i ꝓpsito ñ
ꝺeserendi pēm vt dictū est sup̄ cō
fessio. i℣. iij. A. Et ibi de hoc plei⁹
addicōe. Et sic h̄ ē q̄nt⁹ casus. Et
sext⁹ adijcit i directoria. li ⁊ ti. xv.
℣. xlviij. ſ. cuz cōfessor i aliq̄ ñ hz iu
ris dcō ez Optz ei tūc q̄ p illo pe
tēs recurrat ad hūtē pt̄ātē. et ei il
lud iteꝝ cōfitat. ar. ex̄ de pe. a re.
significauit. Et sic tres ca⁹ sūt ex p
te ofessoris a tres ex pte ofitētis.
B. Hoc tñ sciēdū sm Tho. i. iij. di.
xvij. q̄ q̄nto q̄s plurib⁹ sacerdoti
b⁹ ofitet tanto pl⁹ de pena ei ēmit
titur. tū ex erubescencia ofessionis
q̄ in pnā satisfactoriā cōputatur
tū ex vi dauiuz. vñ tociens posset
q̄s ofiteri q̄ ab oi pena liberaretur

Bed vtū recidiuās tenea
tur ofiteri priora pec
cata. Rō. sm Tho. i iiij. dis. xvij.
directe quidez recidiuans. pcā di
missa nullomō tenetur neci gene
rali nec mspāli cuicūq̄ ofiteri: sed
idirecte. sicut illud sine q̄ sciri ñ pt
debit⁹ satisfactiois mod⁹: tenetur
recidiuās notificare pcā dimissa
q̄ntū sufficit ad hoc vt sciatur q̄ sa
tisfactō ei cōgrue possit imūgi. vt
si ipē frequent̄ lapsum carnis pas
sus ē ex aliq̄ occasiōe. illa occasio
p satisfactionē p̄cidatur. a sil⁹ ter
de alijs pcīs. a ad h° vī sufficere
ofessio dimissoꝝ pcōꝝ i genera
li. Tū q̄ūcūq̄ ad alia spāialia opor
tet descēdere sm q̄ ofitens viderit
oportunum. Non em̄ pt ihūs aliq̄
certa mensura p̄figi. A Jnno. in. c
ois. de pe. a re. sentit q̄ recidiuās
teneatur confessionez iterare rōe
ingratitudinis. pro quo videtur fa
cere illud q̄d dī Matb. xviij. d ser
uo neqm̄. a de pe. dis. iiij. qui diui
mi. Jtē glo. Ray. in ti. de pe. a. re. ℣.
Item nunquid semel dimissa pec
cata. dicit q̄ recidiuans non tene
tur dicere specialiter a distincte ea
que ante confessus est: sed sufficit
confiteri in generali de illis expri
mendo ingratitudinē suā a dicendo
de multis a magnis pcīs morta
lib⁹ liberauit me dñs p pñiaz. a e°
mchiloi⁹ ingrat⁹ exīs offendi eiz

Et si forte nesciat exprimere aut nō exprimat nomē ingratitudinis non nocet: dūmō talia dicat vba ex quib⁹ sacerdos ingratitudinez possit intelligere. Et idē notatur in sū. con. li. iij. ti. xxiiij. q. lxxi. Hoc dictum Glo. vī intelligendū qñ ista circūstancia ingratitudinis venit ad pticularem peccati speciem Nā alie circūstancie regulariē nō sunt de necessitate ofessionis vt su p. Ff. iij. Rn vero ingratitudo inducat pticularem speciem peccati. notat Tho. i. iij. pte. q. lxxxviij. ar. iiij. dicens. Rō sequitur oia peccata nō ē spēale pcēm. Sed p qdcūq pcēm mortale aliqs efficitur deo ingrat⁹. g ingratitudo nō ē spēale pcēm. Re dicendū q ingratitudo peccantis qñq est spēale pcēm: qñq āt nō: sed est circūstācia generaliter cō sequens oē pcēm mortale qđ coīt deū ommittitur. Pcēm ei recipit speciez ex mētēcōe peccantis. vt phs i quit v. ethicoz. Ille q mechatur vt fuētur magis est furq mech⁹ Si igitur aliquis pctor in otēptū dei a suscepti bñficij aliqđ pcēm cō mittit. illud pcēm trahit ad spēm ingratitudinis. a hec ingratitudo peccantis est spēale pcēm. Vt āt Aug. 8t i li. de natura a grā Nō oē pcēm est ex otēptu. a tū in oi pec cato de⁹ otemnitur i suis pceptis Vū manifestū est q ingratitudo pec cātis qñq est spēale pcēm si nō sē p. hec ille. Patz g q recidiuās nō tenetur recō fiteri. misi iq̄tum op⁹ sit ad oñendū satisfactionis debi tū modū sm Tho. a ad demōstrā dū ingratitudis modū sm Jnno. a glo. Ray. a hoc qñ ingratitudo ē spe ciale pcēm. A. De pceptō m medi cos q inducāt infirmos ad ofessiōez vide j. medic⁹ Ff. i. a extra. de. pe. cū infirmitas.

Onfessio ter

cio cui. s. fit cōfitendū. Et quādē regulariter quilibz dēt sacer doti cōfiteri. Nā solis sacerdotib⁹ dedit dñs ptātē ligandi a soluen di. cū dixit ioh. xx. Quoꝝ remiseri tis pcā remittūtur eis a c. de. pe. dis. v vbū. Et hoc intelligēduz est de mortalib⁹. Sz venialia nō oportet q aliqs sacerdoti cōfiteatur: qr ipsa ofessio laico facta sacmentale qđ dā est q̄nis nō sit sacmentū pfec tū. a ex ipsa caritate pcedit. a per talia notū est venīale dimitti sic. a p tunsionez pectoris a aquā bene dictā a hmōi. vt j. peccatū. iij. Ff. fi. hec Tho. i. iiij. dis. xvij.

Vtz necesse sit ofiteri pp o sacdoti. Rndz tho. in iiij. dis. xvij. Cum sacerdos non absoluat nisi ligando ad aliquid faciendum. ille solus pōt absolue re q̄ pt p impiū ād aliquid faciendum ligare. ideo oportz q homo cō fiteatur proprio sacerdoti. Alien⁹ enim eum absoluere non potest: vel ligare. extra. de. pe. omnis. a de pe. dis. vi. ca. placuit. Propri⁹ aūt sacerdos intelligitur q ad hoc ois ille q cura aīe illius ordinaria hz: sicut papa. legat⁹. epūs. sacerdos prochial. A Idem in. sum. con. li. iij. ti. xxiiij. q. xxxviij. B. Sed nec

prochialis pōt absoluere ab oīm
nib⁹: q excipiūt casus ep̄ales. de
quib⁹ hētur q. ofessor. i. fi.

Vtr ꝑpr⁹ sacerdos possit
vbiq; suū sūbditū audi
re & absoluē. Rē. Fr Hosti. Vbiq;
pōt. siue intra territoriū siue prochi
e siue extra. Pñia em̄ est de iurīs
dicōe volūtaia. ff. de offi. p̄cō. l. ij.
Vñ & de loco michil exprimit. ex.
de pe. dis. A. Idē i sū. d. eo. ti. q. xxx
v. in fi. B

Vtr audiēcia ofessionum
cōmitti possit alteri⁹
Rē. sm Tho. in iiij. dis. xvij. Si ali
q̄s idcirco non possit audire cōfes
sionē alteri⁹; q nō hz iurisdictōez
in ipos qui audiendi sunt. pōt ei cō
mitti p quēcūq; hñtē iurisdictōnez
in ipos qui audiēdi sūt. vt p pro
priū sacerdotē siue p ep̄m. siue per
papā. Si aliquis āt nō pōt audiē
q̄ñ hz executionē ordis ñ pōt sibi
ordi: vt ofessiōes audiat: n̄ peū
qui hoc impedimentū remouere pōt
A. impediti i execūcōe ordinū sunt
interdicti. sus pēsi. l degradati. & ex
cōicati. de quib⁹ extra de clerico ex
cōicato. ite dicto l depōsito ministr
rante. i tubro et nigro p totū. Et
fort⁹ hereticis & scismaticis Vñ & i sū.
d. eo. ti. q. xliij. dī. Nunq̄d i articu
lo necessitatis tenetur quis ofitei
sacerdoti hereticō. scismaticō l sil'i
si nō pōt inuenire catholicū. Rē sm
Kap. Credo q ñ. Immo saluo me
liori iudicio: ꝑfuterem q nullo mō
ofiteret ei: sed doleat de pcīis. & q
em̄ distulit ofessionē. et ofiteatur
cordo suo & sufficit ei. Tales em̄ po
nerent eū de facili in aliquo errōe
l desperacōe. sicut pharisei. Judā
dicētes cū ofiteret eis pcēm Quid
ad nos: tu videris Matth. xxvij. &
8 pe. di. vi. cū vbi hec satis expres
se dicūtur i textu & glo. Idē credo 8
excōicato excōicatione maioi. Nā
etiā illi in articulo necitatis nō est
ofitendū. Cō. Hosti. & Tho. Item
eo. li. ti. xliij. q. vij. notat q ab he
reticis. scismaticis. l excōicatis nl
lū sacrm dz recipi: misi baptismus
i necitate mortis catholico 8ficiēte
B. Et nota hic q si etiā p ꝑpūm sa
cerdotez omittit. nō ꝑpt hō oport
tet q omittatur tali q als hēat iu
risdictionē sup ꝑpm. Sufficit ei q
hēat iurisdictōez ipē q sacerdoti cō
metit. Ite nota sm Tho. q qñ ali
cui sacerdoti omittitur p supiotē
q possit audire alienos prochia
nos: non fit ꝓiudicium proprio
sacerdoti. eo q iurisdictionis pote
stas non est commissa alicui i fa
uorez suū: sed iutilitatē plebis et
ad honorem dei. Et ideo si supiori
bus prelatis videtur expedire ad
salutem plebis: & ad honorem dei
q alijs omittant. in nullo fit pīu
dicium inferioib⁹ prelatis: nec te
netur sūbditus iterum petere licēn
ciaz a proprio sacerdote. liz. Ber.
in quadā glo. dicat sic. A. s. in. ca.
omnis de. pe. & re. B. que glo. pos
ita per Clementez quartum tam
q̄ omino falsa damnata fuit in
quodam priuilegio indulto prēdi
catoribus & minoribus. quod icipit
Quidā temere. et fuit determiatuz
in eo q illi quibus a supioribus

ōmittitur pñt audire etiã prochi
alibus sacerdotib⁹ contradicen-ti
b⁹ a iuitis. Et hoc etiã tenet Jo-
an. extr̃. de pe. si eps. li. vi. A. satis
con. p dictis pe. vt i. suz. cō. li. iij. ti
xxiiij. q. xlvi. B. Et confessus sacer
doti habenti ōmissionez a supiori.
vt dictū est non tenetur confiteri
proprio sacerdoti illa peca q̃a cō
fessus ē: cū dimissa sint. Sed prop
ter statutuz ecclesie de ofessione fa
cienda pprio sacerdoti semel i an
no ẽt eo mō se habere. sicut ille q̃
hẽt solū venialia a illa ofiteri: vt
q̃dã dicūt: vel pfiteri se a peccato
mortali imunẽ vt i extrauaganti.
Johis xxij. q incipit. Vas electio
nis. A. Ubi dī q confessi religiosis
seu sacerdotibus quib⁹ fuerit fca
a supiore ōmissio. nō magis tenẽ
t iterū eadẽ peca ofiteri. q̃si al's il
la ofessi fuissent pprio sacerdoti
Et in hoc approbata fuit sẽtẽcia Jo
an. hoc affirmantis. a reprobata
opino Wil. a aliorū otrariuz te
nentiuz. vt notatur in directoria
li. ti. xv. ℣. lxxvij. Quia tñ pprius
sacerdos tenẽ de eo reddere rõnez
a ei sacramẽta mīstrare: tenetur
alteri ofessus saltẽ semel in anno
oñere se pprio sacerdotia declara
re se confessuz vt patz ex notatis
fm Pe. i. sũ. o. d cã. q. xlvi. Et puto
q̃ sufficiat notificare cui cūq pri
o siue prochiali. siue epõ siue alteri
q in. c. ois ex. de pe. nõ fit distinc
tio de istis pprijs sacerdotib⁹. B.

Utrum quolibet cauū possit
quis ofiteri alteri q̃ pprio sacerdoti, &c. fm. Tho. in
iiij. dis. xvij. Si subditus scit sacer
dotẽ pprium hẽre tcaū eẽ. aut solicitā
tẽ ad malū. a fragilẽ: q ad pccm
q8 q̃s ei ofiteẽ est pn⁹. & si pbabi
liter estimatur reuelator cõfessio
nis. & si pccm de q̃ q̃s ofiteri debet
otẽ illū fit omissuz. i hijs casib⁹ a
silib⁹ i quib⁹ pbabiliẽ nẽt peitẽs
ex ofessione facienda piculū sibi
& sacdoti imineẽ: dz recurrẽ ad supi
orez & ad ipsū sacerdotez. a petẽ li
enciã alteri ofiteti: quã si hẽre nõ
possit. idẽ est iudiciū q8 de illo qui
ñ hz copiã sacdotis. Vñ magis de
bz eligẽ laico ofiteri. Nec i hoc tñs
gredit mãdatuz ecclẽ: q p̃cepta iu
ris nõ se extẽdũt vltra caritatem.
nec ecia fit iniuria sacdoti: q priui
legiū mẽtur amittere qui ocessa si
bi abutitur ptãte. A. ex. de. reg. liz
B. Con. pe. al. Anno. a Wil. Et cõi
ter addunt q̃ si nullomodo p̃t ha
bere aliuz sacerdotez. a necessitas
imineat ofiteatur pccm in genere
sine eo de q̃ posset malū prouemẽ
A. Idem in. suz. con. li. iij. ti. xxiiij.
q. xxix. in principio. B. Hostien.
q̃ magis explicat. a ponit octo ca
sus in quibus potest aliquis aubi
re confessionez alterius prochia
lis. Primo quando pprius sacer
dos oino est indiscret⁹. de pe. dis.
vi. placuit. Nã qui vult ofiteri debet
querere sacerdotez qui sciat solue
& ligaẽ. de. pe. dis. vi. q̃ vult. Sz hoc
dz fieri cū lñia. ex. de pe. ois. quã li
ẽcia si pp⁹ sacdos ñ vult daẽ: p̃t
ipe ad aliū ire. ex. de reg. licet. & va
bat ad supiorem vt euz opellat. &
ipe lñaz debt. eẽ. de iure patronat⁹

nullꝰ. A. Tutiꝰ est hoc fieri si ꝓ̄t tñ non ꝙ̄ necessarium. cū rōne ignorācie sacerdotis videat ip̄so iuꝝ cōcessa lītia ꝓfitendi alteri. vt i. c. placuit. de pe. dis. vi. Et ibi hoc sentit glo. a multo magis si ꝓpriꝰ sacerdos esset manifeste vitiosus cū malicia sit piculosior a grauior ignorancia: ꝓpter qđ dūriꝰ puniē. Luce. xij. ibi: ille aut̄ seruus qui cognouit voluntatē dñi sui ac̄. Et illa sunt grauiora q̄ a deo grauius puniuntur. vt dicit Iheron. xviij. q. vj nō afferam? Sed si ꝓpriꝰ sacerdos esset hereticus. scismaticus. l excōicatus. dat est q̄ ab istis nō det peti licēcia: cū etiā locuc̄ cū talib? prohibeat. xi. q. iij. cū excōicato. Idē etiā videt si esset mter dcūs seu suspensus: q̄ nemo p̄ot plus iuris transferre in aliuz q̄ sibi ꝓpetere dinoscatur vt in. c. nemo. extra de re. iuꝝ. li. vi. Sed si causa ꝓpter quā quis vult alieno ꝓfiteri non ꝓcedit ex defectu proprij sacerdotis: sed aliē. puta q̄ aliq̄d cōmissuz est ꝓtra eū l suos: a verisil'r timet scandalū si ei fiat cōfessio det peti licēcia. vt extra. de. pe. a. re. c. oīs ibi Si q̄s alieno sacerdoti voluerit iusta de causa confiteri peccata: licenciaz priꝰ postulet a obtineat a ꝓp̄o sacerdote. Et det sacerdos credere petenti a alleganti saltē in genere iustā causā: q̄ n̄ē verisil'e q̄ ei fallacijs vadat ad penitēciā. vt dicit glo. i dicto. c. placuit. de pe. dis. vi. Et si licencia absq̄ rō nabili causa denegetur: videtur q̄ sine alia licencia possit ire ad aliuz. q̄ nō det ecdi imdiscretioi a ꝓcuie plati. Et p̄uilegiū mētur amittē a c. ext. de reg. liz. vbi si hoc ꝓcditur cā melioratōe vite: q̄ to fortiꝰ causa ꝓcurande salutis. qđ magis ē necessariuz. Vñ a Luce. xv. Gaudiū ē in celo sup vno peccatore penitenciaz agēte magis q̄ sup. xcix. iustis q̄ penitēcia nō indigēt. Idē etiaz putarez. s. q̄ deberet peti licēcia mō p̄dcō. q̄n causa cēt ex defectu ꝓprij sacdotis propter pcēm n̄ manifestuz. q̄ ex eo nō det q̄s a iurisdcōe plati sui discdē. viij. q. iiij. B. Secundo q̄n prochian? trāstulit dom̄ aliuz suū. naz tunc ille ad quez trāsit iā nō ē alienꝰ: sed ꝓpriꝰ. extē. de prochijs. c. fi. Tercio q̄n q̄s ē vagabūdꝰ. ff. de iudicijs. l. hēres absens. Quarto q̄n q̄s q̄rit domicilium quo se trāsferat. Nā a is sine domicilio ē. ff. ad municipales. l. labeo. in principio. a l. eiꝰ. ff. celsus. Quinto q̄n q̄s deliquit in aliena prochia. extra de rap. c. vi. q. iij. placui. Si tñ peccatū occultū ē. a n̄ sit excōicatꝰ a p̄lato illiꝰ loci: p̄t etiā de hoc ꝓfiteri ꝓprio sacerdoti Si aūt sit excōicatus a prelato illiꝰ loci ꝓpter peccatū illud: sicut ꝓsueuit fieri in furtis a hymōi. q̄z ignorant actores? mittendus ē talis ad excōicatorez absoluendus ab eo. A. Con. Goff. Ray. a Tho. in eo. quod sup̄ dcm̄ est q̄ q̄s fortiatur forum rōne delicti. vt. i. sū. ꝓ. li. iij. ti. xxiiij. q. x xix. Sed glo. Ray. vt ibi pz hunc casū nō recipit subiūgēs q̄ qđ dicit ius q̄ rōe delicti fortiat̄ q̄s forꝫ intelligēdū q̄ ad ꝓtinēcia ad forū

otentiosum: qz pōt illic ouenire a iudicari a pumi de ēmine ibi cō missō. Dec ille. Non fit ḡ translatio fori in pñalibus rōe cōmissionis delicti: aī optēt q̄s diuersz ofessionē ofitendo diuersa delicta diuersis sacerdotibus: ſm q̄ in diuisis deliquit prochijs cōn id qđ dī de pe. dis. v. c. ofi dret. ibi caut⁹ sit aī. Pro hoc etiā facit: qz dīa magna est inē forū seculare a spūale: qz spūale non pt ita facilē transferri: ex. de fo. ope. si diligēti a ca. signficasti. vbi ptz q̄ liz secularis posset se p sua voluntate alieno sō ijcere iudici: deric⁹ tñ non pt se sō ijcere iudici seculari dcō ca. si diligenti: nec etiā eccīastico non suo sine licīa sui epi dcō c. signifi. Itē est magna dīa inter forū iudiciale etiā in spūalibus a forū pñale qz forū pñale est min⁹ transferibile vt nōt glo. in c. ne p bila. ex. de pe mi. a re. Et ideo cū non reperiaī aliquo iure cautū q̄ rōe delicti quis sortiaī forū pñale: nō videī q̄ h° possit fieri. a q̄ standū sit regule ḡnali de xpīo sacerdote tenet in c. oīs de pe. Et iuā in otrariū allegata loquunt in iudicialib⁹: vtz satisfacientib⁹. Hoc etiā approbat ḡna lis ofuetudo. qz videm⁹ q̄ pmītēs ofitēt in sacerdotiū miuersa pcta q̄ omittit p totū mundū a nunq̄ remittit ad sacerdotes locoz in quibus delinq̄t p absolutiōne. a optīa legū interpres ē ofuetudo. ff. de legib. l. si de interpretatiōe. B. Sexto rōe studij vt q̄n clerici de prelatoz suoz licīa accedunt ad studia nā tunc efficiunt de foro a eccā illius ad quez accedunt dū ibi manent. ar. ff. de iudi. l. si longius. ℣. A. Innoc. in c. oīs de pe. dicit q̄ scolares a alij incole annales a mēnarij dīnt ofitri sacerdoti prochie quā incolunt p annū a ab illo potērt absolui. ar. xvi. q. vi. ḡsti. vbi dī q̄ dīnt ibi soluere decimas psonales. qz ibi recipiunt eccāstica sacra p anni circulū. Alij tñ dicunt q̄ idē est etiā si ad min⁹ tps oducant domos. ar. ex. de decimis ad aplice. a maxime si progaret sine fraude oductio vel hitatio vltra nūtatez xx vel pascha. qz tūc ex precepto dē decere. oīs sp delēt cōfitēri a coicare. Dec ille. Videntur predcā posse dcō dari vt scēa opinio intelligaī q̄n quis licet n̄ steterit in aliena prochia p annū tñ deliberauit ibidē stare. nā eoipso q̄ q̄s deliberat in aliquo loco hīe domiciliū: ibi sortitur a forū: vt in c. fi. ex. de prochijs. Et hitatio annualis videī qđam domiciliū quo ad sacroz pceptionem: dcō ca. questi. Vel q̄n hitare deliberauit pauz minus q̄ p annū. Nam id qđ obicit est rō apparentem: q̄ nūl vt nōt tho. in. iij. q. lxvi. ar. vi. vel q̄n sic se hz ofuetudo. Nā ofuetudo in talib⁹ ofert iurisdcōem vt notaī in sum. cō. li. iij. ti. xxiiij. q. lvij. circa finē. Vel q̄n scolares accedunt de licīa prelatoz suoz ad studiū. Tunc enī videī eis data licentia recipiendi sacra ibidē vt ℣. ℣ primo. Et qđ dictū est in scolarib⁹ dē est a in quocūq̄ alio: vt dī

imno Qui etiã subdit. In oĩbus tñ premissis tuti⁹ est q̃ raviatores a alij sp̃ a pprio sacerdote licentiã hẽ ant spãlem. B. Septimo tpe necĩ tatis vt q̃ infirmat̃ ad mort̃: vel debet intrare iustũ tellũ seu mare a deest pprius sacerdos: ita q̃ etiã laico licet tunc ofiteri: de pe. dis. v quẽ penitet. de ose. di. iiij. sanctus. Octauo si ponat spẽ in ratihabitionẽ pprij sacerdotis. Nec hos. Sz iste casus. viij. coĩtet non tenetur q̃ ratihabitiõ in talib⁹ non hz locum. ex. de re. iur. act⁹ li. vi. A. dicendum hos. p̃t intelligi q̃n ista ratihabitio nõ refert̃ ad futurũ. si prelatus ofitentis otentabit̃: sed supponit: q̃ contentabit̃ vt p̃t existimari ex aliquibꝫ dicturis: ex quibꝫ elicitur ipsi⁹ prelati tacitus ofensus vt j. ff. vij. Vteuz vnus. Et fm hoc videt̃ intelligendum qđ dicit glo. ray. vt notat̃ in sum. cõ. li. iij. ti. xx xiij. q. xlv. viz q̃ sub hac spe rati nullus p̃t absoluere alienũ prochianũ: a si de facto absoluat eũ etiam noĩe prelati sui: nõ debet se gerere p absoluto ante ratihabitionẽ pprij sacerdotis nec añ intrare eccãm: nec ingerere se coĩomi delictũ: si erat excoĩcatus maiori excoĩcatione: aut etiã recipere eucaristiã si mortale erat pctm̃ de quo ofessus est alieno sacerdoti. B. Addunt vlteri⁹ hos. a ray. q̃ in oĩ casu in quo sacerdos p̃t audire prochianũ alienũ ofitentem q̃ ei iniungat: vt se sacerdoti pprio repñtet. ar. ex. de sẽ. exco. de etero. a ca. ea noscat̃ a c. q̃ de hijs in fi. A. Hos. simplr dicit: mũgat. sed ray. ofu lit. Vnde etiã a glo. eius sup verbo ofulo ait. Exquo mgr̃ dicat ofulo: est argumentum q̃ non teneat̃: q̃ ad ofilia null⁹ tenetur misi oblig; se ad illa. Põt dici q̃ quo ad simplicẽ repñtationẽ oĩo expedit saltem semel in anno pter statutũ ecclẽ quo vero ad iterandũ ofessionem vel ad accipiendũ piam nõ videtur: nec exquo semel fuit legitime absolut⁹: vt supra ff. iij. misi forte ipsi sacerdotes nullã ferent curam de suis prochialibus vt eũ ofiteantur vel non. q̃ tunc illa pñtatio frustra fieret. Itẽ ñ in casu excoĩcationis. tunc enĩ absolutiõ dz iniungi: vt q̃ citi⁹ poterit se pñtet ei a quo fuerit absoluend⁹ ipsius mandatũ humiliter recepturꝰ dicto c. ea nosci. cũ reliqꝫ Et hoc argumento idez videt̃ dicendũ de oĩbus casibꝫ spãlit̃: reſuatis papę seu epis maxime circa ĩplementũ vel dispensationẽ; votoz vt iniungatur ofitentibꝫ: vt q̃ citi⁹ poterũt se repñtent eisdẽ ad accipiendã ne cessariã absolutiõ; vel dispensationẽ ne in hoc a negligẽtia teneãt̃. B. Itẽ dicit q̃ nõ dñt ofiteri cuicũq; sacdoti: ꝫ poti⁹ ei q̃ al' iurisdictiõ; hz. A. Doc nõ videt̃ necessariũ vt p̃t colligi ex dictis s. ff. iij. misi forte q̃ ad sacdotes ad ofessiones audiẽdas nõ habilitatos: sicut p̃t patere ex positis in fi. cõ. eo. ti. q. xl. vbi dicit fm ray. q̃ in casibꝫ in q̃bꝫ p̃t cõfiteri alteri q̃ pprio sacdoti: ñ p̃t audire cõfessiones illi sacdotes quibꝫ nõ est data ptãs ab epõ: exceptis

articulo nĉitatis. Et duplex ē rō. Vna est. qr isti nō sunt modi dā di iurisdcōem ei q̄ alʒ nō hʒ. ꝑter hos casus dicit glo. non dat iurisdcō illi qui alī non hʒ. Alia rō est. qr ʒ ipsi pmittentes sint absoluti q̄ possint ofiteri alij q̄ ꝓprio sacerdoti: nō tñ isti sunt absoluti q̄ possint audire. Itē ꝓprius sacerdos nō potuit talib⁹ dare iurisdcōem seu ptātem talem: ꝑ eps solus pt illis q̄ sunt in suo epatu: nō tñ aliis q̄ sunt in alijs epatib⁹. ar. xvi. q. v. puenit. a. ℣. ecce in hoc. a. ℣. hoc itē. Glo. sup verbo. non tñ alijs &c. Ego credo sine preiudicio q̄ pt cōmittere eē illis q̄ sunt in alijs epatibꝰ ea q̄ ptinent ad iurisdcōem voluntariā: ꝑ illos nō pōt ocellē ad suscipiendū omissionē eius cui eis michil precipe possit. Sed certe ray. non loq̄tur de omissione: ꝑ de abilitacōe ad audientiā ofessionum quā non videt posse ofrre epūs nō suo derico: sīē a ipsum ordinare non pōt. lxxi. d. si q̄s. Cū supradictis. s. q̄ sacerdotes nō pnt audire ofessiones n̄ prius fuerint ab epō instituti siue licīati con. goff. vt i dcā. q. xl. dicēs hoc gñaliter non licere religiosis: misi ab epō de ose su sui prelati fuerint instituti. Cōetiā cū hoc glo. ray. Sed hos. dicit q̄ si quis hēat licīam iudicis sui q̄ spāliter tali possit cōfiteri imo etiā si licīam hʒet in gñe q̄ possit ofiteri cuicunq; voluerit vel simplr q̄ alteri possit ofiteri in hijs suo bus casib⁹: si subditus recurrerit ad discretiōē siue religiosū seu a liū: vel ex cā ab non ita peritū dū tñ peritum a honestū secure ofitet a alio secure audit. ar. ex. co. ne p dilacōe. Jura aūt q̄ p se inducunt ray. a goff. intelligit hos. qñ hmōi sacerdotes a religiosi volūt audiē sine licīa iudicis pdōis vel sine licētia abbatis nulla alia nĉitate instante. Secus tñ in casib⁹ qui ad epm ptinent. Nec ibi. dictū hos. vt nō videt non ptrariat predīs: qr ipse loq̄tur de sacerdotibus ab cōfessionē hilitatis. Ray. vero et goff. de non hilitatis qui habilitari non pnt misi a ꝓprio epō de cō sensu sui prelati qñ habilitandus ē religiosus. Et ex predictis pt constare q̄ sacerdoti non hilitato nō pōt omitti audientia ofessionum: misi p eū qui pōt eū habilitare. ℟

An pegrin a romipete possint ofiteri alieno sacerdoti. ℟. ꝑ mvil. Si acce pērit pnā a baculū a ꝓprijs sacerdotibus siue aliter de roz licētia iter arripiāt. presumendū est datam eis cē licētiā ofitendi. A Ad hoc addit ipse vil. de eis q̄ om serunt inviā: vel q̄ p obliuionem dim serunt confiteri: aut etiā scienter: dum tñ de illis ꝓponant confiteri ꝓprio sacerdoti postq̄ rebierint. Sz forte hoc posset intelligi de casib⁹ reſuatis. Nā de alijs cū semel legitime fuerit confessus a absolutus tnō oz q̄ iterū confiteat. vt pt supra ab bas. ad fi. in additione. Unde a mno. in ca. ois. ex. de pe. a re. dicit hijs casib⁹ simpliciter datam cē licentiā. a nō addit hāc limitacōē

quam ponit glo. ray. Sequitur in glo. ray. & etiã notat in sum. con. co. ti. q. xxxix. Intelligo etiã talibꝫ datam licã eẽ recipiendi eucaristiã in pasca. Idez dicit mno. in dcõ ca. ois. Et de reliqs sacris puto qꝫ sit intelligendu; de necãrijs cum rõe necãtatis intelligant hec pmissa & nõ aliter. B. Si aũt sine licẽtia ꝑpij sacerdotis pegrinant non pñt absolui ab alio misi necãtate. Et idẽ est de alijs negociatoribus & viatoribꝫ. Con. mno. & hos. A. Immo hec fuerunt ꝑprie dicta non wil. sed mno. Et addit. Tutius est sp in talibꝫ licentiã a ꝑprio sacerdote spãlem habere: vt dicit in dicto ca. omnis. & pz etiã in dicta. q. xxxix. B

Utrũ pegrinans q̃ hz crimen cꝫ absolutionẽ retinuerat sibi eps in pegrinatione possit absolui a simplici sacerdote. &c. fm wil. Põt absolui maxime si instet tps gñalis oiomis vt in pasca. Sed debet ei iniũgi qꝫ cui habuerit copiã sui epi; iterum ostreatur ei. & ab eo recipiat pmi tentiã de illo. Dee wil. A. Idem in sum. o. di. cã q. xxxix. post principium. B. Veriꝫ videtur qꝫ si tanta fuerit necãtas qꝫ iste potuit absolui a b alio: non oz qꝫ iterꝫ ostreat vel absolui aẽ. Sed tñ si est aliqd satisfaciendũ qꝫ satisfaciat: & etiam si ob dictam cãm fuisset excõicatus et ab ipso sacerdote fuisset absolutus si postea non repñtat se epõ remicdit in eandẽ sñiam: vt ꝟ. absolucõ. iiij. ℟. Si vero nõ fuit necãtas: nec absolucõ valuit. De qua necãtate dictũ est sup. ℟. v. vel. vij. A. Ibi dr de necãtate pericli mortis. Et sic videt sentire qꝫ instans tps oiomis non sit iusta cã qua te ãs possit absolui ab alieno sacerdote & spãliter de casibus epalibꝫ. Et bene. qꝫ hoc non videt reperiri iure cautum maxime cuz oio possit differri ad tpus ex cã. ex. de pe. & re. omnis. Et interim pt redire ad ꝑprium sacerdotẽ: vel ab eo p nunciũ seu lrãm licentiaz postulare. qđ si non facit: videt potius malicia qꝫ necãtas. vel si ĩ aliquo iusto ipedimento ptenderet eius pegrinatio p annũ: efficitur foriliꝫ loci: & ibi pt recipe sacra: vt ꝟ. ℟. iiij. v. vi. B

Utz vnꝰ sacerdos prochialis possit audire et absoluere aliũ sacerdotez. &c. fm wil. Nõ pt sine licẽa superioris: generali vel spãli licẽa expressa vel tacita. Nã & si eps scit oiter sic fieri & tolerat: eo ipso presumendũ ẽ tacite approbare & licẽam dare. Idem hos. A. Idẽ in sum. o. di. iij. ti. xxxiij q. xlij. vbi addit fm hos. qꝫ hoc nõ multũ expedit fieri. Idẽ eadẽ rõne videt in alijs q̃ ostrent non fuis sacerdotibꝫ: suis scientibꝫ & non cõfitentibus cui possent. ar. lxxxiij. d. error. & ex. de verbo signi. intelligẽtia. Nulla tñ consuetudine põt induci: vt ãs preter voluntatẽ ꝑprij sacerdotis possit ofessorẽ eligere. ex de pe. & re. si eps. li. vi. B

Utrũ liceat confiteri laico. &c. fm petruz

Non licet nisi in necessitatis articulo vt si in extremis agens non habet sacerdotem. & tunc secundum quosdam tenetur laico confiteri. Sed probabilius & verius est quod non tenetur de necessitate. Sed de tali iudicandum est sicut de illo qui non habet copiam confessoris. A. Et hoc patet esse. quia solus sacerdos tibi concessa est potestas ligandi atque soluendi. de pe. d. v. verbum dei. B. Et licet laico confiteri non sit de precepto: est tamen de consilio. Con. wil. A. Idem in sum. con. eo. ti. q. xliii. vbi pe. non dicit quod non liceat confiteri laico: sed quod non sufficiens nisi in necessitate: vel nisi respectu peccatorum venialium: quod puto intelligendum nisi in illis casibus in quibus venialia sunt de necessitate confessionis. de qua supra confessio. iii. vi. in addicione. B. Et ita intelligendo dicit tho. supra. iii. a. v.

An liceat in necessitate confiteri sacerdoti hereticо scismatico vel excommunicato vel similiter. &c. sm ray. nullo modo. de pe. d. vi. ca. Sed dolendo de peccatis a quibus tamen distulit confessionem sufficit. Con. hos. a tho. A. de hoc latius. s. iii. i addicione. B

Vtrum sacerdos prochialis debeat credere subdito dicenti se confessum alteri vt sic ei detur eucaristia. &c. sm tho. in quodam quolibet. In foro iudiciali creditur homini extra se a non per se. in foro autem priuati creditur homini per se a extra se. Si quod sit impedimentum eucaristie tale quod ad forum iudiciale pertinet: puta excommunicationis non tenetur sacerdos credere subdito quem excommunicatum nouit: nisi ei de absolutione constet. si autem sit impedimentum quod ad forum priuatum pertineat. s. peccatum: tenetur credere animo iuste agit si eucaristiam denegat Con. pe. a hos. A. Glo. vero ray. vt patet in sum. c. li. iii. ti. xxxiii. q. xlvi. iii. dicit quod non tenetur ei credere etiam quod confessus sit fuisse absolutum nisi constiterit ei de hoc per litteras superiores vel alio modo legitimo. Et subdit auctor sume. Sed hec ne contraria sint premissis: intelligas de peccatis manifestis. vel quia suum subditum probabiliter habet suspectum. Nam de occultis nihil potest scire sacerdos nisi per ipsum. Satis videtur posse dici quod non teneatur ei credere etiam de occultis. Licet enim peccata occulta sint solum fori privatis: tamen non confitens debeat ab ecclesia arceri a ecclesiastica priuari sepultura. ex. de pe. a re. c. ois Possit tamen credere fide digne a timorate persone: quod verisimiliter homini persona non mentiretur. ar. xi. q. iii. qui ospotentem. B

Vtrum fratribus predicatoribus & minoribus liceat confessiones audire. &c. Olim licebat eis ex priuilegiis: a specialiter ex constitutione benedicti. xi. que incipit Inter cunctas. quia hodie ista vacant sed ad hoc quod possint audire: oportet quod magister vel prouincialis predicatorum vel eorum vicarius aut guales vel prouinciales ministri vel custodes minorum primo quidem accedant ad petitionem ordinarium per se vel per alios fratres. & petant vt fratres qui electi fuerint in eorum ciuitatibus & diocesibus confessiones audire valeant: a

pñas impōnere: a penitentes absoluere. P9 hoc dñ prelati ordīnū eligāt psonas idoneas a pñtent vel pñtari faciant dictis prelatis ecclīay: vt de ipsoy licīa a grā possint audire ofessiones: qui tñ pñtati non ppter hoc poterunt audiē in alio ep̄atu. A. intelligē nisi psonas dioc̄esis vbi fuerint ostituti: qr cū sit voluntarie iurisdcōis: ꝑt vbiq exerī: vt supra ff. j. B. Et dē tent ipsi electi īmo ee put vnīū sitas deriv̄ ppli exigit. It si ꝑlati licīam ocesserint: tunc predicte psone officiū dictū exeq̄ntur. Sz si dicti prelati ecclīay quemq̄ de ꝑsentatis nō admiserint: loco ei9 ponat alter. Si vero absolute dare licentiā recusauerint ocedīt eis licē tia autoritate aplica. tñ in hoc nō hñt plusq̄ sacerdotes prochiales A. sc̄hēant de iure coī: vt in textu ff. allegato. B. nisi ecclīay prelati amplio9 dare vellent sibi. hoc in de. de sepul. dudū. A in ff. statuim9 Et intelligunt de dioc̄esib9 in quib9 sūt loca fratū: vel de ppinquis: qñ ibi nō sunt loca Vnde in dcō ff. dī. Statuim9 autoritate aplica: vt in singulis ciuitatib9 a dioc̄esib9 in quibus loca fratū ipsoy cōsistere dinoscunt a in ciuitatib9 a dioc̄esib9 locis ipsis vicinis in quibus loca hmōi non hñtur: mgr̄ priores ac̄ Silr etiā: vt ibi p3 q̄ frēs predicti nō pñt deputari ad audiendū cō fessiones p ꝑuincias: sed p dcās tm dioc̄eses. Itez ibi dī q̄ ista pñtatio debet fieri prelatis locoy. et fm vil. a in direct. li. ti. xv ff. lxi.

Dic nōie prelatoy dēmus intelligere epōs: a eoy loca tenentes de iure vel ofuetudine. sic̄ sunt illi qui de iure vel ofuetudine sede vacante ecclīas regunt. Et stricte hic accipitur nomē prelati. a sic ex. de offi. ordi. si epūs. a de tempo. or. cum nō li. vi. Large accipit ex. de offi. ordī. ab ecclīarum Sz q̄d si prelati prima oblatōe facta rñdeant puncti alib9 prioribus vel mīnistris seu missis ab eis: nō eligatis neq̄ pñtetis aliquos nobis. qr nō admittem9 eos: nunq̄d poterunt electi p eos sine aliq̄ alia pñtatōne auctoritate pape ofessiones audire. ꝛc. In direc. eo. ti. ff. lxxij. dī q̄ sic: qr in hijs q̄ certa sunt nō est locus dicturis. ar. in de. q̄uis. de appella. Nec refert an pri9 vel posteri9 hoc

Bed nunq̄d denegēt. B epūs sine predcā solēnitate pt dictos religiosos ad ofessiones acceptare. ꝛc. Certe pōt cōmittendo eis iurisdcōem suā vt ff. iiij. A. dē in direc. eo. ti. ff. lxxiij. B. Immo etiaz hñt ex priuilegio clementis quarti. q̄ si prelati hoc ocdant: ocessio ipsa durat etiam p9 mortem prelatoy: donec ecclesiis pūsum fuerit de pastore.

Cui debent cōfiteri curiales. ꝛc. fm hosti. Papa pt sibi eligere quem cunq̄ vult Cardinalis absens eodē modo pt sibi eligere. ar. ex. de pe. ne p dilatione. Si autem est in curia confiteri dz pape vel pñario. Est tñ tutius q̄ a papa licentiā habeat. A. vt sibi eligere possit ofessorem cum talis

pape subsit immediate. Et hoc dico exceptis epis qui omnes sunt in hoc priuilegiati dcõ ca. ne p dilacõe. a in sum. o. li. iij. ti. xxxiij. q lvij. B. Capellani vero a ceteri curiales q̃ sunt de familia pape ofite antur pmãrio a non alijs. Si sũt cũ cardĩ alib⁹ pũt de licentia dñi sui qui curam eor hz de ofuetudine curie etiã alij cõfiteri. ar. vi. q. iij. placuit. a ex. de pe. ois. A. Idez in dcã. q. lvij. vbi etiã immediate subũgit. Sz a pmãrio pape pũt oes sine alicuius licentia ofiteri. B

Cui dett ofiteri prelati. &c. Sm hos. Pakarche a rebi epi epi. oes etiã mferiores prelati exempti pũt sibi eligere ofessorez puidum. ex. de pe. ne p dilacõe. A Etiã si isti prelati vẽerint siue sint in curia romana: liz quidã otrarium dixerunt Sm hos. vt in sũ. con. dcã. q. lvij. Et vt hẽtur eo. ti. q. lxi. Rap. videt hoc limitare dicẽs Po test eps a exempt⁹ eligere sibi cõfessorẽ. Hoc autẽ intelligo nisi sit excõicatus maiori excõicatiõe. ar. ex. de de. excõ. mi. c. si celebrat. Sz glo. ei⁹ exponens dicit. s. ulle q̃ eligit in ofessorẽ. qz tunc nõ possz eũ absoluere sic ligatus Si em eẽt ligatus minori excõicacõne tm̃ posset eũ absoluere arti. dicti ca. si celebrat Item Sm glo. rap. a in dcã q. lvij. si aliq̃ ecclã exempta est nõ pter hoc singuli de collegio pũt sibi eligere cõfessores: exquo hñt abbatẽ. vel priorẽ. vel decanũ cui subsunt: sed hmõi abbati vel pori vel decano ofiteri dñt: vel alij de mandato eius. Si aũt hmõi decanus vel prepos⁹ de ofuetudine nõ hz curã aiarum illaz. nec ordinarius nec ipsa mũsitas. nec alius nisi solus pp̃. nec tunc singuli possent sibi eligere ofessorez. qz illud c. ne p dilacõe non loq̃tur nisi de prelatis tm̃. vnde in hoc casu recurrendum est ad papã qui puideat talib⁹ de ofessore. B. Sed tũ sic electus non hz ptãtem absoluendi ab excommunicatione maiori: vel a casibus grauioribus hz quidã cõsortium dixerint. ar. exẽ. de pe. si epus li. vi. A Ibi dr q ofessor electus ex licentia pp̃ij epi non pt absoluere a casib⁹ specialiter epo reseruatis Ideo non pbat illud ad q8 allegat: sed q ofessor elect⁹ a predictis de licentia pape nõ possit se intromittere de reseruatis pape. de alijs aũt sic. sic̃ a sentit hos. dicens q vbi exempt⁹ eligit: hz ptãtẽ electus pmãrij pape. Si vero ali⁹ eligat: hz ptãtem iudicis illius cui subest is q̃ eligit: vt tm̃ sep publica grauia excipias. vt in sũ. cõ. dcã. q. lxi. Pro istis publicis a g̃ uib⁹ intelligo casus epales p dictum ca. si epus. Item vtz in eadẽ. q. lxi. glo. rap. dicit q beneficia prin cipũ late interpretanda sunt. ff. de osti. prin. l. fi. Põt dici q illud ca. ne p dilacõe. non loq̃tur tm̃ de absolucõe pcõrum: sed etiã de absolucõe maioris excõicacõnis: dũ tm̃ absolutionẽ hmõi sibi nõ reseruauerit pp̃. vel nisi sma lata sit ab hoie: q tunc ab ipso excõicatore petenda ẽ absolutio. Et cum hoc

videtur ꝺcor. satis dictum hoſ. ſu
pra poſitū: vt ꝛ ibi ſubdiť. B. Alij
inferiores prelati non pñt eligere
ſibi: niſi de licīa pape vel epi vel p
priū ſacerdotis. Vñ ꝛ abbas ꝛ q̄
cunq; prelat⁹ non epūs nec exēp
tus ꝺfiteri debet epō. monachi ab
bati. vel ſm regule ſtatuta pñt eē
ꝺfiteri epō ſi ei ſubſunt. Decanus
prepoſitus. thaurari⁹: ꝛ quilibet
canonic⁹ ꝛ ſacerdotes prochiales
ꝛ familia epi ꝺfiteri dñt epō vel al
teri de eius licīa. A. Idē in ſum. cō.
li. iij. ti. xxiiij. q. lvij vbi dī etiā de
prochiali q̄ ꝺfiteri debet epō vel a
lij cui forte fuerit. Item de familia
epi mihil ibi dī: ſed in. q. lx. dī ſm
hoſ. q̄ familia epi vel archiepi ſi
ſit de aliena dioc̄eſi: idē de illa vide
tur q̄ de familia alterius⁹ princip̄is
laici. ſi vero ſit in dioc̄eſi ꝓpria tūc
ei ꝺfiteri debet vel cui ipſe manda
uerit. Sz etiā pt ꝓprio ſacerdoti de
e⁹ parochia eſt ꝺfiteri. B

Cui debent ꝺfiteri reges ꝛ alij
ſeculares dñi. Re. ſm hoſ
ti. Si rex hz domiciliū principale
in aliqua ciuitate: illi epō cōfiteri
dz vel ſacerdoti: niſi ſup hoc hēret
priuilegiū. Idē dicendū eſt de du
ce. marchione ꝛ oībus hñtib⁹ la
tas iuriſdcōes in diuerſis epatib⁹
Sed ſi hñt domicilia in diuerſis lo
cis ꝛ nō apparet q̄ſ ſit principali
us pñt ꝺfiteri ei in cui⁹ parrochia
morant vel q̄ſ tutius eſt de licētia
epi eligant ſibi ꝺfeſſorē. Aut ſi lo
ca ſunt in diuerſis epatibus: de li
centia vtriuſq; epi. A. vtz in ſū. ꝺ.
eo. ti. q. lvij. Poſt. aliter videť lo q̄
dicens ſic. Impator ꝛ imperatrix
de antiquiſſima ꝺfuetudine ꝺfiten
tur capellanis ſuis qui hñt curaz
aiarum de cōſuetudine non repro
bata p papā. ar. ex. de fo. cōpe. cuz
cōtingat. Papa tñ ſi vellet poſſet
talem ꝺfuetudinē reprobare. Tu
tior ē via q̄ tales p ſe ꝛ familia ſua
impetrēt licentiā ꝺfeſſorē eligēdi.
niſi alio p̄uilegio ſint muniti. Rex
ſi hz domiciliū ꝓpriū ꝛ principa
le in aliq̄ ciuitate: illi epō confiteri
debet: niſi forte ſec⁹ obtineat de cō
ſuetudie antiq̄ que alicui eccl̄eſie
hoc priuilegiū daret. vel niſi ſuper
hoc hīet aliqđ priuilegiū ſpeciale
Et quod dictū eſt de rege: idem in
telligendū eſt de oībus hñtib⁹ la
tas iuriſdcōes: ꝛ in diuerſis epa
tib⁹ ſiue ſit dux ſiue marchio ſiue
comes. Idē dico de p̄cere ſiue baro
ne ſi tant⁹ē q̄ ſub ſe hēat ciuita tē
vel ciuitates. Si tñ caſtra hēat cō
fiteri debet illi ſacerdoti infra cui⁹
parrochiā ꝓpriuz ꝛ principale do
miciliū habet: vel de ipſi⁹ licentia
alij. ex. eo. oīs. Si tñ baro habeat
domicilium in diuerſis caſtris: nec
apparet q̄ſ ſit principali⁹ ſm hoſ.
ꝛ in ſum. cō. eo. ti. q. lviij. videť q̄
poſſit cōfiteri cuilibet q̄ diu infra
parrochiā ſuam morabť vel q̄ſ tu
tius eſt de licentia ſui epi eligat ſi
bi vnum ꝺfeſſorem. Qz ſi caſtra ꝛ
domicilia ſint in diuerſis epatib⁹
ab vtroq; licentia impetretur: vel
a metropolitano. Sed ſi ſunt in di
uerſis p̄uincijs recurratur ad pri
matem vel ad papā. Hec ibi. Vi
detur tamen q̄ licentia primatis

siue archiepi nō sufficiat: cū non habeat hanc iurisdictionez erga subditos suffraganeoz: misi dum visitat. puncta. ex. de cēsi. c. perpetuo. li. vi. licet dēat scire qs sit ofessor epi: a etiā ipsum possit opellē vt sibi cōfiteat si suspectū habeat ofessorē: qz ab ipso de aīa eius rō exigēt: vt ex. de offi. or. pastoralis a c. irrefragabili fm hosi. a in sū. con. eo. ti. q. lxiiij. distingue tñ inter crimina publica a occulta: vt idē hosti. dicit sup ca. ne p dilacōe Hec ibi. Hec distinctio videt obtinere quo ad pcessum iudicialem in quo agit de manifestis tm̄. non quo ad pnalez in quo principaliter agit de occultis vt in c. fi. exē. de simonia. B

Quid de hijs q propter animanent in vna parochia: a p pte anni manent in alia. fr. fm hosti. Si se transferunt aīo remanendi fiunt procbiani illius. si aūt non intendūt relinq̄re domiciliū antiquū: detēt antiquo plbro antiqui domicilij confiteri. Et idem dicendū est de familiaribus qui cū eis morant. A. Idē in sum. con. li. iij. ti. xxiiij. q. lix. Et hec vide nt intelligenda qn̄ apparet qđ domiciliū sit principalius Alias idē foret hic dicendum quod prime dictuz est de baronibus ppter eandē rōem: vel misi p annū morarent in aliqua prochia Tunc em̄ oīo efficiunt de foro illi⁹ procbie licet nō intenderent transferre primum domiciliū. vt supra ff. iiij. v. vi. in additione. B

Nulla ofuetudine pōt introduci q aliquis pret sui superioris licām sibi possit eligere cōfessorē q̄ eū possit solue vel ligare: ex. de pe. si epūs. li. vi.

Nūquid epūs pōt eligere diuersos cōfessores a sepius variare. fr. fm hostiē. Non ofulo q hoc faciat q̄ diu pt hīe copiam illius quē elegit. Si tñ habeat diuersos ofessores quib⁹ velit oia pcta integre cōfiteri: cōmendandus ē. Secus si in fraudē hoc faceret. A. Hoc em̄ cēt detestandū vt in sum. con. eo. ti. q lxiij. vbi idez ponitur. Vbi etiā dr fm eundē q pōt alij in subsidium cōfiteri: vt tñ si mortale sit: ofiteat illi quē elegit: q̄ cito illius copiā habebit. Secus aūt est de venialibus. B. Et nota q eoipso q epūs ofitetur alicui videt ipsum eligere qz plus est factis a intencōe mentis eligere: q̄ verbis. ar. ff. de legibus de quib⁹ ex. de ma. a obe. legebatur. xv. q. vi. c. v. ad fi. A. Idem in sum. o. eo. ti. q. lxiij. B

Quid de confessione facta sacerdoti qui non de iure tenet beneficiū. fr. fm hosti. Cum talis sacerdos nec solue nec ligare possit: decipiuntur animę. extra de procbijs. nullus. Et licet anime ptant iusta causam ignorantie: tñ ac si amisse essent: repetitur sanguis earz ab hijs qui eas pcepte voluerunt. Inno. addit q si qs ignorans a tali pnam accipit a postea sciat: dz ire ad sacerdotē vezq ei confitenti ab eo absolui

eē. de pe. oīs in principio. a ex. de presb. non bap. veniens Idem s. beneficiū. iij. ff. fi. A Ibi de hoc latiꝰ dictū est in addicōe. Et qđ dictuz est pmit mno. in c. dubū. ij. ex. de ele. a postea subdit Vel pt dici qꝫ iste intrusus vere absoluit qꝫ diu toleraē a superiore viij. q. iiij. non ne. Glo. vero in dcō ca. sentit qꝫ talis sacerdos nō possit absoluē vel ligare liz excusenē aīe iusta ignorantia. a hoc videē veriꝰ vt tactū ē in ff. fi. preallegato. Et forte etiam talis sacerdos teneē defectū suum manifestare ad satisfcōez aīabuꝫ deceptis vt accipiant veraē absolutionē. a vt reddat ius alienū qđ surpauit male. p quo facit qđ dictū est absolucō. a. ff. xij. misi immineret periculū. qꝫ tunc forte non teneret revelare: sed alꝫ put possit satisfacere. ex. de pe. a re. officij. Et eadē rōe idē videtur in oībus fine auctoritate absoluentib⁹ de facto: liz non affuerit tm pcm: a qñqꝫ nullū: cū non scienter hoc egerit: tñ tenenē notificare nō vere absoluto qꝫ citiꝰ omodo poterunt: vt in de. cupientes circa principiuz de penis. a in dicto ff. xij. B. de casib⁹ ofessionū q ptinent ad ēpm: lēs Confessor. i. ff. primo

Confessionis

celatio. Vtꝫ sacerdos in oi casu teneaē celare ofessionē. ꝛc Sm tho. a pe. in. iiij. d. xxi. Sic. Nā in sacramentis illud qđ geriē exteriꝰ: est signū eius qđ geritur interius. vnde sicut deus tegit pcm interius: sic ofessor debet tegere exterius. Et ideo tanqꝫ violator sacmenti peccat q revelat. Per celationē etiam hoies magis ad ofessionem attrahunē a simpliciꝰ ofitentur. Vnde etiā si aliqđ periculū futuꝫ immineret. a hoc scireē solus p ofessionē: vt de hereticō qui corrumpet fidem: vel de matrimonio illicito qđ aliqꝫ velint facere. vel aliquo magno dāno tpali: non pter hoc revelare dz: sed potiꝰ eos q ofitentur monēt obuient a desistāt. a prelato dicere qꝫ vigilet sup gregē a hmōi fine vlla revelatione. de pe. di. vi. sacerdos. a ex. de pe. oīa. A Idē in sum. o. li. iij. ti. xx xiiij. q. xci. Et hec intelligenda sūt qñ quis ofiteret vere. Secus si ficte vt opetur maluz aliqđ. vel vt a cōfessore impetret auxiliū vel ofilium sup aliquo pcō. Hoc em nō pt dici forte auditū in ofessione cū hoc nō sit ofessio: sed ofessionis destructio. Ideo non videē qꝫ sacdos obligeē secretum tenere vt a rayssentit in tiē. de pe. a re. ff. pone qꝫ aliquis a eius glo. eo. ti. ff. de pena sacerdotis sup verbo pcm Inno. etiam in dicto c. oīs ait qꝫ si cōfitens dicat se ab aliquo pcō abstinere non posse a dolet. qꝫ a hoc pertinet ad sigillū confessionis a nō debet aliqtenꝰ revelari. ex. eo. qꝫ quidā: subiungens Illos autem non credimus vt ministro ofiteri: q non vt peniteant: sed vt ofilium vel auxilium ab aliquo accipiant dicāt sibi pcm suum: licet dicant. hoc dico tibi in confessione vel in pria.

cum non sit vēx q̄ dicant in pña vel dei ministro: cū aīe ꝺ filiū nō re quirant. Et tales bene sunt cogen di sup̄ p̄missis ferre testimoniū B

Que sit pena reuelantis cō fessionē. ℟. De iure ā tiquo debet depoñi. a oībus diebꝫ vite sue ignominiose pegrinari de pe. d. vi. sacerdos. Sed ſm decre. ex. de pe. ois. debet depoñi: a ad a gendā pp̄etuam pñam in artiꝫ mōsterium detrudi. A. Glo. in dcō c. ois dicit. Hodie hec impone q̄ immuat q̄ pena. c. sacerdos sit sub lata. Sed vtz in sum. con. eo. ti. q. x cix. Hosti. sup eo. ca. ois dicit. Intelligas pñam gregorij. s. pegri nationem q̄ diu est in pña tpali puta vsq; ad septennīū vel decennī um vel plus vel min⁹ ſm q̄ē pña limitata. xxx. q. i. si quis sacerdos quo elapso est in mōsterio detru dend⁹: vt ibi pp̄etuam agat pēn tentiā: vt dī in. c. ois. Et sic vnum ius suppleť p aliud. Item dic̄ hos. ibidē. q̄ hanc pēnā ordinariā pa tieť sacerdos si conuincit in iudicio Si aūt sacerdos neget p dicōz: nec ille pbare pōt. nec sacerdos etiā p bare pt q̄ aliunde pueneit ad ip sum: nec conuincere possit ipsū pro chianuz de crimine: tunc arbitra rie puniet. vij. q. i. si tū. a. c. p̄t. Videť intelligere hosti. de crimine de q̄ sacerdos accusauit vel ifama uit prochianū Vñ a subiūgit Ca veat ḡ sibi sacerdos ne prochia no vel alteri detrahat. sic nec vult q̄ sibi ab altero detrahať. vi. q. i. detractores. a. c. sc. B

Quid si iudex inſtat vel in quirat an aliq̄d sci at de hoc p confessionē siue alio mō ℟. ſm vil. Si sacerdos nō pt alio modo in quū iudicez deminare: tū dere posset. michil inde scio. q̄ sub intelligitur vt hō. vel mihil scio pe cōfessionem. q̄ subintelligitur. mi chil scio. s. tibi reuelandū. sicut di citur Mar. xiij. De die autem illo a hora nemo scit: neq; angeli in ce lo: neq; filius. Et subintelligiť q̄ fi lius nihil scit. s. reuelandū nobis. A. Idem in sum. con. eo. ti. q. xciij. a vtz eo. ti. q. xci. Tho. a pe. dicunt q̄ si etiā prelatus precipiat alicui dicere crimen alie⁹: q̄d solum scit p confessionē: non tenet ei obedire: nec excōicatio in eum p̄ter hoc la ta teneret: nec in testem adduc⁹ teneť aliquid dicere de hoc a pt in trare q̄ nihil de hoc sciat. q̄ nō scit vt hō: sed vt deus. Con. hijs hosti. Et in dcā. q. xciij. dī. Credo q̄ huiꝰ modi q̄stio q̄n. s. expresse quereretur de scia p confessionē: ꝺemnāda eēt. a q̄rens tanq̄ tirann⁹ ad ydo latriā vel ad aliud p̄ctm̄ mortale inducēs: obiurgand⁹ a ei eēt in fa cie resistendū. B

Vtrū licet sacerdoti reue lare p̄ctm̄ q̄d aliter preter confessionē scit. ℟. ſm tho. a pe. in. iiij. d. xxi. Si alio mō scit: re uelare pōt: sed non dz dicere q̄ au diuit in confessione: a mihi lominus p̄ter scandalū debet abstinere quantū pt. a de hoc nō loq̄tur nisi necitas imminеat. A. Idē in sū. c. eo. ti. q. xciij. B

Quid si abbas scit p ofessionē pctīm alic⁹ priōris sibi subditi cuius pcī priorat⁹ occasio est. ℞. fm tho. di. xxi. dicendū q̄ absq; lesione conscie p̄t prelatus impunitū relinquere pctm̄ q̄d scit: vt dz. nec vllū tenetur adhibere remediū: nisi eo mō quo ad ipsū deferē. Vnde tm̄ in foro pn̄ali debet remediū adhibere monendo ipsum vt resiguet. vel p̄t ex aliq̄ alia occasione absolue ipsum: ita tn̄ q̄ ois suspicio de cōfessione vitet. A. Idē in sum. cō. eo. ti. q. xciiij. vbi etiā idē faciendū in similibus dī. B

Vtr sigillū ofessionis extendat se ad alia q̄ nō sunt de ofessione. ℞. fm tho. vbi s. Sigillū ofessionis directe nō se extendit n̄ ad illa q̄ cadunt sb sacrali ofessione: sz indirecte etiaz illud q̄d non cadit sub sacramentali ofessione ad sigillū cōfessionis ptinet: sic fūt illa p q̄ posset pctm̄ deprehendi: nihilomin⁹ etiā alia q̄ interdū in ofessione dicunt nō ptinentia ad ofessionem summo studio sunt celāda. tum ꝓpter scādalū. tum ꝓpter ꝓnitatē q̄ ex sue tubine posset accidere. A. Idē in sū. con. eo. ti. q. xcv. B

Quid cū aliqs dicat alicui secretum sub sigillo cōfessionis. ℞. fm tho. in. iiij. d. xxi. hō nō de facili debet recipere aliquid hoc mō. Si aūt recipiat: tenet ex ꝓmissione hoc mō celare: ac si in cōfessione hret. Con. hos. A. Idē in sum. con. eo. ti. q. xcvi. v bi dī q̄ ꝓmittens sic tenet: q̄uis sub sigillo cōfessionis non trēat. Et sic ex hijs pz q̄ non obligatur ex ofessione: sed solū ex ꝓmissiōe q̄ ideo cogente necitate: bene potrit revelaē vt infra. ℣. viij. Sme necessitate aūt revelans nō incurrit penā revelantis ofessionē cū hoc nō habuerit in ofessione. Sed bn̄ posset peccare mōaliter rōe fracte fidei a mendacij pernicios. fm notata p tho. ij. ij. q. ex. ar. iiij. B

Vtr non sacerdotes q̄ interdū sunt interpretes confitentis teneant celare ofessionē. ℞. fm tho. vbi sup̄. sic. Quis enim ꝓprie sigillū ofessionis non hēant tn̄ ptcipant in hoc casu aliq̄d de actu sigilli ofessionis. Con. mno. q etiā hos. A. Idē in sum. cō. eo. ti. q. xcviij. vbi etiā additur fm host. q̄ si pcōrem talis ꝓdat licet non tē at locum pena dicī ca. ois. q̄ nec sacerdos ē: tn̄ talis arbitrarie punietur: extra de offi. de le. de causis in fi. Et idem est q̄nvt sacerdos etiam laycus audiret confessionez in necitate: q̄ tenetur celare sic et sacerdos fm mno. in dicto ca. omnis. B.

Quid si aliqs in ofessione revelat sacerdoti debita credita vel deposita. a postea fiat publica inq̄sitio de predictis ℞. fm vil. Q̄ si quis hoc mō revelet sacerdoti id q̄d habuit p furtū vel aliter cuiz pcō: sacerdos tenetur celare Si aūt absolute dixerit ea que debet vel que sibi debentur etiā sub sigillo ofessionis nō debz

recipe. Q; si recepit a fiat inquisitio p epm vel alium qui hz sup hoc ptātem: tenetur veritatē dicere: qz qui sic recepit: de hoc casu nō cogitauit. vel si cogitasset a p mississet seu etiā iurasset nō releuare: illicitum erat p missum vel iuramentum nec obseruandū in preiudiciū iuris alieni. Secus si iniuste a p tirā nidē inqrere tur: qz tunc subterfugere dz tacendo vel sophistice respondendo. A. Cō. hijs tho. a hos. vt in sū. con. li. iij. ti. xxxiiij. q. xcviij. B

Vtz confessio possit revelari de licētia confitentis R. sm tho. a pe. in. iiij. di. xxi. dicere pt: nihilominꝰ scandalū debet vitare: a inquantum pt non vti tali licētia vbi scandalū timet. Ille qz cui sic revelat de licentia confitentis tenet illud celare: nisi forte pcōr velit qz ille absolute a liberare sciat. hoc pctm qd dictū est. A Idē in sū. con. eo. ti. q. c. vbi etiā rō assignatur: qz confessio celari debet gpter duo. s. gpter sacm. qz quasi de essentia sacri est confessio nez celare. a gpter scandalū. primū tollit per licētiam confitentis: sed sm nihilominꝰ manet. B.

Confessor primo. Quos a a quibꝫ pōt absoluere simplex sacdos. a qui sunt casus epales. R. De hoc fuerūt multe a varie opīni. diuersoꝝ doctoꝝ. A. q. aliq tenus referunt in sum. o. li. iij. ti. xliij. q. l. a etiā per al. qui etiā ocor. cū oibus q ponūtur in hoc. B. nec fuerūt determinatiuſq ad tpa benedicti. xi. q declarauit qz q tuor sūt casus epales de iure. Primo. s. pctm clerici: gpter qd incurrisset irregularitatem. A Glo. ray. in. Idē nunqd prochialis. super verbo gpter illā de pe. a re. a in sū. o. dcā q. l. dicit hoc esse verū quo ad dispensacōz: non quo ad absolutionē. Sed certe ista declaratio q forte fuit pꝰ illam glo. nō videt loq de dispensacōe sz de absolucōe. al multi alij casus sunt epales: vt dispensatio voto a aliox multoꝝ. B Secō de incēdiarijs. A. s. dolosis: a de mādantibꝰ hoc fieri siue in hoc dantibꝰ consilium vel auxilium. nam etiā dānt excōicari: nec absolui nisi prius dāno cui intulerint resarcito sm facultates suas a iurent se vltra ignē non apposituros. a dānt ihr osolimis aut in hispania p annū integrū in dei seruitio pmanere. Si qs aūt archiepus vel epus hoc relaxauerit: dānū restituat. a p annū ab officio epali abstineat. xxiij. q. viij. pessimā. B Tercio vbi est indicēda solēnis pnīa. de qua dr j pnīa. iij. A. Ista pnīa indicenda est p aliq delicto grauī qd totam omouit ciuitatē siue locū. xxvi. q. vi. c. fi. Et iō iste casus est epalis. qz dari oz pnīam solemnē a publicā ad satisfaciendū scandalo gprimi dcō. c. fi. Ideo simplex sacerdos etiā si ei ab epō committeret: deberet quantum in no mō fieri posset vitare intromittere se super huiusmodi. qz circa talia non pōt simplex sacerdos ncārian a quemen indicē

pemitentiam. Et inter alia pcā p quib⁹ imbienda est pēna solēnis a publica ē blasphemia dei vel sā ctor⁹ publice ppetrata. ex. de male. c. statuim⁹ Ad cuius intellectum dns anth. de hu. qstiones aliqs formans dicit. An inferior epō absoluat a pcō isto. dic q̄ non. q̄ est de casibus epō reseruatis vt hibi p epm. de quib⁹ j. de pe. a re. si epūs li. vi. qđ est verū sm hos. de publico. de occulto ois pbr absolvere pt sm eū. Suus vero epūs posset omittere non epō: vt in dicto ca. si epūs. Ad hoc. xxvi. q. vi. c. fi. Sed quero q̄n quis dicat publice blasphemare. dic q̄n hoc facit siue in platea siue in camera multis audientibus a epō referentib⁹ Ad hoc supra e. primo. a de excess. prelatī ter dicōs. a c. q̄ sit graue. a ff. de verbo obli. palam. Dū tn id ostenditur: vel si negauerit coīcatur de actu si ostiterit. Secus est si nō cōuincat: licet dixerit cora plurib⁹. puta q̄ illi sunt tales a quib⁹ cōuinci non pōt. puta furiosi vel pupilli sm hosti. vel sm eū dī publica q̄n est vulgatissimū. a ex hoc pcō multos scandalizat. xxvi. q. vi. c. fi. vt q̄ frequenter hoc omittat vel q̄ notoriū iuris vel facti. de cō ha. de. a mu. via. Itē. iij. Quid de dericis. dic q̄ non hz locū hec pena. q̄ non debet publice penitere sed alīs ad arbitriū punitur de biga. c. a. iij. Item. iiij. Quid si hoc dixerit ex caloē ire cū die vel ebrietate. dic q̄ non hz locū hec pena p verbum presūpserit in hoc c. positum. Licet enī forte peccet non in tm̄. Item. v. An si hic blasphem⁹ vult penitere in extremis: detur ei eccāstica sepultura. dicit vincē. Si p epm lata est otra eum sña: non sepeliet: alīs sic. Itē. vi. Quis habebit hanc peniaz penam: de qua in hoc c. statuim⁹ dī. Aliqui dicunt q̄ secularis iudex a dericis a laycis: p id qđ sequitur inter alia coīitatum statuta aē. Alij econtra q̄ iudex eccāstic⁹ ab vtroq; cum sit crimen eccāsticum. Dicit goff. q̄ iudex laycus habebit pēnā laycī a eccāastic⁹ pēnā dericī. Et ad hoc deberet excoīcamus a de iudeis ita quorundā. Item. viij. An in distincte repellatur ois dispensatio in hijs pēnis. dicit hos. q̄ sic. m̄si ex magna cā dispensaret: vt si sit honorabilis psona quā non deceat publice penitere a vult illaz redimere magnis elemosinis Ad hoc de sen. excōi. mulieres. Et subdit. Item oppono q̄ imponat alia pena in autn. vt non luxurietur contra nām. coll. vi. Solutis. punitur pena illa a ista. q̄ punitur illo supplicio. a sm canones excoicatur. a dericus deponitur. xxi. q. a. si quis p capillum. Dcc ille. B. Quarto de excoicatis. de quib⁹ eū am aliqui ptinent ad papā. vt j. dispensatio. j. vi. a supra. absolutio. v. iij. A. hoc est regulare. Nā q̄ aūt absoluunt a maiori excoicatione etiā inferiores epī. vt sup absolutio. ij. per totum. a sup absolutio. v. in principio. in addicōe B. Item declarauit q̄. v. sunt casus

de ꝯsuetudine approbati. Primus
s. homicidij voluntarij. A. Idē videt
in mutilacōe membroꝝ. Nā p hoc
pcō videtur ab illo pmia danda:
q̄ eandē dēbeat incendiario dare:
a q̄ nec mutilans: nec mutilacōz
fieri mandās: nec ꝯsentiens dēbeat
absolui nisi satisfcōe premissa. xx
iij. q. viij. si q̄s membroꝝ. B. Se
cundꝰ falsarij. Tertiꝰ violatoris
eccāstice libertatis A. s. q̄ iniuste p
sonas vel res eccāsticas grauat.
vt si quis sc̄laris iurisdcōem eccā
sticā impediret: vel sibi surparet si
bi iurisdictionem sup psonas vel
res eccāsticas qđ ius phibet. ex.
de fo. ope. si diligenti. B. Quartus
violatoris eccāstice immunitatis
A. Hoc est q̄ in eccā seu in loco sa
cro: vel in spacio priuilegiato. in
circuitu eccē: primum in psona
seu in rebꝰ offendit. xvij. q. iiij. Si
quis inuentꝰ. vel aliter eius inu
nitatē lesit. a ita omne sacrilegiū
videtur casus epalis. B. Quintus
sortilegi. vel diuinatoris. vt. xxvi. q
vi. c. v. Hec in quadā decre. q̄ inci
pit Inter cunctas: in qua decret.
multa alia ꝯstituit de religiosꝭ cir
ca predicacōnes a cōfessiones a se
pulturas. Qꝰ hec predcā decre. fuit
reuocata in vienen. concilio. a
multa noua circa hec statuta fuit
vt in de. duō de sepul. De predi
catis vero casibꝰ nihil innouatū e.
Nā in predcā decre. tenebā. xi. de
hijs casibꝰ non fuit facta cōstitu
tio. Sz vt dicit ibi ē solū declaracō
Vnde dicendū videt q̄ illi idē casꝰ
sunt hodie: nisi diceret q̄ ipse fuit
declarauit: qđ nō esset tenē dāmn:
aut noua ꝯstitutio seu cōsuetudo
fieret. Pōt tn nihilominꝰ epi in
suis epatibꝰ casus put eis magis
expedire videbit reseruare. sicut a
pōt cōstitutiones facere: a multo
magis hoc posset ꝯsiliū finodale
vel puinciale: a ꝯsentētijs religi
osi nō pōt absoluere: vt. s. absolu
cō. v. j. iij. circa fi. A. de hoc in di
recto. li. vi. ti. xv. j. lxxvi. sic dī. Num
quid epi potuerunt de die in diem
nouos casus p ꝯstitucōes suas re
seruare. Re. nō videt. q̄ possent tō
liter fructū grē facte fratribꝰ pre
dicatoribꝰ a mnoribꝰ absoluere.
a ipōz priuilegiū detruncare: qđ
non liz. xxi. di. inferior. ex. de pui. di
le cti: a c. q̄nto. Vel. dicit q̄ sic: dū
tn nō appareat q̄ malicōse hoc fa
ciant. Tu distinguas. Aut epi fa
ciūt statuta finodalia in quibꝰ si
bi seruāt absolucōz. a in hoc cau
turati absoluere nō pōt. Sz predi
cti frēs bene absoluūt: q̄ statuta
ꝯsiom cōtria reuocant. ex. de se
pult. duō. j. vlti. li. viij. Aut faci
unt statuta excoicacōe lata: a tūc
fratres non pōt absoluere. ex. de
priui. religiosi. in principio. li. vij
Et sic loq̄tur Vil. Dec ibi. Qđ hic
dī de excoicacōe: idē etiā intelligit
de alijs sm̄ijs statutoꝝ finodaliū
a puincialiū. vt in dcā de. religio
si. Item qđ dī de curatis: idē p cā
dem rōem intelligit a de alijs non
priuilegiatis. Item in. j. precedēti
viz. lxxv. in directo. dicit q̄ nec ꝯ
suetudo que epis aliquos casus
reseruat dictis fratribꝰ preiudicat

cum ꝯsuetudines eoꝝ concessionibus ꝯrarie pmittꝰ reuocentē dictā de. dubū. ℔nos etiā. B. Et nota qꝫ hic non fit mentio de ꝯmutatiōe votoꝝ aut dispensatiōe mœrtoꝝ. qꝫ hec nō sunt de cōfessione vel absolucōe. sed dicemus ij. votum. v. a℔ restitutio. vi. A. Ex prędcis patere ꝑt qꝫ non ꝑnt oēs casus epales tene ꝑticulariter scirī. vnde bonum videt qđ accipientes ab epis autoritatē audiendi ꝯfessiones: faciant sibi ab eis dęclarari qs casꝰ sibi reseruant. a qꝫ in alijs gnalez autoritatē ꝯcędant absoluendi. Et qꝫ dīt absolutio a dispensatiōe si volunt sup aliquo voto seu alijs posse dispensare: de hijs faciāt specialem mentionē. vel qꝫ autoritate epi ꝑnt dispensare sup oibus: ad soꝝ pme ptinentibus. B

Quid ergo agenduꝫ cum quis hꝫ aliq̄ pcā a quibꝰ ille cui ꝯfitet non ꝑt absoluere. ꝛ℟. ℔m tho. in quo dā quoli bet. Sacerdos nō absoluit a liqm nisi q̄ diuinitus creditur absolutꝰ A. vel etiā de quo dubitatur. Nec dubitacōis facile pōt haberī certitudo si pmam ętat. de pe. d. vij. si quis positus. B. Sꝫ postq̄ a deo ē absolutus: tenet adhuc ecclie ofterī. Et qꝫ dispensatio absolucōis nō est tota ꝯmissa minori: tenetur totū ofterī ei: a ipse debet absolue re ab hijs a quibꝰ pōt. Deinde tenet ęmittere eū ad superiorem si ꝛesiduo absoluendū. ar. xxiij. q. ij. latorem: a ex. de pe. sig̃ficauit. A. Idē in sum. ꝯ. eo. ti. q. lxxiij. B.

Cetꝝ si inferior de facto eū absoluit: pōt idem tho. qꝫ nō credit eū absolutū. tñ excusatur p ignorātiam iuris: non aūt sacerdos cui hoc ius ignorare non licꝫ. A. Idem in sum. ꝯ. eo. ti. q. lxxiij. Sed certe posset esse qꝫ qnq̄ mīnꝰ excusare tur ofitens q̄ ofessor cui ofessor nō teneat scire oēs casus; ymmo in cōi nec multū subtiliaꝝ vt notat in sum. cō. li. iij. ti. v. q. ij. a vnusquisq̄ magis obligetur ꝑprie salutī q̄ alie ne: de pe. d. iij. qui vult. B

Quid si ofitens sit excōicatus a non possit absoluí a suo ofessore nunq̄d absoluet eū ab alijs pcīs. ꝛ℟. ℔m tho. in iiij. d. xviij. Sacerdos nullū excōicatū absoluere pōt a culpa: nā absolutus sit prius ab excōicatione. qꝫ excōicatus non est ꝑceptus sacramentoꝝ ecclie. A. Sed certe hꝰ intelligendū videtur qñ cōfitens non foret patus sollicite a debite petere absolucōꝝ ab excōicatione vel aliter nō bene dispositus. Alꝰ etiā excōicatus bene dispositus ꝑt absoluí a pcīs. Nā capax est sacramenti pme qđ nulli negatur etiā excōicato a hęretico. ex. de here. sup ꝯ. li. vi. Est etiā capax absolutiōis ꝑter qđ ꝑt absoluí ab vna excōicatione a remanē in alia. extra de sē. excō. cū ꝑ cā. notat glo. in c. officij eo. ti. vbi dicit qꝫ excōicatus a plurib⁹ poterit ab vno q̄d singillatī absoluí a vltima absolutio ofīrt oēs. Dicit tñ qꝫ vnꝰ nō dz absoluē ñ absoluendꝰ caueat qꝫ se faciet absoluí ab alijs. Et non

debet denunciari absolut⁹ anteqū sit ab oibus absolut⁹ Et in dcō c. cū p cā. dic̄ q excōicatus ex plurib⁹ causis p̄t absolui ab una. a remanet ligat⁹ p alia. Jdē etiam notat ray. li. iij. sue summe in tra. de excō. ℣ sed nunquid. vbi etiam sentit q si etiā excōicatus nō exp̄mat oēs cās excōicationis tū tenet absolutio p exp̄ssis. Et idez sentit glo. in c. exp̄te. ex. de off. or. Sed in dcō c. cū p cā. dicit q si absoluenti nō exprimant oēs cās nō vz absolutio tanq̄ surreptitia p̄ōt dici q si cās taceant malicē se: nō vz absolutio. Secꝰ si bona fide: sicut a in ofessiōe peccatoz q̄z s. ofessio. ℣ iiij. Est & excōicat⁹ cap ax p̄me a absolucōis: a ideo si est bene dispositus: p̄ōt a pcō absolui. Vñ a in glo. ray. in dicto ℣ sed nunq̄d. si p verbo ad illam formans hanc q̄stionē: videt. dicit quidā q non. qz manenti in excōicacōe nō sunt impendēda sacmenta ecc̄ē. Verius credo q si non stetit per eū quin absoluat: neq; ē mora petende absolucōnis: neq; timet q negligentior fiat ad petendā absolucō; sup hmōi excōicatione p̄ter absolutionē imp̄tatā sup alijs pcīs: potest eū ofessor sꝰ absoluere de alijs pcīs: sicut q̄n ep̄s retinet sibi absolucō; de aliq̄bus crimib⁹ sacerdos p̄ochialis p̄ōt ofitentē absoluere de alijs. a postea ep̄s absoluat de illo q8 sibi retinuit: a due p̄ticulares faciunt vnā integrā: a vna ē p̄paratoria ad reliquā. Et ideo in hoc casu p̄t excōicare ofessor taliter excōicato: sicut excōicatur in recepti one iuramenti ante absolucō em Regulari⁹ tñ fieret si absolueret ē ab hmōdi excōicatione. a postea de ceteris pcīs: cuj excōicatio sit fortiꝰ vim altū. a hoc seruant q̄d ā ofessores. S; uenigmor ē prius dicta sīa. sed a tñ tenend a ē si timeatur q p̄pter hmōi absolucō; fieret negligentior ad petendū absolucō; excōicationis. Credo etiā q ofessor non teneat absoluē de peccatis añ absolucō; excōicationis Hec ille. Hoc vltimū puto vey mi si excōicati notabiliter in cresset ipsū absolui a pcīs ante absolutionē excōicacōis. Nā cū possit absoluī vt p̄scīsum est: non dz confessor ip̄sū nō tabiliter dānificare cū ab eius dāno possit legitīe abstinere. Nā matb. vij. dī. Oia q̄cūq; vultis vt faciant vobis hoies a vos facite illis. B. Sed quō absoluere possit si non p̄t recurrere ad eū a quo fuerit absoluend⁹: vide supra absolutio. iiij ℣ ℣

¶ Nūquid vnus sacerdos possit audire a alio⁹ absoluere. ℟. sm wil. nō: qz sacē m pme diuidi non p̄t. sic nec alia sacra ecc̄ē. xxij. d. quorūdā. A Jdē in sū. o. li. iij. ti. xxxiij q. lxx viij

¶ Utrū sacerdos possit B absoluere illam ei q̄ peccauit. ℟. sm wil. nō debet. qz tollit erubescētia q̄ ē maxima ps satisfcōis. vñ debet eā remittē ad aliū sacerdotē. Sic nouit hugo. xx. q. sup c. ois. A. S. circa pbm

hy

greum a vxorem ꝓpriam a lr̃etur in glo. dicti. c. ois. a in sum. ꝛ. eo. ti. q. lxvi. B. Et idē de omni pctō in quo sacerdos fuit ꝛsentiens vel co operator. Si tñ in hijs casib⁹ absoluat: valebit absolutio. Con. tho. in. iiij. d. xix. A. Idē in dcā. q. lxvi. vbi etiā addit ꝑm eundē vñ. nec est ꝛtra q ep̃s non pōt dispensare in simonia cū eo ꝛmissa. q dispensatio est dignitatis: absolucō nccitatis. Et ideo nō tam facile ꝙs amittit ptātem absoluendi sicut dispensādi. B. Archiepūs qñ visitat pt audire ꝛfessiones subditorum suffraganeoꝝ a absolue re a pnīs imponē. ex. de cēsi. ppetuo li. vi.

Si ep̃s ꝛmittit alicui vices suas circa cō fessiones audiendas: nunq̃d tal' pt circa casus maiores a epales. ꝛ. ℞. nō pt: nisi expresse ei ꝛmittat ex. de re. iu. in gnali: a de pe. si ep̃s li. vi. Js q̃ cui ꝛmissum ē: non pōt ꝛmittere alteri. ex. de off. dele. qm aplica in fi. Idē in sum. ꝛ. eo. ti. q. li. B. Et intelligas q nō pt de iure coī. Secus qñ exp̃mit q possit. ar. ex. de offi. dele. is cui. li. vi. a p ea q̃ notat ibi Jo. an. A. S; quid si dicat ep̃s. cōmitto vobis autoritatē meā in foro pnāli vt possitis absoluē in oibus casib⁹ in quib⁹ possum⁹. ꝛ. ℞. ꝑm glo. ray. a in sū. con. eo. ti. q. liij. Licet q̃ oīa dicit in hil excipiat. xix. d. si romanoꝝ non tñ ē tutū ꝓpter hmōi ꝛmissionem gnalem vsurpare ea q̃ a iuē epō sunt ꝛfuata specialr: in si cer tum sit q ep̃s p hmōi verba gnalia intēderit ꝛmittere spālia. Et tñ q̃ in sinodo sua ep̃s reseruaē ꝛsueuit: satis credo q̃ p hmōi gnalia verba ꝛmissa eē dcēant intelligi Absolucōes tñ excōicationū q̃ fiunt a sacerdotib⁹ p furtis a dāmis quoꝝ ignorant actores: cū nō sint ptineant ad foꝝ pnāle ꝛ quo ad q̃d spectent ad foꝝ cōtentiosū: nō sunt intelligēde delegari p hmōi gnalia verba: a multo fortiꝰ: nec absolucōes eoꝝ q̃ in forma iudicij excōicati sunt p ꝛtumacia aut p re iudicata. a p offensa q̃ntumcunq̃ etiā gnaliter ep̃us ꝛmittat vices suas quo ad foꝝ pnāle alicui: nō ꝓpter hoc ille sine spāli mādato ꝺz mutare vō aut relaxare iuramenū de q̃bus certū ē q possint licite obſuari: liz de transgressione voti iā facta a de pmutio possint pnām imūgere. Hec glo. Et sb̄dit tur in dcā q. liij. In hmōi ꝙ ꝛfessor in duº non ꝓcedat. ꝛ a suo epō certificet in spāli: in q̃b⁹ casib⁹ vult sibi ꝛmittere suā autoritatē. a in quib⁹ nō. Satis videt posse dici q ꝛcessio sic gnaliter accipiēda sit. sic ꝛsonat. Nā verba gnalia gnaliter sūt accipienda. q. q. sunt non nulli. a. ex. de dec. ad audientiā p ser. in fauorē salutis aiarū; quo nihil ē fauorabilius. xxiij. q. iij. si hēs a ex. de pe. a re. ne p dilacōe mi si forte fuisset aliq̃s tale q̃ nō fuisset delegans verisimr in spē cōsurus. ex. de re iud. in gnali. li. vi. Que autem sint ist a cuꝝ non sint in determinata satis videt relinq̃

iudicō discreti iudicis a confessoris .ex. de off. dele. de causis. Et ad hoc etiā faciunt q̄ dicta sunt sup. in principio in vltima additione q̄ incipit .ex predictis. B

Sed vtr officialis epi i tē at autoritatez in pēm tentijs casuum epāliū. ꝛc. Rz. fm hos. non hz nisi expresse pateat q hoc voluerit epūs. a si hz a nō ē sacerdos: debet alteri delegare. ex. de pau. petitio. A. Idē in sū. con. co. ti. q. lv. Et in. q. lvi. dī fm hosti. qā epūs ad remotam regionē se trās fert: a alium epūm vicariuz gñalem relinq̄t: talis vicarius pōt oīa sicut ille qui ipsum instituit posset si pūs esset. B

In articulo mortis oībus sacerdotibz a de oībus peccatis a sīnijs ocdit absolucō. ar. de pe. di. v quē pēnet. a ex. de sen. exco. non dubiū. A. Intelligē nisi in execucōne ordinis fuerint impediti. vt sup̄ confessio. iij. ff. iij. a iiij. ad fi. in additione. d. de articulo āt mortis a q̄liter tunc sit agendū dictū est supra. absolutio. v ad fi. in additione. B. Quis sit cōfessor curialiū vel prelatoz vel regū vide supra confessio. iij. ff. xiiij qui incipit Cui dēbent: a in duobz ff. seq̄ntibz.

Confessor. ij. l.

quid dēat agere. ꝛc. Quid agendū confessori si credat q confessus non faciat pnām aut aliud q̄ pmittit. ꝛc. Rz. fm vul. Non debet ꝓpter hoc exigere ꝓmissionē siue votum vel iuramentū; sed sufficit si dicat se hīe ꝓpositum faciendi a sic debet absolui simpl'r a sine cōditione facta tñ ꝓtestacōe si suspectus hētur. q si non restituet q̄ abstulit. aut nō faciat id q̄ inūgitur: fructu confessionis carebit. A Idē in sū. con. li. iij. ti. xxiiij. q. exxxvi. B. Excipiūtur tñ excōicati qui iurant: vt supra. absolutio. v ff. ij A. Et non solū iurant: sed etiā antēq̄ absoluant prius satisfacere: dīnt q̄ sunt excōicati p notoria seu manifesta offensa vt in ca. solet de sen. excō. li. vi. a est singulariter exp̄ssum in multis excōicationū casibus sicut illos discutiēti pōt patere. Silr etiam in alijs casib9 a iure expressis: vt dī in dicta q. exxxvi. liz ibi specialiter non ponant. vnde secund9 post predictū ē in incendiario: q̄ inuste p̄imū dāmficauit in cendēdo seu incendi faciendo: vel hoc facientib9 consiliū seu auxiliū in hijs dando. Sed a hijs non videnē debere absolui: nisi pri9 satisfeceint. xxiij. q. viij. pessima. ibi. Nec absoluat nisi pri9 dāno cui intulerit fm facultatē suaz resarcito. a iuret se vlteri9 ignem nō appositurū ac. Tertio videt coīs mutulantē p̄imū seu mutilari facientē: seu in hoc consentientē. Sed a tales eq̄parant predcis incēdiarijs Et ita videt q absolui non dēant nisi pri9 satisfeceint. xxiij. q. viij. si q̄s membroz. Quart9 est contra manifestos raptores a eccē violatores: q̄ nec absolui dīnt: nec etiā ad pnāz recipi in vita vel in morte nisi pri9 in rta eoz facultatē satis

fecerint: vel de satisfactione idoneā
cautione; dederint. ex. de rap. sup
eo vbi dī. Statuim⁹ vt q̄cunq; ex
hijs q̄ violent furtiue rint in rapi
nā seu ecc̄ā violatiō; manifeste
fuerit deprehensus: n̄ pri⁹ ablata re
stituat si possit: vel emēdandi ple
nā firmā securitatē fecerit: p̄mio
beneficiū ei p̄mit⁹ denegetur. Et ff
Qui aūt in sanitate obstinata mē
te nō penituerit seu emēdauerit ac
in morte securitate; p̄stare neq̄e
rit: solēnitas p̄mie pax p̄desse vi
det sic credim⁹ Sed de p̄cō contri
viaticū nō negēt: ita tm̄ vt n⁹ de ri
co⁹ sepulture illi⁹ interfit: nec ei⁹
eccl̄iam p̄sumat accipe Qz si qui
dericor⁹ vel p̄sbr⁹ extra hom̄ vita
vel in morte p̄mias dare ā sepultu
re intrēē vel eor⁹ elemosinas acci
pe attēptauerint. seu hmōi rapi
ne ptic̄pes manifesti fuerint: ordis
fui damnū irrecuperabiliter patiā
tur: ac ecc̄āstico beneficio careant.
Hec ille. Est aūt aduertendū sm hos.
in fī. c. li. vi. ti. xvi. q. vi. q̄ predecā
intelligunt q̄n raptor seu violator
ecc̄e fuit monit⁹ de restituendo. et
post admonicō; diu in ptumacia
p̄severauerit: aliter dicā pena nō
obtz: vt in. c. fi. de sepul. ac de rap.
c. in lēis Quint⁹ ē cōis manifestos
vsuratios q̄ nec absolui nec ad c
fessionē admitti dēt nisi pri⁹ satis
fecerint. vel de satisfactiōe idoneā
cautionē prestiterint. ex. de vsu. c.
q̄q̄. li. vi. vbi in ēt alia dī. Nullus
manifestor⁹ vsuratior⁹ testamētis
inēsit: ā eos ad confessionē admit
tat. seu ipos absoluat n̄ de vsuris
satisfecerint. vel de satisfaciendo p
suar⁹ viribus facultatū prestiterint
vt premittit idoneā cautionē Te
stamēta q̄ manifestor⁹ vsuratior⁹
alit facta nō valent sī sūt irrita ip
so iure Sext⁹ videt extra sacrilegū
fl. q̄ aliq̄d abstulit de loco sacro t
q̄ murmuratus ē psonis eccl̄asticis.
q̄ non videt absoluend⁹ si admo
nit⁹ pri⁹ non satisfecerit. xvij. q. ii
ij. si q̄s mouet⁹. vbi dī Si q̄s domū
dei violauerit ac aliq̄ sine licētia illi⁹
cui omissa ee dinoscit abstulerit:
vel eccl̄asticis psonis murmurā fece
rit donec in ouentu admonit⁹ legi
time satisfaciat sciat se cōione eē
priuatū. Si vero p⁹ secūdam ac terciā
ouencō; corā epō satisfacere detra
ctauerit: sacrilegij periculo ab oīb⁹
obnoxi⁹ teneat: ita vt sm aplm
nemīm fideliū admittatur. B.

An confessor teneat ad mēoriā
reducere confitenti pcā q̄ au
dierit vel sciuit eū commisse. ꝛc. sm
vil. Si scit vel hz p̄babilē opinio
nē: dz ei ad memoriā reducere. q̄ ti
mē pt: ne confitens sup hoc crassa;
lēat ignorantiā vel q̄ nō adhibe
at debitā diligentiā A. fl. ad rectolē
da sua pcā: vt in fī. c. li. iij. ti. xxx
iij. q. lxxxv. vbi hec nōnt. B. qđ

Si sacerdos hē nō excusat
at alios prochianos sur
dos. ceros. mutos vel furiosos vel
demoniacos ac silles: quos scit eē in
pcō mōli quid faciet ꝛc. sm ray.
dz facere posse suū vt moueat eos
ad p̄niam sm q̄ ē possibile. qđ si
non p̄ficere: oret ac faciat orari
vt dē illustret cor da eor⁹ de cōse.

d. iiij. solet queri. A. Item in sum. con. eo. ti. q. lxxxviij. vbi etiã dr: q licet sacerdos faciat tunc posse fuũ: tñ est casus in quo non excusat: viz si ex negligẽtia sua præcessit hmõi casus. hæc ibi. Est etiã sciendũ q furiosis seu amẽtibus in mõẽti existũtibus nullũ põt dari remediũ: misi reuertant ad mentẽ: q ipsi a dormientes equiparantur. a intelliguntẽ perseuerare in ea dẽ voluntate a statu quo erãt immediate ante dormitionẽ vel amentiã quousq dormientes existũt seu amentes. ex. de bap. c. maiores ad fi. ideo nõ restat p eis misi orõ. B

Tria fm al. dñt eẽ in cõfessione. s. scia discernendi inẽ pcm. inq̃sitio de eis cauta. a discreta pme seu satisfcõis imũctio. A. Idẽ in sum. o. li. iij. ti. v. q. ij. vbi etiã dr fm eundẽ al. q sacdos non tenẽ scire discernere misi in coi. s. q̃ sint capitalia a q̃ mõtalia coia. a q̃ venialia ex gne. Et sciẽs hæc: sufficiens reputat̃ p tpis hy necitate ad ofessiones audiẽdas Sz bñ puto q hæc nesciens peccat mõtlit audiẽdo a eũ instituẽs peccat adhuc plus q̃ ipse. a permittens misi iutũ ministrare: mortaliter peccat: si sua interest tales phibere. Põt addi q periculosũ ẽ etiam audire ofessiones nõ bñti cõpetentẽ noticiã casuũ papæ a epõrum: vt in de. religiosi. de puilegiis. Et ideo sup hijs ignorantia cõfessoris regulariter dr mexcusabilis: vtz. ofessio a. Ji. ad fi. Silr a nescienti opetenter oportuna cui libet xpiano: viz articulos fidei: et sacra eccẽ. præcepta decalogi a opera caritatis a modũ debite cõstituendi a pmittendi. Naz matth. xv. dr. Si cæcus cæco ducatus præstet: ambo in foueã cadunt. Adhuc eẽ fortiꝰ obligat̃: qui obtulit se officio Talis enim tenetur de oi exacta diligentia. ar. ff. depositi. le a. Jse pe. vbi dr q qui obtulit se deposito: tenet̃ de leuissima culpa: liz aliter nõ teneretur misi de dolo a lata culpa: cũ recipiat advtilitatẽ alterius tm. Qui aũt nõ ingerit se: z requisitꝰ exercæt ex caritate: satis videt̃ q non tenet̃: misi inquantũ scit vel pt omo scire. q impossibiliũ nulla est obligatio. ff. de reiuẽ. l. impossibiliũ. Et q hoc agit̃ ad meram vtilitatẽ alterius: sicut a depositũ. Et hoc si ibi non inuenit̃ vita a scia idoneus q̃ velit a possit hoc officiũ exercere Quo casu etiã minꝰ idoneus a in predictis non instructꝰ si facit ex caritate: põt se ingerere Nã q8 non ẽ licitum: necitas licitũ facit. ex. de re. iuẽ. quod non ẽ. Vnde a in necitate etiã laycõ pt fieri ofessio. de pe. di. vi. qui vult. Et hic ofessor hoc casu nõ tenet̃ misi inq̃ntum scit a pt vel scire pt. Paria enim sunt scire vel scire debere: vt in. c. fi. ex de iniurijs. Si aũt hmõi imperitꝰ etiã in casu necitatis audiẽdo dẽ pbendat peccantez grauibꝰ inuolutuz: puidẽ facẽ si ei osulit q de illis itez ofitaẽ pitor vel ab eo ofiliũ postulet cũ ei⁹ copiã hñe poterit: ne forte ipse sup hijs in aliq errauerit Jtẽ si mag

peritus reperitur scīa a cō scīa a alī quis p certo cognoscat se nō ope tentē peritū: nullatē se intromittē dz etiā requisitus: aliter facit cōīa di ctā scripturā. Si ceco ceco aē Item cōīa iura de pe. a re. ois. a de pe. di. vi. q vult. Si vo dubitat de sua cō petēti peritia p scīaz seu experientiā vel etiā dubitat si alī⁹ peritior repi atē quī hoc possit a velit: excusatur obīa prelati. xxiij. q vq8 culpatē. vel pōt credere penitenti si dicat se nō posse hīe peritiorē: cui nō sit ve risile cū mendacijs ad pmiam ac cedere. Item in ofessore requritur con scīa multo magz qp scīa. Vñ in d cō c. q vult. de pe. d. vi. dicit aug⁹ Sa cerdos itaq cui ois pcōr offerē: ante quez statuiē ois languor: in nullo eoz sit ubi cand⁹ q in alio iudicare promptus ē aē. Et iō exīs in mōli: audiēdo ofessiones: mōr liter peccat. Nā fm tho. a alb. a in sū. con. li. iij. ti. xxij. q. xxv. exīs in pcō mōli qncunq i aliquo actu exhibet se vt ministz ecīe: morta liter peccat. Et totiens mōliter q tiens hmōi actū facit. Et id8 etiā si non possit haberi ofessor scīa et consciam idoneus: dē mus preelige re consciam. qe melior est insipi a cū timore: qp apparens sapia. Ecc. xix. Et qz q sibi neqp est: cui alij bo nus erit. Ecc. xiij. Item imperfectū scīe supplere pt p fectio caritatis. ex. de renun. ca. mfi. p defectu. sic pz in beato nicolao a alijs multis Sed imperfectuz in nocētie non sup plet scīa. Sed hoc casu quanto ē maior: tanto est periculosior. sicut a bonus gladius in manu furiosi vt z in demone q sic nuncupatus ē a scientia. Vnde 1 cho. viij. Sci entia inflat. caritas edificat. Sup quo glo. mgri sententiaz fm au g⁹. dicit. Addite scīe caritatē a vti lis erit. Scīa cum caritate vtilis ē: p se inflat in superbiā: vt demones qui greco nomīe a scientiā sic sūt noīati: in quib⁹ scīa est sine cari tate. Item qz vt prime patuit defi ciens scīa: pōt in casu necitatis si ne pcō confessiones audire. Sed non deficiens conscīa cuius pcō videt annecti qui ei peccandi occa sionē prebet: qñ pt sibi aliter pui dere. Sed an possit fieri ofessio exī ti in mortali. Videt qp non. qz tal sacerdos vt supra pz peccat a eius pcō annectit: qui ei in actu pecca ti ofsentit. Ro 4 In contrarium facit qz nemo suū dz vitare prelatum. licet pcōr est: misi prī⁹ odemnatū viij. q. iij. nonne. De hoc sic dicit in sum. con. li. iij. ti. xxij. q. xxiij. Tho. ait Licet subditus teneatur recipe sacramēta a ministro ecē etiaz exīti in mortali: quonsqz ab ecīa tolerat. qz adhuc ei obligat tū excepto necitatis casu: non for tutum hmōi inducere ad execuō nem alicuius actus spectantis ad fi um ordinē durante ofscīa qd dictus mister sit in mōli: quā cōscientiā pt deponere. qz in instāti pt ex di uina grā emendari. Hec ibi. Dec ques. pt dari⁹ solui p id8 qd in fili dicit tho. ij. ij. q. lxxvij. arti. iiij. viz qp nō liz inducere aliquē ad mutu andū sub vsura: tñ occurrente cō

nabili necitate: liz recipe sub vsu
ra a prepato ad mutuū ad ū. Itaq;
ex predcis pōt colligi q; dū q;s co
gīt a suo prelato: pt ab eo recipe
recālstica sacīa: lz sit in mōli si ab
ecā tolerat. si nō cogīt a plato q
alīū posset hīe sacerdotē: non dz ei
quē putat eē in mōli ofitē vel ab
eo aliq8 sacīm recipe: nec ipsū in
ducere ad exeqndū aliquē actum
sui ordis. Si vo alīū sacerdotē hīe
nō possit: pōt vrgente rōnabili cā
ofiteri sacdti ad hoc pato etiā in
mōli exīti. q ab eo alia recipe sa
cīa: sed nullat9 debet ipsū ad hoc
nō dispositū induce re. B

Am interrogacōes sint facie
de in confessione. sc. sm
ray. q; sic. dummō discrete fiant.
de quib9 tēs plene de pe. d. v. c. q. a
di. vi. c. q vult in principio; q vltīe
m edīū: ex. de pe. q re. ois. ff. sacdos
aūt. Et dīt eē interrogacōes prin
cipaliter de septē vitijs capitalibo
q; sunt: superbia. auaricia. gula. lu
xuria. īuidia. ira q accidia. A pte
de cā plenius dicunt in sū. cō. li. iij.
ti. xxxiij. q. lxxxij. Et non solū in
rogacōes facie de sūt de hijs vitijs
sz etiā de articulis fidei q de sacris
ecīe. q de preceptis decalogi: q de
operib caritatis q de peritia ofitē
dis q de multis alijs de quib lati9
dixi in interrogatorio. B. Et de circū
stantijs eor q; sunt. Quis. quid.
vbi. p quos. q tiens. cur. quō. qn
A. de istis circūstantijs dari9 dī
in prefata. q. lxxxij. Sed q lati9 di
cū est s. confessio. ij. ff. v. in addi
tione. B.

Vtz liceat sacerdoti in quí
rere a cōfitente spe
cificatione; psone cū q; peccauit. s
c. sm ray. Sicut ofitēs non dz spe
cificare misi vt dī s. ofessio. v. ff. iiij
ita nec sacerdos dz interrogare: m
sivt ibi dī. A. Idē in sū. o. eo. ti. q.
lxxxviij. B. Quō ofessor religiosus
teneat facere ofitenti ofciam de de
ctis tētur. j. decie. v. ff. viij. A. Sz
quid si ofessori occurrit aliq̄d de
q; dubitat quid agere dēat. sc. q;
hec dubitatio: aut pcedit ex varie
tate opinionū doctoz: aut ex sua
impitia In q casu dicit glo. ray. in
ti. de mī in mōio. ff. Sed nunq̄d pec
cant vxores sup verbo. abstinendo
q; hoc casu non ē precipitanda sē
tentia. nec denegāda absolutio:
sz via tutior ē ofulenda q terror in
cutiendo ex periculo. Q8 videt verū
cū pmittēs ex aliq̄ pbabili rōe ab
horret alie9 doctoris nō bilis opini
oni volens eā tenere. Nā hoc casu
pter varietatē prudentiū doctoz
ofessor ofulendo sibi viā tutiorē. q
q8 sibi veri9 videt sm deū si acēsce
re nolit: illud sup ofciam suā re
linq̄t. Qñ vero aliq̄s nō hz in se a
liquā bonā rōem: q̄re magis dēat
opinioni vni9 q; alteri9 adhærere:
ouenient remanet in du° ppter q8
si dubiū sit sup aliquo vtrum sit
pctm̄ vel nō: ido est necārium q; ab
illo abstineat. q de illo debite pī
tet eligēdo ptem tutiorē: nec alit
discrimini se dispōat: vt s. ofessio
v. ff. viij. Si vo dubiū nō sit pnci
palr sup pctō: sed vtz q;s teneat
ad aliq̄d faciēdū l dādū seu penā

fiat eundã: debet tñ mgr̃ ꝺ̃ia eligi viz vt in hoc dubio q̃s ad nihil obligeť. Nã in dubio regulariter p reo dãda est ꝺ̃ia: nisi in cã matrimonij: dotis seu libertatis vel testamenti q̃n p istis data fuerit sẽtia vt in c. fi. eẽ de re. iu. q c. cũ sit q c. odia de re. iu. li. vi. q ff. de legibus. l. tñ gn⁹ nisi forte eẽt aliq̃ faciendũ q̃ posset facilit̃ expedire: vt si dubitať vtr quis sit excõicatus q possit ꝯmode facere se absolui ad cautelam: tunc em̃ ẽ ꝯsulendũ pro tutiori pte q hoc faciat Et sic p̃t intelligi q̃ dicit glo. ray q pomť in sum. ꝯ. li. iij. ti. xxiij. q. lxx. viz q si index eccãsticus dicat Sciãs te esse excõicatuz vel hmõi verba. q si de excõicatione p̃ba talia agať in foro iudicij nõ reputabitur excõicatus nisi alr ꝯstiterit de intencõne excõicantis: vt q sp solitus ẽ sic dicere q̃n excõicat: vel alio mõ In foro aũt p̃mali eligenda ẽ in dubio tutior via: vt. s. talis reputeť excõicatus q ipetret absolutionẽ. Et idẽ ꝯsulit hostien in hijs q filib⁹: q̃n dubitať de excõicatione. Itez q̃ dictũ est fallit q̃n vehemens seu p̃babilis cõiectura esset in ctrariũ. q ꝯspicim⁹ in obscuris q̃ est verisimili⁹ vel q̃ plerumq fieri ꝯsueuit vt in c. inspicimus. de re. iu. li. vi. vt si ꝯstat aliquẽ fuisse excõicatum q dubitať vtr fuerit absolutus: tunc em̃ tẽbitur p excõicato: donec de absolucõe ꝯstet legitime: vt in fũ. con. li. iij. ti. xxiiij. q. xlviij. Item si sit publica fama de delicto vel excõicatione: vt ex. de sen. excõi. cũ desideres. ℣. ij. vbi dr̃: q si est publica fama aliquẽ verberasse clericũ: q̃ nec epus nec alius cõicare sibi dz̃ nisi ad arbitriũ epi de hoc se purgauerit vel ad cautelam absolut⁹ fuerit. Si aũt p̃dit dubi⁹ ex ipericia ꝯfessoris: tunc q̃rat ꝯsiliũ periti: ex. de pe. q re. ois. Q2 si non hñe p̃t: remittat ꝯfitentẽ ad ꝯfessorem sciã q ꝯscia prudentiorẽ sic medic⁹ ipit⁹ dz̃ ad iperitiorẽ eg̃tũ reittẽ. ar. de pe. dis. vi. qui vult. Q2 si nec hoc põt fieri: exigat a cõfitente q̃ fit patus facere omne ad q̃ obligať. q querẽ diligenter illud noscere a peritis iuxta posse. q ꝯsulat ꝯfitenti q̃ tutius est: q in dubio absolutionẽ sibi non retineat: vt dictũ est. sed ipsuz m̃q̃ntum autoritas sua se extendit: absoluat de pe. d. vii. si q̃s posit⁹ vbi dať absolutio p̃mixti in extremis: liz de eis salutẽ peritus dubiteť: vt ibi. q ea q. c. null⁹. Sed vtr absolutio possit fieri p lrãm. ℟. p̃m glo. ray. et in fũ. ꝯ. li. iij. ti. xxiiij. q. lxxvij. q nõ. Sed p̃ns ꝯfitens a p̃tu facere dote p̃t absolui. Facit de pe. dis. v quẽ pemitet. Ex quo pz q eodẽ mõ nõ p̃t fieri p nunciũ. Itẽ nõ põt vnus audire q alter absoluẽ: vt s. ꝯfessor v. ℣. iij. Absolutio vo ab excõicatione p̃t fieri etiã in absẽtia q̃ ignorans q multi⁹ ab ea p̃t absolui vt in fũ. cõ. li. iij. ti. xxiij. q. c xiij. q s. absolutio v. ℣. xv. Tertio an sacerdos deat primo absoluẽ: q̃ p̃mam imponẽ. ℟. vt nõtur in dirc. li. v. ti. xv. ℣. cxiiij. q nõ. q cũ

im pñe impoſicõe appareat tercia ps pncipalis materie ⁊ ſatisfactõ q̃ tenꝰ eſt exp̃te pctõris. ſine q̃ ſat tẽ in affectu nõ eſt pfectũ hmõi ſa cm. nec põt debita forma apponi p miſtꝝ donec ipſa materia debita p̃mo integre ſit pacta q̃ in tribꝰ conſiſtit. ſcoꝝ diſcretõe. oris confeſſione: ⁊ opis ſatiſfactõe. ar. eẽ eo q̃ q̃dã Jdeo hũe ordinẽ dz confeſſor ſeruare in pñe ſacro. p̃mo dz audire confeſſiõz. ſecõ iponere pñam. ⁊cio abſoluẽ ſacraliter vt in de. dubũ Jſtatuim. de ſepl. vbi hoc nõtat wil. ⁊ Jo. an. hic ibi. Videt g̃ q̃ ñ impoſitio pñe p̃cedat abſolutiõz. ipſa abſolutio eſt nulla. Sz forte poſſz excuſari ſi ſtatim poſt abſolutiõ nẽ antep̃ diuertat ad extraneos act. impoñat pña. Nã q̃ꝺ fit inco tinẽti videt ineſſe. Cde pactis. l. pe tẽs Tutius tñ eſt q̃p̃ cedat: vt ex p̃dictis pz. B

Onfirmatio

electoꝝ. A quo cõfirmanda ſit electio ⁊ ſm Hoſti. A proximo ſupiore. vnde eps cõfirmat ſibi ſubiectos. extra de elec. cuz monaſteriũ niſi aliquis exemptus. extra de cõſue. cum venerabilis. Item archiepus cõfirmat epiſcopum. extra de elec. cum dilectꝰ. in ſi. tritiñ. di. illud. Archiepm vero cõfirmat primas vel patriarcha niſi ipſe archieps exemptus ſit. extra de elec. bone. ⁊ c. michil. Patriarchas vel exemptos confirmat papa. extra de elec. ſcriptũ. vel etiam legatꝰ de latere. extra de elec. ſi abbatẽ li. vi. A. vbi dicit q̃ legatus de latere poteſt cõfirmare electões archiepoꝝ ⁊ exemptoꝝ ⁊ abbatũ exempto in eẽm electo dare licentiã cõſentiendi. Et ab alio ei dz talis licẽtia dari nõ poteſt niſi a papa. B. Similit etiaz papa cõfirmat imp̃atorem. extra de elec. venerabilẽ. A. Jdem in ſum. c. li. iiij. ti. xxvi. q. xxi. B

Qualiter

fiei debeat cõfirmatio ⁊ ſm Hoſti. debet p̃mo fieri examinatio pſonaruz tam eligẽtium q̃ etiã ſi míhil opponat. A. Facit extra de elec. cũ nobis olim. B. Conſulit etiã ſupioꝛi: vt ipm electũ adp̃tem trahat: ⁊ de hijs que impedire ipm p̃nt diligẽter exquirat: ⁊ ſi impedimentũ inuenerit: ſecreto ad tenũciandũ inducat. extra de elec. duduz. ñ. in fi. ⁊ extra de ſymo. p tuas. in fi. A. Non tñ ipſuz publicet vel infamet. ſm eũdẽ Hoſti. vt i ſũ. c. eo. ti. q. xxij. B. Alias vero ſm allegata ⁊ pbata p̃cedat A. Sz ſi in occulto ſit impedimẽtũ ⁊ ille inſtat p cõfirmatiõe in manifeſto. caueat q̃p̃ tuz p̃t ne faciat cõtra conſcientiã: vt dicit in dicta q. xxij. B. Nota etiã hic q̃ ſi inter cetera q̃ obiciũtur electo ſeu poſtulato ſeu aliter p̃mouẽdo ad dignitatẽ opponat de euidẽti defectu ſcie vel p̃ſone. p̃mo dz de hoc examiatio fieri. Et ſi hoc inueniat falſuz. opponẽtes excludũtur ab oibus alijs q̃ oppoſuerãt: ⁊ etiã pumũt ac ſi im pbacõe oim defeciſſent. extra de elec. ſi forte li. vi.

Si cõfirmacõ fiat nõ vocato cõpetitore vel alio qui se vellet opponẽ a nõ discusso negocio irrita est. Et dz fieri talis vocatio noiatim qñ est electꝰ vel apparet oppositor. al' generaliter in eccia in qua electio facta est: vt si volũt se opponẽ appareant in ꝑtento termio ꝑemptorie assignato Et hec hñt locũ siue electõ sit in cõcordia siue in discordia. ex de elec. qñ. li. vi. Vtrũ qui opponit electo aliqđ crimen teneat se inscribere vide J. inscriptio. ff. ij. Vide de hijs que ꝓnt impedire confirmacõem J. de elec. i multis locis. a J. ordinã dus. ꝑ totum.

Confirmatio

sacramẽti. Sacramẽtum cfirmationis vtrũ sit de necessitate salutis. ꝛ ꝛ fm ꝑe. dupler est necessitas salutis. Quedã ꝓtinẽs ad esse. Et quedã ad bñ esse. Et ãdem secõ modo cfirmacõ est necia. nõ ꝑmo. Nã a fine ea ꝓt hõ saluari. Est autẽ necia ꝓpter spũalez pugnam ad quã adũuat hom̃o per cfirmatiõem. licet simpliciter nõ sit sacramẽtuz necessitatis: sed mihi hominꝰ contẽptus eius damnabilis est. Cõ. Tho. a Al. in. iiij. di. vij. A. Jdem in sum. cõ. li. iij. ti. xliij. q. xlv. B

Que sunt de substãtia cfirmacõis. ꝛ ꝛ. fm ꝑe. qñ q. duo quidẽ ex parte ipsiꝰ sacramenti. scilicet materia crismatis a forma verboꝝ. duo ex parte mĩstri. s. dignitas ꝓtificalis a intentio Vnũ ex parte suscipiẽtis. s. q crismet in fronte. Nam quia cõfirmacõne offertur audacia spũalis euidẽtius fit in fronte. Cõ. Tho. a Al. vbi sup. A. Jdem in sum. o. eo. ti. q. xlvi. vbi etiaz dicit q crisma e oleũ cum balsamo ab epõ sanctificatũ. B

Quis est mĩster confirmacõ in s. ꝛ ꝛ. Solꝰ epus. de conse. di. v. manꝰ. et. c. nouissime. a. c. vt ieiũn. A. Jdem in dicta. q. xlvi. B

Sed nũquid papa possit omittere alteri. ꝛ ꝛ fm Tho. a Pe. Licet de hoc sint opiniones ꝓbabilius dicitur q ꝓsit cõmittere sacerdoti: ꝑ non inferioi. xcv. di. peruenit. A. Jdem in sum. cõ. eo. ti. q. xlvii. Cõ. etiaz Al bricus. B

Que sit forma cõfirmacõis ꝛ ꝛ fm Tho. a Pe. a Al. Forma est hec. Cõsigno te signo crucis: a cõfirmo te crismate salutis In noie patris a filij a spũssancti amẽ. A. Jdem in sum. cũ. eo. ti. q. xlviij. vbi dicitur fm Al. q omma illa q sup dicta sunt de mutatione forme baptismi. eodez modo ĩtelligẽda sunt a de forma cõfirmacõis. B

Vtz in sacramẽto cfirmationis cõferatur gratia. ꝛ ꝛ fm Tho. a pe. grã offerẽ nõ solũ cõiter sicut in quolibet sacramento cõfertur gratia emũdans a peccato. A. vel a rel' quĩs ꝑti: vt in sũ. o. eo. ti. q. xlix. B. ꝑ etiam spũalis gratia ꝓ quã ãs dꝛputat

ad officiū sanctitatis: a p̄bo neus efficitur ad xp̄m ofitendū. vnde a de gēto facit magis gratū. A. Idē in dicta. q. xlix. B

Quib⁹ dēbeat sacramētū ofirmacōis conferri. ℞. fm Tho. a pe. Omnibus xp̄ianis. Nam a pueris cōuenienter cōferitur: quia min⁹ habent ficōmis: a viris a mulieribꝰ quibꝰ cois est pugna spūalis. Item mutis: qlicet nō verbo. signo tñ pñt cōfiteri. Item morientibꝰ quibꝰ licet subtrahat pugna. tñ p gūt ad p̄miū militantiuz a ideo cōuenienter accipiūt xp̄iane militie signū. A. Idē in sū. o. co. ti. q. l. B

Vtꝝ ofirmacō possit iterāri. ℞. fm Aug. a oēs theologos. Non p̄t. eo q̄ imp̄mat effectū in deliberē. de o. di. v. dictū. a ca. de bpo. A. Idez in sū. o. co. ti. q. li. vbi etiā idem dicit de sacrāmto baptismi a ordis: a q̄ alia q̄tuor sacramēta pñt iterari. B

Vtꝝ ofirmatio cōferri debeat ieiunis a a ieiunis ℞. fm Alb. Sic p̄pter reuerentiā sacramēti. de cōse. dis. v. vt cp̄i. a. c. ieiūni. Tamē in necessitate melius esset cōfirmari pransum q̄ si epō discedenti a hmōi quis nō possit cōfirmari. A. Idem in sū. cō. eo. ti. q. liij. B

Vtꝝ alius debeat tenere aliquem ad cōfirmationem. ℞. fm Tho. in. iij. pte. q. lxxij Propē hoc aliquis ad cōfirmationē accedit: quia se habere robur stādi nō presumit. Ideoq; ab alio debet tenei. Nec differt vtrū vir vel mulier teneat. Sed non cōfirmatus q̄tum est de ratiōe sacramēti nō debet tenere: ß si cōtrariuz fiat: peccat. Sed non p̄pter hoc est irritū sacramentū. de cōse. dis. iiij. c. in baptismo. A. Con. Al. vt in sū. o. eo. ti. q. liij. B. Et vide J. impedimētuz vi. J. plt.

Vtꝝ vxor possit in cōfirmatione tenere maritum vel ecōuerso. ℞. Nō quia contrahitur cognatio spūalis: a est impedimentū matrimoniū a cōiugalis actus. Item nō debet quis tenere p̄prium filiū vel fratrem. aut sororem quia sufficit iter tales vinculū carnale. A. Idem in sū. o. dicta. q. liij. B. Quomō autem cōfirmatio impediat matrimoniū vide infra impedimentū. vi. de crismate scilicz q8 est materia cōfirmacōmis. habetur supra. baptism⁹. ij. J. iij. a J. oleum sanctū.

Consāguitas

Vide hoc J. impedimētuz q̄nto. p totum.

Conscientia. V

trum cōscientia erronea obligēt ad faciēdum aliquid vel dimittēdum. ℞. sc̄dm Pe. Credēs se teneri ad aliquid a nō faciens incurrit cōtemptum. Et faciens illud q8 putat peccatū: peccat Vñ glo. sup illud Ro. xiiij. Omne q8 nō est ex fide peccatū est: dicit sic Omne q8 fit contra conscientiam

edificat ad gelxemā Jtē Luc. x. Si oculꝰ tuus neqꝫ fuerit. totū corpꝰ tuū tenebrosū erit. Manēte ergo oīa erronea lō pplexꝰ est nō tū simplicit: qꝫ pt a dz deponē oīa talem p sewel p alterū ofilīū. Cō. Tho. pma. ñ. q. xix. arti. v. a. vi. A Jdē m sū. o. li. iij. ti. xxxij. q. fi. B

Consecratio. i.

.s. epōz: a supē. De forma cōsecrationis epōz diffuse a copi ose tractat: a hūt epi i ordinarijs suis: a de ipsa. xxiij. di. qui epōs. a di. lxxv. ordinacōes. a extra de sacra vnc. cui remisset. Et debet fieri in die dñica tm dicto ca. ordinacōes Nec est necessariū cōtinuare ieiu nū a sabbo q̄ in p̄cedēti sabbo incipiēs ieiunare ñ comedat quousqꝫ in dñica fuerit ordinatꝰ Naz a in ipsa dñica ante prādiū intelligit ieiunꝰ esse. A. Hec fuerūt dicta Kay. in sū. cō. li. iij. ti. xxxij. q. xxxiij. a. xxxi. a in hac etiā addit qdz fieri hora tcia. B

Cōsecratio

epōz vltra tres mēses pꝰ cōfirmacōez differri nō dz nisi ex cā. lxxv. di. i. A. In hoc. ff. ñ dē pꝰ cō firmacōz: ß pꝰ electōez: a ita tenet Kay. vt pz in sū. cō. dicta. q. xxxi. Sz potiꝰ videt qꝫ cōputatio fiat a tpe cōfirmacōis. Nā priꝰ oseci ri non pt Jdeo illud tps non dz cōputari: sicut nec tps suspēsiōis in collacōe bñficiorū: vt i. c. qꝫ diuersitatē. extra de cōces. prebē. Vñ vt pz in dicta. q. xxxi. glo. Kay. dic qꝫ a tpe cōfirmacōis fit ista cōputatio. sicut notauit Hug. ea. dis. qm̄ Et nisi fuerit .j. dictū tempꝰ se cōsecrari cōione puatꝰ expectabitur adhuc p duos mēses infra quos si ñ purgauerit morā dedit metropolitanꝰ iudicio. nec ibi nec alibi postea osecrabit. Et hoc nisi fuerit impedimēto legittimo impeditꝰ. dicto c. qm̄. a di. lxxv. qm̄. Pōt autē intelligi dictū Kay. qñ electꝰ fuisset negligēs ad petendā confirmacōez Nā a tpe suspēsionis in collacōne bñficiorū computatē negligēti petere absolucōez. vt notat glo. in dicto c. qꝫ diuersitatē: a sup bñficiū primo. in pncipio. B

A quo

cōsecrent singuli p latis. Papa cōsecrat ab epō Hostiē. q̄ inh° vicē metropolitani obtinet vel etiā a quo vult. dis. xxiij. in noīe dñi. A. Ibi nō sic dicit: ß ita. Ruia applica cunctis i orbe terrarū preferē ecclesijs atqꝫ ido sup se metropolitanū habere non pōt. Cardinales epi. metropolitani, paulū dubio vice fungūtur: qui videlicet electū antistitez ad aplici culmina apicē puehāt Et ita a dictis epis cardinalib⁹ debet papa consecrari sm Kay. a in sum. con. eo. ti. q. xxix. nisi forte ex consuetudine vel ex ipsius electi dispositione aliud p̄cederet. cui papa statim pꝰ electōz habeat oēm plenitudinē ptātis. dicto. c. in nomie dñi. Et ita pōt intelligi qđ dicitur de epō Hostiēsi. a fuit dictū Goff. vti dicta. q. xxix. B. Primates vero a metropolitani cōsecrari debēt a tribus epis eoꝝ suffraganeis

oĩbus alijs suffraganeis psonali
ter aduenientib⁹: misi eẽnt necessi
tate impediti a tũc ꝺsentiãt ꝑ lrãs
lxiiij. di. qꝫ. a. lxvi. di. archiepꝰ a
c. porro. a di. li. quí in aliquo. m si.
a extra de tẽpo. or. si archiepꝰ. Et
liez ita sit de mero iure. hodie tñ de
ꝺ suetudine q̃ null⁹ archiepꝰ. pa
triarcha vel p̃mas ꝺsecrat̃ misi a
papa vel ab alio de mãdato eius
ar. xxiiij. q. v. pudẽda. A. Hoc fuit
dictũ Ray. vt ptz in fi. ꝺ. eo. ti. q.
xxviij. Sz eius glo. dicit ꝙ nõ cre
dit ꝙ hmõi ꝺsuetudo sit generalꝫ
B. Qz si ab alio fortitan ꝺsecraren
tur pax ꝓdess: qꝫ antẽ ꝙ possent
se archiepõs vel patriarchas no
miare: a plura alia facere opteret
ꝙ pallũ a papa hẽrent: misi forte
habere possent a p̃iarcha. De q̃
materia vide ff. pallũ: a ff. patriar
cha. ff. ij. A. In hijs locis patet ꝙ
istud pallũ non põt ꝺferri misi a
papa vel ab vno de q̃tuor p̃cipa
lib⁹ patriarchis. viz Cõstãtinopo
litano. Alexãdrino. Anthiocẽno
a Jherosolimitano. B. Ep̃i vero si
fũt exẽpti simliter debẽt a papa vel
ab alio de ei⁹ mãdato ꝺsecrari. A.
Con. Al. B. Si nõ sunt exempti de
bent ꝺsecrari ab õnib⁹ alijs suffra
ganeis: a auctoritate metropoli
tani vel si omnes non p̃nt ꝺuenire
saltez a trib⁹ epis iussu archiepi
vel ab archiepõ cum duob⁹ epis
ꝺsecrẽtur alijs p lrãs ꝺsentiẽtib⁹
di. lxiiij. p totũ. A. Hoc fuit dictũ
Ray. vt in fin. ꝺ. eo. ti. q. xxvij. B
Et nõ hic ꝙ ternari⁹ numer⁹ epõ
rũ est de substãtia ꝺsecrationis. vñ
si a pautioribꝰ ꝺsecratus nihil
ageret: vt notat Hug. in p̃dicto
c. porro. A. Hoc etiaz tenet glo. in
ca. epi. extra ꝺ tẽpo. or. a etiã glo.
Ray. vt in dicta. q. xxvij. q etiã di
cit nõsse Hug. in dicto. c. porro Qz
si non eẽt mõ misi vn⁹ epus vel duo
nõ poss; ꝺsecrat epus donec aliud
ꝺstitueret̃ a papa vel mortuo pa
pa gñalis ecclesia posset mutare
hanc formã. liez ab aplis instittu
tam: a statuẽ ꝙ vn⁹ epus sol⁹ vel
duo ꝺsecrarẽt epm vel si null⁹ eẽt
epus ꝙ. s. presbiteri ꝺsecrarent eum
Si autẽ nec epus nec presbiter eẽt
tunc dicit diuinũ implorandũ iu
diciũ esse quid fieri debeat. B. Et v
nus dictorũ triuz est p̃cipaliter
ꝺsecrans. qui oportet ꝙ totam ꝺse
crationem p̃ficiat. aliter nihil agit̃
A. Si vn⁹ prem vnã facit: a alius
prem aliã vel si vnus epus manũ
imponat: a simplex p̃sbiter vel eti
am ali⁹ epus bñdictiõez infundat
dicta. q. xxvij. B. Alij duo sunt q̃
coadintores. tñ oẽs p̃nunciare de
bẽt qꝫ oẽs ꝺsecrãt: hec Hug. Et cõ.
Goff. A. Immo hoc videt̃ potiꝰ fu
isse dictũ hostien. Hug. ãt a glo.
Ray. dicit ꝙ cum tres epi ꝺsecrẽt
epm. p̃t concedi ꝙ quilibet illoz
cõsecret: si non solus a cuz alio sa
crat. Et ꝙ sunt ibi tres actiones: si
vna sola passio in ꝺsecrato. sicut
in trib⁹ hoĩb⁹ ferentib⁹ lapidem
tres fũt actiones in ferentib⁹: si vna
passio in lapide: vt in dicta. q. xx
vij. Cõuemẽti⁹ vẽ dictũ hostiẽ. qꝫ
saltẽ iunctio manuũ a capitis cõ
secrãdi cũ sacro crisma te ñ p̃t fieri

misi p vnū alijs astantib⁹ vt extra de sacra vnc. c. vno. in p̄ncipio. B

Pōt autē fieri ab eodē plures epi scopi consecrari extra de cle. ec. vel al. cū fis. A. Ibi dicit. Noueris q̄ plures in eadē ecclesia altaria: a plures epōs fieri poteris consecrare. B

Vbi singuli p̄lati sunt cōse crādi. ℞. Papa in sua ecclesia si fieri p̄t. alī in qua cunq; etiā extra vrbem. dis. xxiij. in noie dñi. Patriarcha archiepmas a me tropolitan⁹ debēt consecrari in p̄priis ecclesijs. misi necessitas aliud ību cat. A. vel consuetudo approbata etiam in cōsecratiōne pape sm glo. Ray. vt in sum. con. co. ti. q. xxxij. B. xxiiij. q. v. pudēda. extra de tēpo. or. si archiepūs. Epūs autē debet cō secrari vbi elegerit metropolitan⁹ di. lxiij. c. vlt. in fi. A. Nisi aliud obser uādum sit de cōsuetudine approba ta sm glo. Ray. vt in dicta. q. xxx ij. vbi etiā dicitur scdm Ray. q̄ si episcop⁹ fuerit cōsecratus in alia ecclesia q̄ metropolitana: a fine metropolitani licētia debet se p̄ntare metropolitano suo. infra tres mēses a tempe cōsecrationis. dis. lxiij. cū longe. B

Consecratō. ij.

scilicet ecclesie vel reconciliatio eius. Ecclesia a solo episcopo potest cōsecrari. de consecra. dis. i. nemo. Neq; episcop⁹ potest hoc alteri delegare misi episcopo. sicut neq; reconciliia cōnem. extra eo. aq Et potest cōsecrari tam in diebus dominicis q̄ p̄uatis. extra eo. tua

Nec debet cōsecrari sine missa. de cō se. di. v. c. ij. a. c. de fabrica. in fi. A. Idem in sum. con. li. iij. ti. xxiij. q. xlviij. sm Hostiē. subdendo. Et dixit Gratian⁹. s. q̄ missa eēt de sō stātia cōsecrationis. Aug. vero di xit cōtra. Nam sm ipsum si epus cōsecret: a p̄sbiter dicat missaz ec clesia cōsecrata erit: hec ibi. Puto q̄ attendenda sit cōsuetudo que est optima le gū interp̄tes. ff. de legi bus. si de interp̄tacōe. B. Et si epūs nō petiuit dotez eccie opetentē. qui primariū lapidē posuit debet in cō secratōe supplere: q̄ ad hoc tenet fabricator a ei⁹ hēres. extra eo. cū sicut. v. q. ij. placuit. Si eccā in alie no solo sit structa vel consecrata vide ecclā. i. Ni. B

Presumit

ecclesia cō secrata qui de hoc aliqua scriptura appareat vel in instrumēto dotacōis: vel in li bro ecclesie: vel in columna vel in tabula marmorea a huiusmōi vel etiam si appareat vn⁹ testis de vi su vel de auditu. de cōse. di. v. solem nitates dedicationū. A. Ibi nō di citur aliud nisi q̄ solemnitates de dicationū fiant p̄ singulos ānos a q̄ si certa scriptura vel testes nō appareant de cōsecratione ecclesie cōsecretur. Et idez ea. dis. c. ecclesie Et tamen predicta dixit Ray. alle gās etiam ad hoc. xxiij. q. ij. sane profert. ibi In sacris dicticijs sep̄ serūt. Et sm glo. eius dicticie sunt colūne ecclesie vt in sum. cō. co. ti. q. d. Sed Glo. in dicto ca. sane. di cit q̄ dicticie tabule dicūt a dico

dicis. dicit etiaz q ibi est ar. q si
in lapide vel colūna muemiat scp
tuā fides est ei adhibēda. B. Et in
telligas tales pbacones semiple
nas sufficere: vbi nō cēt de hoc cō
tentio p quā tolleret ista pbatio
vt q fieret mde altri pudiciū. ex
tra eo. xposuisti. a extē. de adult.
sigficasti. A. Ista capla paz videt
tur facere ad hoc. dicuz tn in sevi
detur vz: q cū de alteri? agitur p
iudicio regulariē requiriē plena p
batio vt in. c. cū sint. ex de re. iu. li.
vi. Et q dnr in hoc ff fuerunt dicta
Ray. a Imo. vt i dicta. q. d. B

Tres casus sunt in quib?
ecclesia cōsecrata dz
recōsecrari. Prim? si ecclesia cōbu
sta fuerit: ita q pietes sint cōbus
ti vel diruti seu nōbiliē decrusta
ti vel in toto vel i maiori pte. de cō
se. di. v ecclesijs Secus si solū tectū
exustum fuerit. extra eo. ligneis.
Sc?s si quocūq mō tota ecclesia
vel maior ps destructa vel dirup
ta est. Si vero pietes successiue fu
erūt repati eadē eccia intelligitur
Et ido sufficit si tm recōciliet cum
aqua exorcizata a cū solemnitate
misse. A. Hoc casu fm Hosti. a in
sum. cō. dicta. q. d. nō est ius expſ
suz de recōciliacōe. tuti? tn a deuo
ti? est q fiat. B. Secus si tota fuit
primo destructa etiā si ex eisdē lapi
dib? reedificata fuerit. cōsecrāda
em est. de cō se. di. v de fabrica. Ter
ci? casus est qn dubitat an fuerit
cōsecrta ne appareat aliqua pba
tio de hijs q dicta sunt sup ff pri
mo. A. Idē in sum. c. dicta. q. d. li.
iij. ti. xliij. a nōt glo. in. c. xposui
sti. extra de cō se. ecclesie. B

But alij casus in quib? ec
clesia nō debet cōsecrari: ꝫ recōciliari. Prim? est ꝓpter
homicidiū vel etiā enormē sanguinis effusionē ibi cōmissam. extra
de cō se. ec. xposuisti. Secus de leui:
vt si casu sanguis de naribꝫ emittatur a si quis vngue aliquātulū
excoriet a sanguinez emittat. Secūdus ꝓpter adulteriuz vel semis
effusiōez. extra de adulte. significasti. Terci? si excōicatus in ecclesia
fuerit sepult? de cō se. di. v ecclesiā
extra eo. cōsuluisti. A. Idē etiā est
si in ea fuerit sepult? pagan? vel
infidelis. tūc em non solū corpora
extumulanda sūt a abiciēda: ꝫ a
pietes radendi a eius signa. dicto
ca ecclesiā. a ca. se. Et simliē debz
fieri qn fuerit ibi sepult? excōica
tus fm Hosti. a in dicta. q. d. B.
Quart? si ecclesia ab epō publice
excōicata cōsecrata fuerit. A. vel
etiā benedicta vt in dicta. q. d. vbi
etiā idem dicit de cimiterio vel alio
quocūq sacro a tali excōicato cō se
crato vel bñdicto. A. Nā fm Hosti.
si corpus mortui excōicati polluit
ecclesiā. multo forti? vbi ipsa cōse
cratio pficitur p os a man? excōi
cati. A. Secus cū est in sacris. q in
trinsecus operātur fm Hosti. vt i
dicta. q. d. ad fi. vbi etiā hec omia
notanter ꝓter id qꝺ dicuz est de le
ui effusiōe sanguinis. Sz ad hoc
facit qꝺ notat glo. extra de sen. ex
co. c. cū illorū ff nos tn. sup verbo.
effusiōem. B

Quid si de lapide cadente de ecclia aliqs occidat aut si aliquis furiosus sibi se occidat. ℟. Nō est in hijs casib⁹ reconciliāda. ex quo nō est sanguis p ostensiōez effusus nec fuit malaw tūtas a violentia: ſ fortuitus casus Hosti. Aug. A. Jdē in sū. cō. li. iij. ti. xxiij. q. cli. B

Quid si in ecclesia aliquis vulneret letaliter. & postea in domo sua moriat. ℟. Sm wil. Aug. reconciliari dz. Nā ibi dicet mortuꝰ vbi mortis cām accepit. Si vero econtra extra ecclesiam vulneratꝰ sit: & ecclia postea moritur. nō erit ecclesia violata nec reconciliāda. A. Jdē in sum. cō. eo. ti. q. dliij. B

Quid si in ecclesia martir occidit. ℟. Sm wil. Dicit quida q̄ propter hoc ecclesia non est reconciliāda: q̄ hmōi sanguinis effusio ecclām nō polluit: ſ potiꝰ secrat. A. Jdē in sum. con. eo. ti. q. dliij. B

Nō p seminis effusiōem reconciliāda est ecclesia. ℟. Sm wil. Pro adulterio quidez fornicatiōe. de ose. di. v. ecclesijs. extra eo. c. fi. Propter pollutiōez autem nocturnā in somnis nō opt⁹ Si autē vir vxorem ibi cognoscat credo q̄ indiget reconciliatiōe. Et ita tenet Jo. qui cit tū Jo. an. A. Contrū videtur autē tenere glo. sēm Aug. in dicto. c. ecclesijs. Sed primū videtur verius ar. c. vir. xxxiij. q. iiij. Vña in sū. cō. eo. ti. q. dliij. dicit. q. Aug. videt loqui de reconsecratiōe. B. Similiter reconciliāda est p vitio sodomitico ibi omisso. Certe non videt reconciliāda. A. ſ. de necessitate: ſ de osilio vt i dicta q. dliij. B. qñdo hmōi sint occulta Satis Cō. Hosti. q̄ tū est in sūma vel in sma. A. q̄ dz Hosti. in diuersis locis diuersimode locutꝰ sit. tā de hoc tenuit q̄ p occultis non sit necesse ecclām reconciliari: vt pz in dicta. q. dliij. B

Sed quis pt ecclesiā reconciliare. ℟. sēm Ray. Epūs ppriꝰ p se vel p aliū epm. Et pt vnus aquā benedicere. a alius reconciliare. Per simplices vero sacerdotes nō pt. etiā si sit osuetudo extra eo. c. aqua. A. Jdē in sū. cō. eo. ti. q. dv. B. Sz sm Innoc. ex cōmissiōe pape sacerdotes simplices pūt ecclesiā reconciliare. aqua tū prius p epm benedicta. A. Innosie dicit in dicto. c. aq̄. Videmꝰ ātq̄ papa plurib⁹ epis in dulsit q̄ p simplices sacerdotes possent reconciliare ecclesias. aqua tū prius p epm bñdicta. B

Quid si aliqs celebrat in ecclesia semis vel sanguinis effusiōe polluta. ℟. Etiā si sacerdr in ea celebrat. nō propter hoc est irregularis. ex. de sē. exc. is q̄ li. vi. Tū talis grauiter peccat: vt ibidem dicit. A. dicit em ibi q̄ est pro temeritate hmōi puniēdus. B. Vide hoc diffuse ſm tenorem dicti cap̄i. Expl't A. Ibi dicit de pena celebrātis in loco phibito. B

Quid fiet si ecclia nō cōsecrata fuerit seis vel

sanguinis effusione polluta. Re. debet aq̃ exorcizata p sacerdotes lauari ne dime laudis organa suspẽdãtur: a q̃ citꝰ dsecrari. extra eo. si eccã. A. Ibi nõ dicit q̃ dicta ablutio debeat fieri p sacerdotes: misi in glo. q̃ hoc ibi notat. Idem etiaz net glo. Ray. vt in fiñ. d. eo. ti. q. d vi. dicẽs q̃ aqua hec confici põt p simplices sacerdotes a talis eccia p eos lauari sine mãdato epi spãli. arg. in dicto. c. si ecclesia: q̃ dic q̃ debet ptinꝰ lauari. qꝺ non fieret si oportez mãdatũ epi expectari. Alij tñ dicũt vt ibi patz q̃ auctoritas epi est necessaria in hoc casu: q̃ sicut necessaria ẽ auctoritas epi ad hoc q̃ eccia edificetur: a q̃ ibi celebrent dine a pncipio. de dse. di. v. nemo. J. dicit q̃ necia est auctoritas epi. quo ad reconciliacõem eiꝰ postq̃ taliter est polluta: hec ibi. Hoc videt tutiꝰ. B. Nec est ꝓpt hoc eccã interdicta: nec q̃ ibi celebrat irregularis est. etiã si dsecrata fuisset: vt in primo. ff. dictũ est. A. licz Hosti. dixerit cõtriũ: vt patz in dicta. q. d vi. B

Ecca pcipue dsecrãta vel oratoria. mõsteia a hymõi nõ debẽt reuerti ad seculares hitationẽ a xpianos vsus. xix. q. iij. q̃ semel. a. c. qm̃. xvij. q. vlt. questi. extra de reli. do. ad hec. A. In hoc c. dicit de hospitali. qꝺ nullatenus debet mũdanis vsibꝰ deputari cuz si locus religiosus. Hec etiã omnia notant in fum. cõ. eo. ti. q. dx. fm Ray. B

Consecratio. iij
q. altaris. Alia est dsecratio eccie. Alia altaris. Et idcirco una sine alia pt fieri. extra eo. c. v. Altaria sine reliq̃is dsecrari nõ debent de dse. di. v. placuit. a. c. nõ opꝛet. Et pt epus in eadẽ eccia plura fiẽ altaria dsecrare. extra eo. cũ sis

Altare q̃ sit reconsecrãdũ Re fm hosti. Reconsecrandũ est si mota rapta seu enormiter destructa sit tabula eiꝰ superior que dicit mensa. pcipue i angulis siue cornibꝰ in quibꝰ preci pue solz fieri altaris dsecratio. A.

Ista enormis destructio debz esse talis q̃ inducat deformitatẽ arbitrio epi iudicãdã fm Hosti. a Jmo. vt in fum. cõ. li. iij. ti. xviij. q. d. B. Itez si motꝰ fuerit aliqs de lapidibꝰ principalibꝰ stipitis mẽsam ostingẽtibꝰ Naz in illa diũctone pcipue intelligit esse altaris dsecratio. ex eo. ad hec. a. c. qꝺ in dubijs. qꝺ q̃dã intelligũt q̃ sup q̃tuor columnas est altare. a vna mota fit. A. Hoc fuit dictuz glo. Ray. vt in dicta. q. d. B. Secꝰ de alijs lapidibꝰ stipitis siue parietis q̃ non ostingũt mensam. q̃ pter ullaz motionem non est altare reconsecrandũ. A. Idem est etiã si lapides tangerẽt mẽsaz. dũmodo non eẽnt de pncipalibꝰ vt in dicta. q. d. B. Similit non est reconsecrandũ si tota mẽsa cuz sibi adherentibꝰ transferat fiẽ nec dsecrat altare portatile. Itẽ reconsecrandũ ẽ si sigillũ lapidis q̃ sigillant reliq̃e

fractuz sit vel dimmutū. extra eo. ca. v. a. c. qđ in dubijs. a de ose. di. v. si motū. A. Idem etiam est si dictum sigillū fuerit motū. dicto. c. qđ in dubijs a in dicta. q. d. B. Si aūt altaē in tantū augmētetur qp amittat priorē formam recōsecrā duz est: qe forma est esse rei. ar. x. q. ij. hoc ius. Con. Imo. aBer. A. Glo. hoc dicit extē eo. c. v. Seaus si additio vel dimmutio nō tollit formā. fm Glo. Ray. a in dicta. q. d. vbi ōnia que dicta sunt in hoc canotanē. B

Altaria in ąb⁹ degradati et hmōi celebrauerunt ñ debēt pter hoc recōsecrari nec recōciliari. extra de sacra. itera nobis. A. Ibi mhil dicit de recōciliacōne: ß solum de recōsecratione Idem tamē potest intelligi a de recōciliatione cum nō sit iure cautum qp hoc casu recōciliatio fieri debeat. ar. ca. is qui. de sen. excō. lib. vi. B. de altari vide quedam alia supra altare.

Consecrtio. iiij. scilicet cimiterij. Alia est cōsecratio ecclesie. Alia cimiterij Si ergo cimiterium fuisset pollutuz effusiōe sāgui nis vel semis vide supra cimiterium. ff. Ceterū si in cimitelo corpa fidelium defunctorū sepulta sunt ab excōicatis scismaticis vel infidelib⁹ a hmōi. nō propter hoc debēt exhumari. extē de sacra. iter. a nobis.

Cimiteria nō cōsecrata in quib⁹ corpa paganoz vel hereticoz seū excōicatoz sepulta sūt non debēt cōsecrari. de ose. di. v. eccīam: ß corpa sepulta ibi debēt inde priꝰ eīci. A. a pietes a tigna radi: a tūc si apta fuerint: poterūt cōsecrari. dicto c. eccīam. B. Si autē osecrata fuerant priꝰ eodem mō corpa p̄dicta inde eīciēda sunt si diſcerni p̄sit: aliter nō. extra de sepul. sacris. a ipsa cimiteria recōciliāda sunt. sicut de ecclesia dictū est supra. cōsecratio. ij. Nihil. circa fi. A. Idē in sū. li. iij. ti. xxiij. q. dix. fm Hosti. Et addit. Corpa autez sanctorū nemo p̄sumat trāsferre sine licentia p̄ncipis vel epi. de ose. di. v. de loco vbi dicit Glo. qp p̄ncipe hic intelligit papa. Et hoc veruz est si corpora tradita sunt ppetue sepulture al' sine auctoritate alicuius possunt tūsferri. fm glo. ibi. dicit etiam Hosti. qđ idez videtur de ossib⁹ aliorū fidelium. ff. de reli. a sumptu. l. ossa. B

Consecratō. v. est vestiū pallaruz a vasoꝝ Vestes sacerdotū a ministrorū palle altaris. a vasa sacra. a ōnia similia nō debent cōuerti ad vsum laicoꝝ: ß si qua sunt vetustate cōsumpta cōburi debent: a cineres in ecclesia repōni. xix. q. iij. q semel a ca. qm. de cōse. di. v. altaris. A. Ibi dicit. Altaris palla. cathedra candelabrū a velum: si fuerint vetusta te cōsumpta incendio dentur qm nō licet ea que in sacrario fuerūt male tractari: ß incendio tradan

tur vniuersa. Cimēs quoq; eorū in baptisterio inferant. vbi nullū transitū habeat. aut in piete. aut in fossis pauimēto ꝓiactētur. ne introeūtium pēdibꝰ cōmquinent Jtē vt pz in sum. ꝛ. li. iij. ti. xxiiij. q dꝛ. fm Ray. idez etiā est de pelui in qua dyaconꝰ ad cuius officiū spectat cuz ministris hūilibꝰ abluit corpalia intra sanctuariū Jdez etiam dicē de velaminibꝰ. Et fm glo. eiꝰ palla dicit vestis qua altaꝛ coopitur Item dicit corpale vbi corpus dñicū inuoluit. Velū autē cortinaz possumꝰ noiare pannū q̄ sub altare dependet vel qđ i quadragesima extēdit ante altaꝛ vel ea q̄ dependent ad parietes eccīe. dicit etiā q̄ ex hoc pz q̄ corpalia non sunt abluēda ꝑ laicos aut mulieres etiā moniales de iure. licet de cōsuetudine fiat cōtrariū. Jtez in c. ligna. de ose. di. v dicit. Ligna ecclesie dedicata nō debent ad aliud opus iūgi: misi ad aliā eccām vel igni cōburenda sūt vel ad ꝑfectuz monasteriorū fratribꝰ In laicoꝝ opa ñ debēt admitti. vbi dicit glo. q̄ dicta ligna pñt poni in locis honestis. s. in capl'o vel dormitorio. vel similiꝫ non in coq̄na vel vineis pastinādis a hymōi. Et idem dicit in dicta. q. dꝛ. B. Si vero nō sūt ꝛsupta: ꝫ reparent remanēte substātia. non oportet iterato cōsecrari etiā si ptes plures reficiantur. Secus si forma tota simul soluat. Al. a Bern. A. Hoc notat glo. extū de cōse. ec. vel al. c. qđ in dubijs Nec dicit Al. vel dicta glo. si tota forma simul soluat. Sz Al. dicit si forma soluat sine mutetur. Et est ar. ad hoc qđ dicit de repacōe eccīe vt in sū. ꝛ. eo. ti. q. dxxij. B

Vtz vasa sacra possint vendi. Re ꝓpter necessitatē pñt vendi in eadez forma alteri ecclesie: ꝫ ꝛfracta pñt vendi cuilibz de ose. di. v ligna. A. Meliꝰ facit. x. q. ij. hoc ius vbi ñ dicit ꝛfracta: ꝫ cōflata. Et forte quo ad hoc idē important. B

Consecratio virginū. de hac J. virginuz cōsecratio.

Conseruator. Quis possit esse conseruator. Re. Epi: a eorū sūpiores. aut abbes. seu illi qui in cathedralibꝰ vel collegiatis ecclesijs obtinent dignitates vel psonatꝰ. Alij non pñt esse. Nec aliquis potest ee cōseruator sui conseruatoris. nec aliquis potest habere cōseruatorem eum qui est sub sua iurisdictōne dominio vel districtu ecclesiastico vel tempali. exceptis regibus vel regimis. extra de of. dele. hac cōstitucōe li. vi.

Cōseruatores nō possūt ꝓcedere cōn aliqs extra ciuitates vel dyoceses in qbꝰ fuerint deputati nec pñt aliquos citare vltra vnaz dietaz a fine illoꝝ dyocesis. extū de of. dele. hac cōstitucōe. li. vi. A. In. J. i. vbi etiam dicitur q̄ isti cōseruatores nō debent etiā ꝓcedere

mū im ciuitatib⁹ seu locis isigmb⁹ vbi possit piculū copia hēri. B

Cōseruatores nō pñt omittē vices suas exceptis citatiomb⁹ a sñia & denūciatiōib⁹ nisi aliud eis per lras omitteret: a tūc omittere possent ff. loca im quib⁹ fuerint deputati a psonis p dictis im primo ff. extra de of. dele. hac ostitutiōe li. vi. A ff. ij. B

Cōseruatores nō pñt se intromittere de alijs q̄ de manifestis i iurijs a violentijs. extra de of. dele. statuim⁹ li. vi. Q2 si de alijs siue q̄ mdagmē iudiciale; req̄rūt se intromiserint. sunt suspēsi p vnū an nū ab officio: a ps q̄ hoc fieri pauerat incurrit sñam excōicatiomis. a q̄ non pt absolui nisi pti gūate satisfaciat de expēsis: vt im p dicta decre. hac ostitucōe. Nec p cessus valet: q̄ excedit fines mādati. extra de rescp̄tis. cū dilecta Sciendū tñ fm Imo. A. In dicto. c. statuimus. B. q̄ licet pncipaliter ñ habeāt iudiciale; mdagmē. im notorijs tamē hñt: q̄ omnia illa sine quibus eorū iurisdictio nō posset explicari intelligūē eis esse cōmissa. ff. de iur. om. iu. l. ij. Vñ seruator pt citare: a cōtumaces punire extra de of. dele. de causis. ff. si q̄s ius di. l. a Item si maleficiū est notoriū alijs a non iudici. oportet q̄ sup hoc p bacōes querat a cogat testes. ij. q. v. im primis. extra de testib⁹. c. ij. A. Melius facit. extī de testi. cog. c. v. a p totum. Et vt nōt Imo. vbi sup. dicunt quidā q̄ testes qui inducūtur sup notorio debent dicere factū esse notoriū: a si querat quo scit. pt tñ dere: quia ego pñs fui: a vidi q̄ñ publice im platea multis pñtib⁹ fecit illud. Immo plus videt q̄ si etiā dicat. Ego nō vidi q̄ñ fecit maleficiū: ß vidi q̄ñ ductꝰ fuit coram iudice: a interrogatꝰ de maleficio nō negauit vel cōfessus fuit. s. q̄ sic publice fecerit. Quidā dicūt idem etiā si corā multis ofiteť. Item si dicat sic Ego nō vidi q̄ñ fecit maleficiū: ß vidi eum fugiente vel latitante p ter hoc: a nullo mō se excusante nec fuerat causa q̄re non se excusaret vel q̄ de hoc cū quib⁹ transegit. ff. ex quib⁹ ca. ij. irro. l. athletas ff. fi. a. l. se. Et sic ē multa talia mutanda. Alij tamē cōtradicūt: hec ille. Istorū dictū potest intelligi in hijs que nō sunt notoria p sentētiā vel ofessiōem in iure vel per euidentiam facti vt in. c. fi. extra de coha. de. a mu. A. Item quia etiā in notorijs alijs ordo necessarius est. extra de iud. iu. ad nostrā. Item si reus cōfitetur factū: ß dicat q̄ vsus fuit in iure suo: im hoc casu admittit p bationes. Aliter enī nō pt explere iurisdictōz sibi cōmissam Sili: oportet q̄ p cedat ad inq̄sicōez q̄ñ factū quidez est notoriū: ß nescitur q̄s fecerit. Item ad repellēdā iniuriā pt inuocare brachiū secularē: sicut a alij iudices. extī de of. or. c. v. a. c. q̄m in plerisq; in fi. A. Et ad hoc ptās secularis tenetur A conseruatoz pōt illum excōicare.

cū hoc sit accessoriū ad officiū cōn
seruatoris. xxiij. q. v. administrato
res sm Ber. a in fū. c. li. ij. ti. v. q.
dvij. vbi hec oia nōnt. B. Itē si re
us q̄ fuerāt ꝯdemnat⁹ a excōicat⁹
ꝑareat infra annū: a dicat se vel
le satisfacere. cognoscit ꝯseruator
de qūtitate dampni a hmōi: hec In
no. A. Et si nollet actor q̄de hoc cog
noscere ꝯseruator reū absoluet vt
i dicta. q. dvij. Et cū p̄dictis in hoc
ff. satis videt Cō. Al. B

Officiū ꝯseruatoris expi
rat morte ꝯdentis quo ad negocia non cepta. vt
extra de of. dele. hac ꝯstitutiōe li.
vi. Intellige nisi aliud exp̄meret
in suis litteris.

Si reus negat maleficiuz a
actor velit p̄bare esse no
toriū. ꝯseruator cognoscere hz. ali
ter mutile esset officiū ei⁹: q̄ quili
bet posset negare. Nā a quilibet iu
dex pōt cognoscere an sua sit iuris
dictio. ff. de iudi. si quis ex aliena
Similit si reus cōfiteret maleficiū
ꝫ dicit nō esse notoriuz: q̄ p eius
cōfessionē factū est notoriū. vt ex
tra de cohabi. de. a mu. vestra. A.
Meli⁹ eo. ti. c. fi. a idē sum. c. eo. ti.
q. dviij. B. de notorio. vide ff. noto
rium.

Postq̄ ꝯseruator aliquē
iniuriatorez cita
uit a eū ob cōtumaciā excōicauit
si cōstat postea eum iniuriatū fuis
se: ꝫ non manifestū esse. nūquid
vere erit excōicatus. ꝛ Resp̄ m Jmo.
Non: q̄ iurisdictōem non hz nisi
de manifestis. vt dictū est supra ff.
iiij. A. Albric⁹ dicit q̄ hoc casu est
vere excōicatus sc̄m Jmo. in ca.
tua. extra de cohab. de. a mu. hz quā
dam cōtra. Quo dist̄inguēdū. q̄
si sentētia sit lata sup negocio p̄n
cipali. nō tenet. cū nō sit notoriū
nec ad cōseruatoris iurisdictōem
ptineat. Et ita p̄t intelligi q̄ dici
tur in isto ff. a in fū. cō. li. ij. ti. v. q.
dvi. Si vero sit lata ꝓpter ꝯtumaci
am non ꝯparendi. sentētia tenet
q̄ ad eum ptinet cognoscere an
sua sit iurisdictō. vt sup̄ ff. primo
Et ita intelligat dictū Alb. B

Constitutio.

de hac matria. vide ff. lex

Consuetudo.

est ius quod dā moribus
institutū. Vñ a dicit ꝯsuetudo q̄
in cōsuetu est. di. a cōsuetudo

Cōsuetudo inducit̄ p
bimū actū
xxv. q. ij. ita nos. A. Nō tamē esti
cax. cui debeat esse rōnabilis a pre
scripta. vt in. c. fi. extra de cōsue. ni
si forte act⁹ illi essent permanētes
tempe legitimo ad p̄scripcōem
de quo infra. B. Et tūc cum ppl'us
incipit aliq̄d obseruare ea mēte
vt deinceps sit consuetudo. ar. non
ar. ff. de itinere actuq̄ pri. l. vlti.
Et vbicumq̄ ius deficit cōsuetudo
vim habet. di. a cōsuetudo. Intelli
ge dūmodo nō sit inīqua vel a iure
reprobata. A. viij. di. mala. cū se
a dicto c. fi. B. Similiter a cōsuetu
do interp̄tatur legem. extra eo. cū
dilect⁹. A. Melius. ff. de legi. si de

i. iij.

interp̃tatione. B

Anc̃ suetudo p̃iudicet iuri.c
Ro. Coñ legẽ diuinã vel naturalẽ nulla p̃ualet ꝺsuetudo. extẽ eo.c.vlt.xxxij.q.vij. flagitia. Sed cõtra ius positiuũ p̃ualet. dũ mõ sit rõnalis a p̃scripta. vt extra in p̃allegato.ca.

Sed que dicit rõnabilis.c
Ro. fm Imo. Rõnabile dicit õne ꝺsuetudo que nõ reprobat: ꝛ fust met a iure vt etiã notatur extra. de cõsue.c.vl. A. Hosti. autẽ dicit. vtꝝ cõsuetudo sit rõnabilis vel non relinq̃ iudici. cũ nec certa regula possit trabi. ar. extra de of. dele. de causis vt in sũ. ꝺ. li. ij. ti. v. q. ccvi. Hec satis ꝺcorꝺat cũ p̃cedẽti: qz oñe irrõnabile p̃hibz ius. ff. de legi. q8 non rõne. a di. v. c. cõsuetudo. Sz qz istud nõ p̃t spãliter in õnibus determinari. relinq̃tur iudicio recti iudicis. ꝺicto. ca. de causis. B

Sed q̃to tempe p̃scribitur seu firmat cõsuetudo.c
Ro. vt Hosti. ait. Scõm canonistas req̃ritur temp9. xl. annorũ. extra de elec. cumana. a ex̃ de cẽsi. olim A. Meli9 facit extra de p̃scri. auditis. Et dicit Hosti. q oñis canoniste dicũt expectãdũ temp9. xl. annorũ vt in sum. ꝺ. eo. ti. q. ccvij. Sz hoc ꝺz intelligi cũ agit̃ de p̃scripcõne alicui9 rei seu iuris eccãstici vt patz in iurib9 ad hoc allegatis a B sequit̃. B. Et hec hñt locũ in eccãsticis. Scõm leges tñ est diuersitas. Nam fm aliquos sufficiũt. x. ãni inter p̃ntes. a. xx. inter absentes. Sz fm alios expectãdũ est tẽpus tantũ q̃ in ꝺtrariũ memoria nõ existat. Primũ verius videt. vt notat. Cq̃ sit lon. cõsue. in rubro. A. Puto q̃ velit allegare. Cde p̃scrip. lon. tẽpo. x. vel. xx. an. Et eo. ti. l. fi. hẽtur ꝺcit̃ q̃ longũ tps quo inducit p̃scriptio. ꝺr. x. ãnoz inter p̃ntes. a. xx. inter absentes. B

Cõsuetudini rõnabili alicuius loci nõ derogat̃ p statutũ nouũ pape nisi illud exprimat. extẽ de ꝺsti. lz. li. vi.

Que autẽ est differẽtia inter ꝺsuetudinẽ a p̃scripcõnẽ. ꝛ Rfm Hosti. Sex p̃nt differentie assignari. Prima q̃ p̃scriptio locũ habet in reb9 mobilib9 et immobilib9. corpalib9 et incorpalibus. extra de p̃scrip. auditis. a. c. se. Cõsuetudo vero in corporalib9 tm̃. vt in seruitutib9, iurisdictionibus. electõnib9 a hmõi. Secũda q̃ p̃scriptio acq̃ritur singulari a priuato: ꝛ cõsuetudo nõ acquirit̃ magis isti q̃ illi. Tercia q̃ in prescripcõe exigit̃ titul9 a bona fides extra de p̃scrip. si diligẽti: ꝛ in consuetudine nõ req̃rit̃ titulus: ꝛ sol tẽp9. ff. de usuris. l. cũ de. in rez A. Meli9. ff. de legi. de quib9. a di. v. cõsuetudo. B. Quarta q̃ p̃scriptio a p̃uilegiũ non ꝺcurrũt. extra de fide instru. iter dilectos. Cetera extra de p̃scrip. venies. Sz cõsuetudo a priuilegiũ bene ꝺcurrũt. ex eo. cũ dilect9. a extra de verbo. sig. abbas. Rnta q̃ prescriptio p̃prie est exclusio actõnis siue petitionis:

ſ cõſuetudo eſt actõis ſiue iuris
acquiſitio. extra de elec. ſtituit. c. in Geneſi. in fi. A. Poteſt tñ ſm
eũdez Hoſti. cõſuetudo etiã nega
tiuã reſpicere vbicũq; pbari pt. ſ.
q tale quid fieri nõ debeat. ar. extẽ
de elec. cũ eccleſia vultrãna. ad fi.
q in ſum. o. li. ij. ti. v. q. ccviij. vbi
hij caſus oĩs notant. B. Sexta q
cõſuetudo erronea mihil iuuat. Se
cus in pſcripcõne: q titul9 putati
uus a ſi verus nõ ſit dum tñ pba
bilis error excuſet dat cãz preſcri
bendi. ff. p empto. q8 vulgo. a. ff
p ſuo. l. vlt.

Qntẽtio Vtz

ſit peccatũ mortale. ℟ ſm
Tho. ij. ij. q. xxxviij. Si accipiatur
cõtentio ſm q importat ipugna
tionem veritatis a mordmatũ mo
dũ. ſic eſt pctm̃ mortale a hoc mo
do diffmit Amb. otentiõem dicẽs
q eſt impugtio veritatis cũ ofiden
tia damnis Si autẽ otentio dicat
impugtio falſitatis cũ debito mõ
acrimonie. ſic cõtentio eſt lauda
bilis. Si autẽ cuz mordmato mõ.
ſic põt eſſe veniale pctm̃. niſi forte
tanta mordmatio fiat in otendẽdo
q generet ex hoc ſcandalũ. Vnde
apls cũ diriſſet. ij Thimot. ij. No
li otendere verbis. ſubdit. Ad nihil
enim vtile eſt niſi ad ſubuerſiõz au
dientiũ. A. Idẽ in ſũ. o. li. iij. ti. xxxi
iij. q. ccxxvi. vbi etiã dicit ſm eũ
dem Tho. q otendere eſt cõm aliquẽ
tendere. ſet ſicut diſcordia cõtrarie
tatẽ qñdaz importat in voluntate. ita
otẽtio quãdam cõtrarietatẽ impor
tat locutionũ a q debit9 modo otẽ
dẽdi attendit ſi quemt pſonis a ne
gocio. B

Qntract9 ſm

vul. eſt vltro citro q obli
gatio ex voluntate ptũ furgẽs: vt
emptio. vẽditio. locatio. cõductõ.
mutuũ: a ſimilia. Quaſi cõtractus
eſt obligatio q̃ quis obligat alĩ
cui ex aliquo officio vel facto lici
to a honeſto. ſz nõ intervenerit ex
preſſa voluntas vtriuſq; vt tutela
vel cura aut negociorũ alienorũz
geſtio a hmõi. Nam q̃uis pupil
lus habẽs tutorez. aut pubes ſine
furioſus habẽs curatorem vel ille
cuius ignorãtis gerit quis nego
ciũ non expreſſe contraxerit mihilo
minus tutor. curator a negociorũ
geſtor obligãtur q̃ſi cõtraxiſſent
Idem Vl. A. Idẽ in ſum. cõ. li. ij. ti.
v. q. xci. ad fi. Sz de hijs latiꝰ habe
tur in Inſti. de obli. p to. cũ multis
ſe. ti. a in ti. de obli. q ex q̃ſi otrac.
naſ. p to. B. de cõtractib9 ſub odi
tione a hmõi vide j. matrimoniũ
v. ff. v.

Qntritio q̃d

ſit. ℟ ſcd̃m De. in. iiij. di.
xvij. Cõtritio a magiſtris ſic diffi
nitur. Cõtritio eſt dolor voluntarie
aſſumptꝰ pro peccatis cum pposi
to confitendi a ſatiſfaciẽdi. Nam
ſicut in materialib9 aliquid cõteri
dicitur quãdo totaliter in minimas
ptes redigit. ita cor hominis cõteri
dicitur quando affectꝰ peccati ſm
oẽm ſui ptẽ in eo totaliter cõfun

giē a pfecte a pcō resilit. Et quia talis resilitio dolor q̄dam est: ideo cōtritio p dolorē tangit pprīū genus diffinitē. Addit autē voluntarie assumpt⁹. tangit differētia ponēs in genē morali. Et addit p pctis. tangit materia specificās loco vltie differētie. Hec est ḡ diffinitio oppetens otricōi in q̄tū est act⁹ virtutis. Sz vt est ps sacramēti pnie. sic oportet q̄ addat aliq̄d p respectum ad alias ptes a ideo addit. cū pposito confitēdi a satisfaciēdi. Cō. tho. ibidē. A. Idē in sū. o. li. iij. ti. xxxiij. q. xvij. B

Que differētia est inter otritiō em a attritiō em. ꝛc. Sm Tho. in. iiij. di. xvij. Sicut ī corpalib⁹ attrita esse dicūtur q̄ aliq̄ mō sunt ominuta lz nō pfecte. Cōtrita vero q̄n oēs ptes simul a pfecte trite sūt. Sic ī spūalib⁹ attritio sig̃ficat quādam displicentiā de pctis: ſ non pfectā. Cōtritio āt pfectā displicentiā. A. Idē in sū. o. co. t. q. xviij. Et ista pfecta displicētia importat sūmū dolorez a ex toto corde Vñ a Ray. in ti. de pe. ff. xvij. seq̄tur q̄lis dz esse. ait q contritio dicitur quasi sil a ex toto tritio q totū cor ad trām q̄si teritā a scindit p mīma angustia a doloē. ira a indignacōne q̄ occepit cōn ipsa pcta Vnde dns p ppham Joēl. ij Scindite corda vestra a nō vestimēta vestra Item ps. l. Sacrificiū deo spūs otribulat⁹: cor cōtritū a hūiliatuz deus non despicies ac. Pūge igitur a pcite cor tuū si necesse fuerit. spinis. clauis a lancea a aliis quib⁹ ipse xp̄c fuit p te punct⁹ in cruce: hec ille Tanto em quis dolere debet q̄nta est grauedo pcī Gravedo etiā vnius pcti mortalis tm. est sūma a infinita. cū sit cōtra sūmū a infinitū deum. ar. in Insti. de iniurijs. ff. atrox. a extra de sen. ex co. cū illoz ff. nos tm Vnde a vnuz solū excludit a sūmo a infinito vno a mittit ad infinitū malū. de pe. di. v. frēs Et sicec̄ p vnū solū pcatū mortale deberet quis sūme a infinite dolere: p̄ter q̄d si funderet lacrimas ad equalitatē aque maris odigne dolere nō posset. debz ergo q̄s cognoscere q nō possz etiam p vno pcō q̄tum deberet dolere: a si non p̄t q̄d debet. speret in misericordia dei faciendo q̄d pōt a ex toto corde dolendo. Et tāto magis q̄nto plura a grauiora omisit pecata Joēl. ij. Cōuertimini ad me in toto corde vestro ac̄. a de pe. di. v quē pemitet. B

Vtrū requirat otritio de q̄libz peccato mortali. ꝛc. Sm Pe. in. iiij. di. xvij. Quia in oī peccato mortali est actualis auersio voluntatis a deo ad pcatū. Et cōtraria contrarijs curant. Oportet q̄ in oī remissiōe peccati mortal⁹ sit actualis auersio a pcō ad deū q̄ quidē otritio appellat. De pctis tn obliuis sufficit cōtritio generalis cū conatu ad recordandū a dolendū. Nec solū de pcō oblito dz q̄s ī gñe dolere: ſ etiā de obliuiōe eiusdē que ex negligētia cōtingit A. Doctor vltimū dictū de doloē obliuionis fuit Tho. q̄ con. p dictis sil

cūſay·vt ĩ ſū·ɔ·eo·ti·q·xix· B

Vtz ſpālis condicio de q̄li
bet pcto requratur·ꝛc.
ſm Tho·m·iiij·di·xvij·q·q̄·tū ad
pncipiū otritionis·ſ·cum quis de
pctis ſuis cogitat⁹ dolet:⁹ ſi non
dolore cōtricōis ſaltē doloe attri
tionis:ſic oportet q̄ ſit ſpālis de ſin
gulis pctis q̄ quis i memoria hz
Sz q̄tuz ad ſmīnū qui·ſ·eſt dolo
ia gra informat⁹ ſufficit q̄ ſit vna
cois otritio de oib⁹. Tūc ei mot⁹
agit in vtute oīm diſpoſicōnū p̄ce
dentiū·A·Idē ĩ ſū·ɔ·eo·ti·q·xx·⁹
vt ibi pz circa hoc dari⁹ loquitur
Pe·ſic dicēs·De⁹ ñ req̄rit ab hoie
impoſſibile:ſ̄ poſſibile·Aut ꝑ p̄t
haberi cōtritio ſpālis ſiue añ ſiue
p⁹:⁹ tūc requirit·Aut nō:⁹ tūc di
co q̄ ſufficit gñalis·Nā ĩ momē
to p̄t hō ouerti:⁹ ĩ momēto non
p̄t hō oteri de ſingulis·Sz poſtea
ſi temp⁹ hz de hȳs cōteri dz·Gña
lis tñ cōtritio de qua dicit Aug⁹ ĩ
li·de pnīa·Penitētem oportet ſimł
dolere de ōni crimīe: hec eſt diſpo
ſitio ad grām imediata·Nā dole
re de vno pcto ſine alio nō ſufficit
ad ſalutē·Et ex hȳs p̄z q̄ ſufficit
contricō gñalis⁹ eſt nēcia:⁹ p̄ti
cularis ñ ſufficit:ſ̄ poſtea ſi facul
tas adeſt·deuenire nēce eſt ad ſpā
lem·ſicut ozvenire ad ſpālem cor
recogitacōz⁹ cōfeſſionē·de pe·di·
v·cōſideret· B

Quot⁹ q̄ ſunt cauſe ĩdu
ctiue cōtritiōis·ꝛc
ſm Ray·Sex·Pīa ipa pctō⁹ reco
gitatio Iſa·xxxviij·Recogitabo ti
bi oēs ānos meos:ĩ amaritudīe
aīe mee·Secūda pudor q̄ ad cogita
tionē ſequit·p̄ū·xij·Qui tredo ĩ oſ
ſib⁹ eius q̄ ꝓfuſiōe tes dignas ge
rit Tercia pctōris vilitas Jhere·ij·
Qz vil⁹ facta es nimis iteras vias
tuas Rēta timor extremi iudicij⁹
tormti⁹·Pet·iiij·Impi⁹ q̄ pctōr v
bi appaebūt Ro·vi·Stipēdia pcti
moris Rēta doloris·ſ·de amiſſiōe pa
trie celeſtis Apoc·iij·Tene qd hȳs
vt nemo accipiat coronā tuā·Si
mlit dolor ꝺ offensa dei·Die dolor
dz cē a cer:q̄ offendim⁹ deū creato
rem·actior q̄ p̄rem nīm celeſtez·
acerrim⁹ q̄⁹ nīm redēptorē q̄ nos
ꝓprio sanḡne libauit·Sexta spes
q̄ eſt triplex·ſ·venie q̄ pcta dimit
tunt:gre qua hō opamur⁹ gle q̄
remunerabimur Apoc·iij·Ego ſto
ad ostiū⁹ pulſo·ſi q̄s audierit vocē
meā⁹ apuerit mī ianuā intrabo ad
illū:⁹ cenabo cū illo⁹ ille mecū·A
Idē ĩ ſū·ɔ·eo·ti·q·xxi·vbi hec ali
q̄ tulī latiꝰ ponūtur· B

Poſt hec q̄tē Vtz dolor cō
tricōis debeat eſſe ĩ
tellectualis vel ſenſibilis·ꝛc
ſcd̄m
Pe·in·iiij·di·xvij·ſic dicit Criſo⁹
Vnūqd̄q̄ p quaſcūq̄ cās naſcē
p eaſdē diſſoluit·extra de re·iuī·
c·⁹ Cū ꝑ pctm̄ p actum voluntatis
ſufficiēter poſſit naſci·ſufficiēter
eē p ſolū actū voluntatis·ſ·p diſpli
centiā⁹ dolorē q̄tū eſt ex pte no
ſtra p̄t tolli·Et cū hmōi dolorem
hēre ſp ſit ĩ ptāte hoīs·nō āt ha
bere dolorez ſenſibilē iō de⁹ nō req̄
rit dolorē ſenſibilez de otricōis ne
ceſſitate:ſ̄ eſt de ei⁹ pfectiōe·Con
foſti·A·Cō·ec tho·vt ĩ ſū·cō·eo·

ti·q·xxij. debet etiã hõ ad dolorẽ sensibilẽ a lacrimacõẽ conari. vt pz p Aug. de pe. di. quẽ pmitz. Et si non ꝑt ꝺ hoc põ ꝺz dolere: ꝛ velle poti9 mortẽ ꝛ oĩa mala subisse ꝙ vm pctõ ꝺ sensisse: ꝛ disponere potius mortẽ ꝛ qlibet mala m futuꝝ toleare ꝙ pctõ amplius ꝺ sentire. xx xij. q. ij. ita ne. B

Vtꝝ contricõ possit esse mia. ꝟ Rñdm Tho. i. iiij. di. xvij. dicẽdum ꝙ ꝓtritio ex pte doloris q̃ in cõne est. s. displicẽtia pcti. mq̃ tuꝝ est offensa ꝺi. nõ ꝑt esse mma. sicut nec amoꝛ caritatis ꝺi q̃ intenso displicẽtia pcti intendit. Sꝝ ꝙtum ad dolorẽ sensibilez ꝑt esse mma. sicut etiã extrioꝛ corpis afflictõ: vt in iumiũ ꝛ hmõi. In hijs ei oĩbus ꝺz accipi p mẽsura debita ꝺ seruacõ subiecti. Propter qꝺ dicit Ro. xij. Rõnabile obsequiũ vestrũ. A. Idẽ in sum. con. eo. ti. q. xxiij. B

Vtꝝ in ꝓtricõe requirat ma ioꝛ dolor de vno pctõ ꝙ de alio. ꝟ Rñdm Pe. vbi supꝝ. De pctis in coi mq̃tuꝝ fuit offensa ꝺi ꝺz esse maioꝛ dolor de maiori pctõ habitualit q̃dẽ non actualit. Sic etiã in spãli ꝺz esse maioꝛ dolor de maiori pctõ eo q hꝫ maiorẽ rõnẽ doloris. Dolor q̃ sensibilis. s. pena litatis ꝺ uemẽs est vt sit maioꝛ. ñ tñ est necessariũ: qz maiori offense maioꝛ pena debet. Cõ. tho. ibidẽ A. Idẽ in sũ. ꝺ. eo. t. q. xxiiij. vbi ec dicit quo ad dolorẽ sẽsibilẽ. lz sit ꝺ uemẽs ꝙ sit maioꝛ. tñ nõ est necessariꝰ: qz etiã sine eo ꝑt esse mã cõtritio. B

Vtꝝ post remissiõ ez pecati debeat de eo esse cõtritio. ꝟ Rñdm Tho. in. iiij. di. xvij. Dolor ꝓtricõnis tñ habet culpe ex pte auersiõis. ex q̃ ipsa culpa quãdã infinitatẽ hꝫ. Et ideo vera cõtritio ꝺz saltẽ in hitu semp manere. A. Cõ. Pe. vt in sũ. ꝺ. eo. ti. q. xxv. Et ad hoc de pe. di. ꝛ nõ ita. vbi dicit Lingua coꝛdis nõ carnis apud ve tũ iudicem pctã fugiter cõfitẽri de bemus. B

Vtꝝ ꝓtritꝰ debeat poti9 vel le esse in inferno ꝙ peccare. ꝟ Rñdm Tho. in q̃libet. Cõtritꝰ tenet ex caritate pl9 diligere ꝺum ꝙ seipm. Peccare aut ez est facere ꝓtra ꝺũ. Penã aut sustinere est cõtra seipm. Ideo optat ꝙ ꝓtritus quãlibet penaz ꝑ eligat culpe: sed tñ descendere in spãli ad hãc penã vel ad illam nõ tenet. immo stulte faceret si q̃s seipm vel aliuz soli citaret super hmõi pticularib9 pe nis. Cõ. Imo. A. Cõ. ꝙ Al. vt in sũ. ꝺ. eo. ti. q. xxvi. vbi etiã dicit sm Anselm in li. de similitudinib9 ꝙ q̃s ꝺebz magis eligere esse in inferno sine culpa ꝙ in paradiso cum culpa. B.

Vtꝝ peccati remissio sit cõ tricõnis effect9. ꝟ Rñdm Tho. in. iiij. di. xvij. Contritio po test ꝺupliciter cõsiderari. Vel in mq̃ tum est pars sacramẽti. Vel in mq̃ tuꝝ est act9 virtutis. Et vtroq; mo ꝺo est causa remissiõis peccati: sed ꝺiuersimode: quia in mq̃ tuꝝ est ps sacramẽti cooperatur ad remissiõez

peccati instrumentaliter. sicut alia sacramenta. In quantum autem est actus virtutis sic est quasi causa materialis remissionis peccati sicut materie dispositio. Et addit Hostiensis quod in contritione dimittatur peccatum quia fit cum propposito confitendi et satisfaciendi. si tunc postea tempore debito non sequatur confessio aut satisfactio peccatum quidem dimissum non redit: sed mortaliter peccat qui omittit Et sic intelligendo de pe. di. v magna. A. Idem in sum. de eccle. ti. q. xxvij. Consentiunt predictis Ray. in ti. de pe. fo. xix. q. incipit quaeritur. Refert tunc ibi aliquis dicere quod sicut tribus modis deum offendimus. corde. ore. et opere: ita tribus modis est necessario satisfaciendum: aliter non dimittitur peccatum. ar. de pen. di. iij. precta. Auctoritates autem illorum qui dicunt peccatum dimitti sola cordis contritione asserunt intelligendas esse cum articulus necessitatis excludit oris confessionem et satisfactionem. Alii vero dicunt condicionaliter fieri remissionem per cordis contritionem. ar. de pe. dis. iij. sane. in fi. Dicit tunc Ray. quod prima opinio videtur quod per contritionem remittatur peccatum est celebrior. cuius veritas inquit patet per exemplum. Lazari quem primo suscitauit dominus quod a discipulis solueretur Joh. xi. Item x. leprosos: qui in via antequam venirent ad sacerdotes mundati sunt Luce. xvij. et ps. xxxi. Dixi confitebor aduersum me iniusticiam meam domino: et tu remisisti impietatem peccati mei. dixi et firmiter in animo proposui: hec ille. Puto autem quod due alie opiniones predicte saluari possint Nam licet contritio ponatur vere contritum in statu salutis. tunc propter illam non videtur fieri simplex remissio cum contritus adhuc remaneat iuxta posse ad confessionem obligatus Unde quousque fuerit per sacerdotem in confessione absolutus non videtur plene dimissus. vt patet in Lazaro qui licet fuerit resuscitatus a domino. adhuc tamen erat ligatus quousque fuit per discipulos absolutus Joh. xi. Ideo plena remissio non videtur dari ante confessionem nisi impossibilitas illam permittus excludat Vnde in li. de paradiso et de pe. di. v non potest dicit Ambro. Non potest a peccato iustificari quisquam nisi fuerit peccatum ante confessus. B

Vtrum contritio possit delere totum reatum pene. Resp. Pe. vbi supra. Contritionis intensio potest attendi dupliciter. Vel ex parte caritatis que causat displicentiam peccati. Vel ex parte doloris qui in sensitiua excitatur vtroquo modo potest tantum intendi contritio quod tota pena remitteretur. minimum tamen confessio et penitentie in articulo expletio requiritur propter preceptum et etiam propter incertitudinem: quia. Non est quis certus quod sua contritio fuerit sufficiens ad totum reatum tollendum. Idem Tho. vbi supra. A. Idem in sum. de eccle. ti. q. xxviij. B

Contumatia.

Triplex est contumatia. Nam alia est in non veniendo ad iudicium. Et hec triplex.

Primo imō qñ peremptorie citat⁹ venire otemit. Secō modo qñ malicioſe ſe occultat. Tercio q impedit ne citatio ad eū puenīe poſſit. de quib⁹ extravt lite nō otes. qm̄ frequēter. Secūda cōtumatia eſt qñ citatus ad iudiciū venit quidē: ſ nō vult iuri parere vel añ finitam cauſe examinacōz cōtumacīe recedit. xi. q. iij. certuz Tercia qñ offenſa ei⁹ eſt maifeſta a iuſſus a iudice nō vult emēdare. extra de verbo ſig. ex pte in fi.

Q Nūquid aliquo caſu ſi te non cōteſtata poſſint cōia otumacē teſtes reci pi a ad ſñaz diffinitiuā p̄cedi. ꝛc Sic: ex aliq ſpāli cā: puta. ſi q̄ſtio moueat ſup alicui⁹ electiōe: a hoc ne ꝓpter longā morā eccīe patiat in ſpūalib⁹ a tpalib⁹ leſionē. Itē ſi moueat q̄ſtio ſup copula maritali. ne viro vel mulieri fornicatio mis occaſio p̄beat. maxīe cuz ꝓp in quitatis gradus oppoīt. Sma lex phibit⁹. extravt lite nō cōteſ. qm̄ frequēter.

Contumelia i cōuitiū. Dic primo queritur q̄d ſit cōtumelia. ꝛc. ſm Tho. ij. ij. q. lxxij. q cotumelia iportat de honoracōem alicui⁹ p verba ſiue p facta. aut q̄cquid vim ſignificādi habet. differt autē a cōuitio in hoc: q p verba contumelioſa repſentat ꝓprie defect⁹ culpe. Sz p conuitiū repūtatur generaliter q̄cūq defect⁹ ſiue culpe ſiue pene. vnde ſi aliquis dicat alteri injurioſe eum eſſe ceū. conuitiū quidem dicit: ſ non contumeliā. Si autē dicat q ſit fur. non ſolū conuitiū: ſ etiam cōtumeliā infert. Sepe tñ vnū p altero ponīt. A. Idez in ſū. cō. li. iij. ti. xxiiij. q. ccxxxviij. B

Vtrum cōtumelia ſiue cōuitium ſit peccatū mōle. ꝛc ſm Tho. ij. ij. q. lxxij. Proprie a per ſe vtrūq horū peccatū mortale eſt nō minus q furtū vel rapina Nō enim hō minus amat ſuū honorez q rem poſſeſſaz. Si tñ aliquis cōuitiū vel cōtumeliā dixerit non animo dehoneſtādi: ſ ꝓpter correctiōez vel aliquid hmōi. non dicit cōuitiū vel cōtumeliā p ſe: ſ p accidens vnde hoc p̄t eſſe q̄nq veniale peccatū. q̄nq ſine pcō. A. q ſm Tho. ibidē. ſicut licitū eſt aliquez verberare vel in reb⁹ damnificare cauſa diſcipline. ſic etiam p̄t aliquis alteri quē corrigere dz verbū aliqd conuitioſū dicere: a hoc modo dñs diſcipulos vocauit ſtultos Luc vlē. Et apl's galathas inſenſatos Gal. iij. Tñ ſicut dic Aug⁹ in li. de ſmone dñi in mōte. Raro a ex mḡna neceſſitate obiurgatiōes ſunt adhibēde. in quib⁹ non vt nobis: ſ vt dño ſeruiat inſtemus. B. In quo tñ eſt neceſſaria diſcretio vt hō moderate talib⁹ verbis vtat: q poſſet ita gue eſſe cōuitiuz q p̄p in cautelā platū auferret honorē e⁹ cōi quē p̄ferē: a tūc poſſet hō peccare mortaliē etiā ſi non intēderet dehonoracōem alteri⁹. ſicut etiā ſi quis incaute aliū ex ludo partiēs grauiē ledat.

An liceat cā correctiōis ꝟuitiū dicere. ℟ſm Tho. ii. ij. q. lxxij. Sic licitū est aliquē ꝟberare vel i reb⁹ dāmificare cā disciplinē ita etiā ꝑt aliq⁹ alteri quē corrigē dz aliq⁹ verbū ꝟuitiosū dicere. Et hoc mō dñs discipulos nouit stultos Luc. vlti. Et apl's galathas i sensatos Gal. iij. Tñ vt dic⁹ Aug⁹ ex magn necitate obiurgacões sūt adhibēde. in quib⁹ nō vt nob: ſ vt dño seruiat instem⁹. A. Idē in sū. o. eo. t. q. cxxxix. a hec satis pñt o plēdi ex dictis s. ℣. prio p̄cēti. B

Vtr̄ lō debeat ꝺtumelias sibi illatas fustiere. ℟ſm Tho. vbi s. Sic in aliis iniu riis sic a in ꝟbis ꝺtumeliosis tenemur hīe aim ꝑpatū ad tolerātiā si expediēs fuerit. Rñdz tñ ozꝺt cō tumeliā repellam⁹ ꝑpē duo. Prio quidē ꝑ ter bonū ei⁹ q̄ ꝺtumeliā infert vt ei⁹ audacia rep̄mat: a de cē tero talia nō attēptet. A. Iux̄ illd ꝑu. xxvi. Rñde stulto iuxta stulti tiā suam ne sibi sapiēs videat. Et hoc q̄n̄ ꝟisimiliter ꝑt p deſſe. al's ecus. vnde a ibidē immediate p̄mittitur. Ne tñ deas stulto iuxta stulti tiam suā ne efficiaris ei simil. B. Sedo ꝑter bonū multoz quoz p fect⁹ potumelias nob illatas ipe dic. A. Vñ Greg⁹ sup Ezech. omil. ix. dicit. Hij q̄z vita in exēplo imitacōis est posita delēt si pñt detrahentiū verba ꝺpescere ne eoz p̄dicacōem audiāt q̄ audire poterāt a i prauis moribꝰ remanētes bñ viuere ꝺtēnāt: hec etiā notanꝺ in sū. o. eo. ti. q. cxl. B

Chorea. Vtrū chorea a hmōi ludi sint liciti. ℟ſm Al. m. iiij. di. xvi. Hmōi ludi ſm se non sunt mali: q̄ bene fieri pñt. Sz tripliciter de causa pñt fieri mali. Prio si fiāt ad ꝓuocandū libidinē a hmōi. Secō si nō cō uenienter ꝑsone: vt clericis siue religiosis aut alijs hmōi. Tercio si fiant nō ogruo tpe. tristicie vel pēnitētie. Si vero fiāt ex cā alicuius honeste leticie a a pſonis secularib⁹ et cōgruo tpe ac alijs debitis circūstātijs nō est illicitū vide ℣. ludi⁹ a ioc⁹. A. Al. plura a dari⁹ loquit vt statī patebit. B

Vtr̄ ducētes illicitas choreas pecēt mōliter. ℟ſm vol. Credo q̄ sic siue i festis siue in ꝑfestis si hoc faciāt causa incitandi ad libidinē se vel alios aut si choreas ducāt de ꝺsuetudine. Vñ Hiero⁹ in quada⁹ omil. Non credo vivo si dicit se illesū euasisse a spectaculis taliū. cū Dauid ex eo q̄ vidit Bersabee lauātem se ad libidinē prouocatus sit. Si aūt aliquis vel aliq̄ non corrupta intētione aliquādo immiscēat se hmōi choreis. tene q̄ⁿ p̄cēti ℣. dicit. A. dict⁹ vol. dari⁹ loq̄t. Nā asseit chorizantē corrupta intentiōe pecare mortaliter: a filiter chorizantē de ꝺsuetudine lz etiā non faciat corrupta intētione. subiūgēs. Si aūt aliq̄s vel aliqua raro et sine aliq̄ corrupta itencōe se immiscēat hmōi choreis. nō audeo dicere q̄ sit pecatū mortale. Sz nec audeo eūz vel

eam excusare vel assecutare a pc
cato mortali·qui incurrat se periculo
prouocandi alios ad libidinem a ip
so facto videat approbare choreas
a exemplo sui auctoritatez aliis simi
lia faciendi p̄stare·vt in ſū·d·li·iij·
ti·xxxiij·q·cdxxxi·Ideo glo·Ray·
sic loq̄tur·Quia multis occurrenti
bus p̄ne choree aliqñ excusari io
illas p̄cise non damnat:ſ qz vt plu
rimū a quasi sp occurrūt opposita
a multorū peccatorz occasiones·ꝛ
terea p̄dictos excusare non audet
Vnde vt sciatur qñ p̄nt excusaia
qñ non sciendū est sm Al·vbi su
pra·a in ſū·d·eo·ti·q·cdxxx·qqñ
qz cōcurrentib⁹ ad choreā potest
excusari·Primū qz sit debito tpe
s. gaudij·sicut in nupcijs vel tpe
victorie vel liberatiōis hoīs vel pa
trie·vel in aduētu amici de terra
longinqua·Secūdū qz sit cum ho
nestis psonis de quib⁹ non oriat
p̄sumptio mali·nō cum peccatori
b⁹·Terciū qz fiat a psonis seculai
bus:qz monialib⁹ a monachis a
deicis quia in alijs delēt occupa
ri omnem choream putat esse illici
tam·Quartū est qz honesto modo
fiant non gesticulacōnib⁹ nimis
inhonestis vel inordinatis·Quin
tuz est qz cant⁹ excitans in talib⁹
a musica nō sit de illicitis:sed de
moribus vel de deo·Predictis pos
sunt a alia addividelicet rectitudo
intencōnis·Vnde a idem Albrt·di
cit vbi supra·qz precipua causa
qua chorea sit illicita est mala in
tentio vt quādo fit ad ostendēdā
vel prouocandā libidinē·sicut fe
re modo inquit oēs exercent·Se
cundū qz non fiat tempe tristicie
seu pēnitētie·sm eūdem sicut dici
tur Eccl·xxij·Musica in luctu impor
tuna est narratio·Et hoc modo
dicit interdictum pēnitēti ne sit in
ludis:qz dū pēnitet tempus est flēdi
Terciū qz non fiat tempe deuotio
ni deputato:vt patz ab aduētu vsq
ad ephiphaniā in quo etiā so
lemnitas nuptiarū phibet·xxxiij·
q·iij·nō oppt·Quartū inuemētia
loci·Nam nullo mō licz talia age
re in locis siue oratorijs que solū
modo deputātur ad diuina Math
xxi·domus mea domus orationis vo
cabit·Et di·xlij·oratorium:vbi di
citur·Oratorium hoc fit qd dicitur
vt ibi nec quicqz aliud gerat aut
credat qz qd dīnis laudib⁹ inuemat·Ad idē di·ca·i oratorio·Et sic re
quisita ad excusacōem choree sūt
nouē·Pōnt autez reduci ad sex·vi
delicet rectitudo intencōnis·racio
nabilis causa:vt pter nuptias a
hmōi·Item cōuemētia psone a modi·Et
hijs concurrentib⁹ pōnt choree ex
cusari·al' non·Vnde a Luc·vj·di
cit·Vewobis q ridetis nūc·Sz cer
te p̄dicta omnia:vt plurimū in cho
reis occurrūt in contrariuz·ita qz
etiā multa mortalia pcta in eis cō
mittūtur·videlicet finistra intēn
tio·Nam vt ipse alias dicat·fere
omnes modo exercēt tripudia ad
ostendendū seu prouocandū libi
dinem·Item secūdo defectus cau
se:quia sepe fiūt sine aliqua ratio
nabili causa:ſ pter libidinē vel

vanitatez vel leuitatē. Item tercio incōuenientia tēpis: qvt plurimū fiūt in tempe penitētie a tpe deuotionis vel solēnioꝝ sicut est a. lxx. vsq; ad octauā paschē. in q̄ phibet etiā solemnitas nuptiaꝝ. xxxiij. q. iij. nō oportet vel aliis filibus tēporib⁹. Item q̄rto inconueniētia loci Sepe em̄ fiūt in locis ad dīm̄ cultū deputatis. Item q̄nto inconuenientia psone: qe nōnunq̄ intermittent religiosi vel monales seu dederici: a frequētib⁹ fiunt cū psonis inhonestis leuib⁹ vel suspectis: et cū mulieribꝫ ornatu meretricio patis ad capiēdas aīas. pū. vij. Item sexto inconueniētia modi qvt plurimū fiūt gestib⁹ lasciuis a dissolutis. Item cum sono seu cantu inhonestoꝝ a ad luxuriam seu ad aliud peccatū ptinentiū Ve ergo istis tripudiātib⁹ vel delectabilit aspiciētib⁹ seu astātibus. lxxxvi. di. videt vel qualitercūq; psentiētibus. ad Romā ibi. dig̃ sūt mortac. Item ñ resistētib⁹ cū possint. lxxxiij di. error. ij. q. vij. negligere. B

Correctō pmo

ſ. punitio quā platus hz facere. Habet em̄ corrigere delicta subditoꝝ non ex odio: ſ ex caritate. lxxxvi. di. odio. Rs si negligit grauiter peccata grauiter puniēdus est. Talis em̄ canis impudicus dicēdus est potius q̄ eps. lxxxiij. di. nemo. a. c. error. a. c. mihil Nec circa hoc debet esse remissus qz dum vm̄ parcit indigno ad cōtagiū prouocat vm̄ uersos Facili tas em̄ venie incentiuū tribuit delinquēdi. xxiij. q. iiij. est iniusta a. e. se. Item nō debet esse crudelis vel seuerus. xlv. di. li cet. a puer. xxx. Qui nimis emungit elicit sanguinem. Et siue plectēdo siue ignoscēdo hoc solū tene agitur vt vita hominū corrigatur. xxiij. q. v. p̄est Justicia em̄ vel misericordia multum destruit siv na sine alia teneatur. xlv. di. disciplina. Melius est autē de nimia misericordia q̄ de nimia seueritate reddere raciōem. l. di. ponderet. in fi. xxvi. q. vlt. alligant. Naz a leuiter castigat⁹ reuerentiā exhibet castiganti. Aspitatis autē nimie increpatio nec correctōez recipit nec salutē. xlv. dis. cum beatus.

Quid si prelatus in corrigendo excedit modū. Re. Si ex caritate correxit non exigit a subditis venīa postulare. lxxxvi. di. quādo. Si autē ex odio tenetur tunc in iuriaꝝ. ff. ad. l. aquil. quēadmodum. Si. mumicipales. A. Alt incipit. Si. magistratus B. Facili⁹ tamen pcitur in hoc casu prelatis q̄ aliis: quia in cura rei familiaris vix pōt vitari peccatuz xxv. di. qualis. A. hoc est vez qn̄ peccatū pcedit ex nimia occupatione cure. Secus si ex maligmtate tūc enim plati grauiꝫ delinquūt: a duriꝫ sūt puniēdi qui aliozꝫ trāsgressiones debuerūt obuiare. xi. q. iij. p̄cipue. B

Vtz aliquis deleat cessaē a correctōne timendo ne ille fiat deterior. Resc. m. Tho.

ſcā ſede·q·xxxiij· Correctio pertinēs ad plātos non eſt dimittēda ꝓpter turbatiōem eiꝰ qui corrigit tum qꝛa ſi ſpōte ꝓpria emēdari nō velit corrigēdꝰ eſt p penas vt peccare deſiſtat·tuz etiā qꝛa ſi incorrigibilis ſit puniatur bono cōi dum ſeruat ordo iuſticie: aliꝭ exēplo terreantur. Secus autē eſt de correctiōne fraterna·vt j· correctio ij·q·i·a·v·A·Idē in ſum·cō·li·iij·ti·ix·q·viij· B

Vtꝝ peccator poſſit alium corrigere. ſ. ſm Tho. vbi ſupra Correctio ptinet ad aliquem in qꝫtum in eo viget rectū rōmis iudiciū. Peccatū autē non tollit qñ remaneat in peccante aliqd de recto iudicio. Et ſm hoc poteſt ſibi cōpetere delicta ſubditoꝝ corrigere a arguere. Sꝫ tñ peccatuz p cedēs impedimētuz affert ꝓpter tria. Primo qꝛ ex pctō ſuo indignꝰ redditur vt aliquem corrigat p cipue ſi maius pctm cōmiſit. Secdo ex ſcandalo qđ ſequit inde ſi pctm corrigētis ſit manifeſtū: qꝛ videt qꝛ nō corrigat ex caritate: ſ magis ſui oſtētatione Tercio ꝓpter ſuperbiaz corrigētis qui ſua pcta puipendēs ſeipm primo pfert· Itaqꝫ ſi peccator cū hūilitate corrigat nō peccat ꝫ p hoc vel in ocūa fris vel ſaltem in ſua cōdemnabile ſe oīndat· A· Idē in ſum·cō·eo·ti·q·viij· Vbi etiam dicit qꝛ ſic intelligēdum eſt illud Ro·ij· In quo aliuz iudicas te ipſum cōdemnas·eadē em agis qꝫ iudicas. Et intelligo hoc cuz hūilitate vel cum vera recognitiōe a cōtritione ſuoꝝ peccatoꝝ alꝭ non pōt eſſe hūilitas vbi eſt dīne voluntatis rebellio Numeri·xv·ibi· Anima que p ſuperbiā aī·Item qꝛ ꝑſiſtēs in pctō oīno remanet indignꝰ officio iudicādi· Vnde Gregꝰ omel xx·duruz quippe eſt vt qui ne ſcit tenere moderamina vite ſue iudex vite fiat alterius· B

Qualiꝫ ꝓcēdum eſt in correctiōe cū multitudo eſt in ſcelere. ſ. ſm Tho·ij· ij·q·cviij· Quando tota multitudo peccat de ea dz ſumi vindicta· Vel qꝫtuz ad totū ſicut egipcij ſubmerſi ſunt in mari rubro p ſequētes filios iſrahel: a ſicut ſodomite vniuerſaliter pierūt Vel qꝫtum ad magnā multitudinis ptē· ſicut pz Exo· xxxij·in pena eoꝝ qꝛ adorauerūt vitulū Cū vero ſperat multoꝝ correctio dz ſeueritas vindicte exerceri in paucos aliqs p̄cipaliores quibus cetꝛi terreātur. Sicut dñs Numeri·xxv·mādauit ſuſpēdi principes populi p pctō multitudis· Si autē non tota multitudo peccauit ſz p ptē· tunc ſi pñt mali ſecerni a bonis debet in eos vindicta exerceri ſi ſine alioꝝ ſcandalo pōt fieri· alioquin pcendū eſt multitudini: a detrahendū ſeueritati· Et eodē mō tolerandū eſt pctm principis ſi ſine ſcādalo multitudis puniri nō poſſz niſi forte eſſet pctm tale qđ magis noceꝛ multitudi vel ſpūaliter vel tpaliter qꝫ ſcādaluz qđ timet· A· Ad hoc·l·di· vt oſtenderē Et con·p dictis Vl·a Kay·vt in ſu· cō·li·iij·ti·xxxiij·q·viij·vbi etiam

addit̃ fm̃ Ray. q̃ si pc̃m quod
facũt autoritate defendũt quasi
nõ sit pc̃m tũ e nõ dẽt cõtra tales
vrmire seuerit̃as disciplie. q̃ eĩ
hereti ci possunt dici. de pe. dis. vi. c.
a. m. fi. dis. l. dño sãcto. dis. lxxxij.
plurimos. Et fm̃ glo. Ray. idẽ vi
seruandu circa publicã predica
tionẽ otra delinquẽtẽ mlt̃itudinẽ
l̃ p̃cipẽ q̃d dem̃ ẽ de correctõ. B

Quatuor sunt cãe dis
simulandi
et nõ corrigẽdi delicta vt põit Vl.
Prima cũ mali sũt occulti ita q̃ ñ
pũt discerni a bonis. Secũda cum
multitudo ẽ tanta q̃ non possit ex
tirpari sine scismate ecc̃e. l̃ cui nõ
põt fieri ãn bonũ iuoluerẽt. de quo
vide supr̃a. xxxv. primo. Tercia q̃n̄ p
babiliter presumit̃ de emẽdacõne
vt q̃ peccat ex infirmitate vel igno
rãcia a non ex obstinata malicia
Quarta si exercitando bonos pfũit
ecclesie. tunc eĩ tolerandi sũt ne
bni otio torpescant Probant̃ hec
xliij. dis. omessacões. a. l. dis. vt
cõstituere. xxij. q. iij. ipsa pietas
et. c. cũ ql̃ quis. Con. Ray. A. Idez
in sũ. o. dcã q. viij. vbi circa quar
taz causã additur fm̃ eũdẽ Vl. q̃n̄
tales taliter pfunt ecclesie q̃ ñ ob
sunt. tũc eĩ p̃ dcã de cã tolerai pos
sunt. iuxta illud ps. Dñs oñdit m̃
sup inimicos meos ne occidas eos
Et Judic. ij. dixit dñs. Non delebo
gẽtes q̃s dimisit Josue. vt m ipsis
expiar istl̃. hec ibi. Q̃ isti pfunt
ita q̃ non obsint. vl̃ q̃ pl̃ pfunt
puto vix posse discerni nisi a deo. B
De materia ista plura hẽs ff. pena
et. Itẽ ff. pcutere. Item de otumelijs
et quicũq̃s causa correctionis dicit
vide sup̃ cõtumelia. ff. iij. De pumi
õne an dimittẽda sit ppter scan
dalũ. vide ff. scandalum. ff. vi. De cor
rectione q̃ pmittit̃ doctoib̃ vide ff.
excõicacõ. ij. ff. ij. circa medium. a ff.
locatio. ff. v. a ff. magister. ij. ff. fi.

Correctio secũ
do. s. fraterna. Correctõ fr̃
na fm̃ Tho. sed a sede. q. xxxiij i p̃
cepto est Sed q̃ preceptũ est affir
matiuum nõ obligat ad semp: sed
pro loco et tpe. Vñ omissio eius v
nomõ fit meritorie. vt q̃n̄ quis o
portunum temp̃s mẽrit vl̃ de ipsis
metuit ne deteriores fiant. l̃ ad bo
nã vitam alios ipediãt. et hmõi.
Secũdomõ omittitur. s. cũ peccato
mortali. s. cum formidatur iudiciũ
vulgi a carnis cruciacõ seu pemp
tio. dũ tamẽ hec ita dñentur i aios
q̃ fraterne caritati p̃ponantur. A
Et hoc videtur cõtingere fm̃ eũdez
Tho. ibidẽ. ar. ij. q̃n̄ aliq̃s presũit
de aliquo delinquente pbabiliter
q̃ posset eũ a peccõ retrahere. a tũ
ppter timorem l̃ cupiditatẽ pret̃
mittit. B. Terciomõ est veniale q̃n̄
timor a cupiditas tardiorem fãt
ad corrigẽda delicta fratris: non
ita tũ q̃ si cõstaret ei q̃ fratrẽ pos
set a peccõ retrahere dimitteret pp
ter timorez a cupiditatem quin ai
mo p̃posuit caritatẽ vt dicit Aug.
A. Idem in sum. con. li. iij. ti. ix. q̃s.
iij. B.

Vtz oporteat q̃uerere q̃s
corripiamus. et fm̃
hz ai

Tho. vbi sup. dicendū q̄ illa bñficia q̄ non dederūt certe psone sed cōiter oib⁹ siue sint tpalia siue spualia ñ oz nos q̄rē etiā q̄b⁹ ipēda⁹ ꝑ suffiat q̄ ipēda⁹ eis q̄ nobis occurrūt alio q̄n efficēmur explcātes vite aliene. ōtra illud. ꝓuer. xxiij. Ne queras ipietatē in domo iusti Vñ ptz q̄ nec religiosos oz exire claustrū ad corrigendū delinquentes. A. Idē in sū. ɔ. eo. ti. q. iiij. vbi etiā dicit q̄ q̄ hz spēale curaz alicui⁹ debet eū q̄rere ad hoc vt eū corrigat de peccō. B.

Vtz preceptū de correctōne fraterna se extendat ad oēs. ℟. eo. fm Tho. secda se cūde. q. xxxiij. Duplex est correctō Vna q̄ est actus caritatis a est p simplicē admonicōnē. a hec ptinz ad quēlibet caritatez habentē siue sit subdit⁹ siue prelat⁹. Est etiam alia correctio que est ad⁹ iusticie q̄ solū nō fit p admonicōnem sed etiā interdū fit p punitionē vt a li⁹ timentes a peccato desistant. a hec ptinet ad solos prelatos. A. Idē in sū. ɔ. eo. ti. q. v. vbi etiā p̄z q̄ p̄ma q̄ ꝓprie dicit correctō iustitie tēdit ad bonuz cōe. qđ ñ solū procurat p admoicōnē fratris: sed etiā interdū p punitionem. B.

Vtz subditi teneātur corrigere plātos. ℟. fm Tho. vbi sup. Subditi nō tenentur nec debent corrigē prelatos correctione illa q̄ est iusticie p cohercōnē pene. Tenent⁹ āt correctōe illa q̄ ē caritatis si in eis aliquid ē corrigibile. ita tñ q̄ ñ cū ꝓtervia: sed cū māsuetudine a reuerencia. A. Et vad Thimo. v. dī Seniorez ne increpaueris: sed obsecr vt pīez. misi imineret periculū fidei Tūc em etiā publice essent plati a subditis redarguendi. fm Tho. ibidē a i sūz. ɔ. li. iij. ti. ix. q. vi. Vnde a paulus q̄ erat subdit⁹ Petro ꝓpter imminēs periculū scādali circa fidē. petr⁹ publice redarguit. a petr⁹ hūiliter a patienter correctionez recepit. ad Gal. ij. vbi etiaz glo. aug. dicit q̄ petrus maioribus dedit exemplū q̄ si in aliq̄ deliarent nō dedigna rētur ab inferioribus corripi. Et nō solū ad periculū fidei: sed etiā ꝓpter ordinatos mores q̄ essent publici a scādalosi: deberent dure a publice prelati reprehendi. ij. q. vij. Paulus dicit. B.

Quo ordine procedendū sit in correctione fraterna. ℟. fm Tho. secda secde. q. xxxiij Peccā publica fm aplm. et ad thim. v. sunt publice arguēda. In peccīs vero occultis locū habz qđ dicit in euāgelio dñs. Si peccaverit frater tuus ad. A. Matth. xviij. B. Nā si te offendit publice cora aliis ia non solū in te peccat: sed etiā in alios quos turbat. A. Vi āt q̄ peccā dēat dici publica ñ solū si oib⁹: sed eē si mlti⁹ nota sint p vt i palē. loco dicit Tho. de Joseph: q̄ vt hī Gen. xxxvij: accusavit fres suos apud pīez de cōmixtione pessimā. dicit Tho. q̄ q̄ uis nō scribat dēt tamen credi q̄

Joseph prius fratres suos monuerit q̄ accusauerit. l' q̄ pēm eāt publicū saltē inter fratres. Vnde pluraliter loquendo dicit. Accusauit fratres suos. Et sic Tho. sētit posse pēm dici publicū q̄ ad denūciationē sū admonitionē faciēdā. etiā si notū sit tm̄ aliquib⁹. Itē quo ad cōscientiā necesse est precedere monitionē in accusacōe sicut ai denunciacōe. B Verū q̄ occultis pcīs p̄petrati primorū offensa. ideo distinguendū ē q̄ si hmōi occulta pcā sūt in nocumentū primorū l' corpale l' spūale: puta si aliquis occulte tractet quō ciuitates trahant hostib⁹. l' si hereticis priuatū hoīes a fide auertat dēt quis statī ad denunciacōez procedere nisi forte aliqs firmiter existimaret q̄ p admonitionē secretā statū posset hmōi mala impedire. Si vo sūt talia pcā q̄ sūt solum in malū pcāntis aut ei⁹ quē peccatur l' q̄ ledit ab eo l' saltē ex sola notitia. tūc dēt si pt sic emēdare fratrē vt fama ei⁹ conseruetur. a sic de necessitate p̄cepti ē q̄ secreta admonitio publicā denunciationez p̄cedat. A. Nisi forte ex maifesta denunciacōne l' correctione alic⁹ deliti secreti vtiliter publica vtilitas resultaret sicut Act. v. petr⁹ pēm occultum Anamie a Safire aug. maifestauit ipōs publice sine alia admonicōe redarguēdo de fraude precij retenti q̄ vēditi q̄ sciebat ex dicta correctione vtilitatē publicā resultare. Vñ a ibidē dī q̄ dicti Anamias a Safira a Petro redarguti statim mortui sūt. ex quo magn⁹ timor factus est in omni ecclā a īoib⁹ q̄ audierāt. Et ideo Aug⁹: vt a refert Tho. ibidē ar. viij: dicit q̄ ex gestis sāctoz possum⁹ agnoscere qualit̄ precepta diuine scripture sint intelligēda. Itē nō est necē secretaz admonicōnē precedere denunciacōez generalez. q̄ q̄nq̄ ex aliqua causa fit. sic Math. xxvi. de Juda dmi⁹ dixit Vn⁹ vr̄m me tradituꝰ ē. B. Et hec secreta admonicō dēt vl' sel' l' pluies fieri q̄ diu spes de correctione ex ea probabilit̄ habetur Cū autē iam probabiliter cognoscere possum⁹ q̄ secreta admonicō nō valet procedendū ē vlteri⁹ q̄ tūc q̄ pēm sit occultū. ad testiū inductionē. nisi forte probabilit̄ extimaret. q̄ hoc ad emendacōez fratris nō proficēret q̄ tūc a correctione cessandū esset Ante tū q̄ testes inducant hz Aug⁹. pri⁹ oīdi debet plato. vt est singularis psona. A. Hoc requirēt a p̄lato ad quē ptinz cū omi solicitudine scire facta subditoꝝ. Naz si posset esse pastoris excusacō si hmōi pusones cōmedita pastor nescit vt in. c. q̄is extra. de re. iur. Itez q̄n hoc ē salubri⁹ etiā si nō requiātur. Als non deret pri⁹ denūciare prelato. cū sit fm ordinez euangelij. vt pz Math. xviij. Unde a tho. ibidē ar. viij. dicit q̄ p̄cedendū est ad testiū inductionē nisi probabilit̄ extimaretur ex hoc primum deteriorari quia hoc casū posset quis correctionē pēm⁹ omittere vl' secrete denunciare ei qui ad emendacōez proximi sit magis ydoneꝰ videliz

suo prelato ꝯfessori vel sibi. Et sm hanc distinctionē dicit dēbere intelligi dictaz Augu. in regula vbi dr qꝙ pcēm priꝰ debet denūciari prelato qꝙ testibꝰ. non vt iudici. sed vt priuate psone que plus pōt pdesse qꝙ alter. Et ad hoc bñ facit dictū augu. xxij. q. v. hoc viderint. a sm Tho. in dicto arti. viij. testes adhiberi ꝺebẽt ꝓbandi ꝺelicti. Prima sm Piero ponit vt peccāti qꝙ dignū correctione egeāt Sed a iure Aug. in regula vt possit delictū probari extra se nō emendantē. Tercia sm Criso. ad ꝓbandū admonitiones fore factas Potest addi a etiā ad hoc vt testes peccantē sibi moneant Ideo euāgelium dicit qꝙ si non audierit eos dē B. Et si sic nō corrigitur in publico est cōuincendus. Qz si prelatꝰ peteret aliquid contra hunc ordinez non esset ei obediendū. qꝙ obedire oz deo magis qꝙ homibꝰ Ideo qñ prelatꝰ precipit vt sibi dicat qd ꝙsciuerit corrigēdū. intelligēdū ē saluo ordine correctionis fraterne siue preceptū fiat ad oēs cōiter sine ad vnuz specialiter Et nō solū nō est obediendū. sed etiā precipiēdo peccaret. qꝙ ipē non ē iudex occultoꝝ sed deus solus. Hoc dico nisi inqꝙtum p aliq̄ indicia pcā manifestātur: puta p infamiā. p̄sūptiones a homōi. tūc em̄ pōt prelatꝰ precipere sicut a iudex aliꝰ iuramentū exigere A. sup veritate dicenda sm Tho. ibidē arti. vij. B. Itē nota qꝙ p̄dicta solēnitates ordinē ñ oportēt seruari nisi in grauibꝰ pcīs. qꝙ leuia non derogāt fame. Vnde a religiosi in capl'is se pclamant ꝓmisso ordine nō seruato A. s. in delictis leuibus etiā secretis de qbꝰ prelati in capl'is suis publice redarguūt subditos. qꝙ talia sūt que nō derogant fame. qꝙ tales denunciacōes potiꝰ delēt dici rememoacō oblitaꝝ culpaꝝ qꝙ accusacōes seu denūciacōes sm Tho. in dicto arti. vij Et ex predīs pōt colligi qꝙ denūciacōes generales fieri ꝓnt sine secreta admonicōe. Idē etiā est in denūciacōibꝰ particularibꝰ respectuē p sone. qñ peccata sūt leuia a nō diffamatoria. a sil'r si sunt grauia a publica. Et idem qñ sūt occulta a periculosa corpaliter l' spūaliter qbus p secretam admonicōez pueniri non pōt vl si ex correctione sequeret verisil'r publica a reputabilis vtilitas. In hijs ergo omnibus ad denunciacōez non requiritur secreta admonicō In alijs vo casibꝰ qñ pcēm est graue a diffamatoriuz debet oino secreta p̄cedere admonicio q̄ inter solū a solū sel'a pluries debet fieri quousqꝙ ꝓbabilis spes emendacōis p secretaz admonitionē possit haberi. Sivero dicta ñ sufficiat admonitio. addi debēt testes tom a ydonei qntuz comode ꝓnt haberi q̄ sil' cuz p̄mo admonitore demōstrent culpabili suuz errorez a pcēm a de emēdatione admoneāc. Et si non vult emendare denuncietur prelatis ecclesie coraz qbus testificabuntur denunciatorem debitas fecisse admoicōnes a monitū noluisse emēdare Et predicta sunt diligenter

notandā vt a maīfestatione defe
ctuū primi sciat quisq; refrenare
linguā a si manifestare necesse ē
nouerit manifestādi ordinē vt ñ
incurrat mortale pcēm a obligetur
primo ad restitutiōē fame a toti⁹ i
teresse. Nā ſm Tho. ſed a ſede. q.
lxij. arti. ij. ſi q̄s alia ordinē p̄ dem
manifestet pcēm alteri⁹ etiā veru
offendit iusticiā a caritatē primi
a tenetur ad restitutiōnē q̄ tū fieri
p̄t ſine mēdacio. a ſi non p̄t famā
restituere dēt diffamato recōpēsa
tionē facē i pecunia l' aliomō. B.

CBi ſciā de aliq̄ aliqua impedi
menta l' crimia q̄ etiaz ille
qui cōmisit: ignorat. an debeaz
p̄cedere ad correctionē fraternā a
dicere ei. vbi grā Scio aliquē pauſ
ſiſſe aliuz a iñ mortuū fuiſſe quez
pauſſorē neſcit a video pauſſorez in
officio ſacerdotali celebrare. Itē ſi
neſcio aliquē miniſtrare a non fu
iſſe ordinatū rite l' non fuiſſe bap
tizatū a hmōi. Itē ſi ſcio aliquē ex
cōica tuz ignoranter ordinatū. Itē
ſi ſcio aliquē habere inuxorē quā
de iure habere non p̄t. aut eccleſi
am p alienā ſymoniā vel tenē rez
alienā. Rso. ſm Wil. Si tales labo
rant craſſa a ſupina ignorātia q̄
non excuſat eos teneor eis dicē ſi
cōmode poſſuz. a maxime ſi credo
eos corrigibiles eſſe. ſi ſi laborāt
ignorancia pbabili. credo michi
lomi⁹ q̄ teneor eis dicere veritatez
ſi q̄ ipſi pecēt ſed ppter periculuz l'
damnū alienū a murmurā ſacramen
torū. Nā non ordinat⁹ celebrās de
cipit audientes. a q̄ tenet rem p̄x
imi eū dāmificat. hec a filia dico ſi
talis p̄ſona ſit p̄ſuaſibilis. Sec⁹
ſi nō ſit. ſed timet de ſcādalo. Tūc
em̄ ſufficit ſi dicā prelato nō denū
ciando vl' accuſando. ſed ſimplicit
notificādo ſi forte remediū cōuem
ens poſſit adhiberi. A. Idē in ſū. o.
li. iij. ti. ix. q. x. B. de eo q̄ hz vxo
rē quā de iure habere ñ p̄t. habes
adhuc ſ. impedimentū. i. ſ. viij. a. ix.

CBed quid ſi predicā l' aliq̄d
predicōz p̄bare poſſū
nunq̄d teneor. Rē. ſm eundē Wil. Nō
niſi forte ſit periculū alioz̄ puta ſi a
liis ſacramēta miniſtrata a eos de
cipit. tunc em̄ p̄bare teneor. A. Idē
in ſū. o. eo. ti. q. xi. vbi etiā p̄t; q̄
liz nō aſſit periculū alioz̄ tenemur
p̄bare eo caſu q̄ tenemur ad fra
ternā correctionē. videliz cū veriſi
ter poſſum⁹ p̄dicere vt ex p̄dictis p;
B. Vtrū correctio fraterna ſit dimit
tenda ppter ſcādalum. vide infra
ſcandalū. ſ. ix.

COzpora ſanc
torū. vide ſ. reliquie.

COzporale vel
corporalia nō ſunt abluē
da p̄ laycos aut mulieres etiā ſā
timoniales. cuz potiꝰ hec abluere
p̄tinz ad officiuz dyaconi cum hu
milibus miniſtris. de conſec. diſ. v.
nemo. de eius conſecratione. vi
de ſupra. conſecratio. v. A. Et i dī
cto capīo. nemo. idez dicitur de la
uandis aliis pannis ad diuinum
cultum deputatis a q̄ debet habe
pluis noua nulli alij vſui deputa

ta nisi ad lauandū pannos ad cultū dñici altaris deputatos a ptinētes. a q debent dicti pāni lauari intra sacrariū Spondeo vero que fm glo. ibi est secūda questis sacerdotalis debet foris lauari. dicit tñ glo. ibi Hodie huic derogatū est consuetudine generali Ego aūt puto q hec ofuetudo mq̄z obtineat diuinā irreuerentiā. nec deregat nec excuset. extra. de ofue. c. fi. Item corpale nō debet fieri de serico nec de pāno intincto: sed de panno lineo puro ab epō osecrato. sicut corpus dñi in sindone mūda linea sepultus fuit. de ose. dis. v. cōsulto. Item corpalia a ab diuinūz cultū deputata debent mitida teneri. extra de custo. eccla. reliquie. vbi dicit. Precipim⁹ q̄z vt oratoria. vasa. mimstrij. corpalia. a vestimenta p̄dicta. s. mimstrorū a palle altaris. vt ibi munda a mitida oseruētur. Nimis enī videt absurdum in sacris sordes negligere que decenti i pphanis. B.

Corpore viciatus an possit ordinari vel mimstrare. vide F. viciat⁹ corpe.

Corpus cristi. Vide sup. cōicabe. a F. eucaristia. a satis etiā F. missa.

Crimen. Crimis appellacō aliqñ oplectitur omne pccm. aliqñ illud solū q8 ad dānationē sufficit. dis. xxv. F. q8 autē. A. potius ē F. crimmis. a F. alt aūt. Sed ꝓprie appellatione crimmis intelligitur mortale Vñ omel. xxi. Greg⁹ dicit Hoc ime pccatū distat a crimē. q omne ime pccm est. non omne pccm crimen. Et infra. In qua videliz criminuz a peccōrū distinctione pēsanduz ē. q nōnulla pcca animā polluunt crimina extinguunt. B.

Crimina quedā sunt enormia mia q̄ tria. s. hereses. homicidiū voluntariū. a symonia i ordine a beneficio. etiā post pēitentiā impediūt promouendū a deiciūt iam promotū sive sint occulta sive manifesta. q. q. vē tū est. extra. de hereti. q̄ aliq̄z. a c. statutū. li. vi. extra. de tēpo. ordi. quesitū. a de symo. tanta. Et de hijs vide infra. enormia. a F. dispensatio. F. vi. q. vij. A. q8 hic dicit de homicidio voluntario. idem etiā de non voluntario q̄n casū p̄cessit culpa. extra. de homi. obtinebat. Secus si culpa non precessit. eo. ti. c. ex litteris. q. ij. B. Alia vero enormia occulta post pēitenciam non impediunt promouendum nec deiciunt iam promotum. vt in predicto capīo quesitum. A. Suadenduz enim est propter talia ne quis faciat se ordinari etiam post pēitenciam. Sed tamen ex quo sunt occulta non sunt penitus phibendi extra. de tempo. ordi. ex tenore. B. Sunt et alia crimina mediocria i quibus distingue. quia aut sunt manifesta. aut occulta. Si manifesta etiam repellunt promouendū et deiciunt iam promotuz. A. hº

est verum ante penitenciã non p⁹ sicut in .c. fraternitatis .xxxiij. di. patet. a extra de. coha. de. a mu. dericos. vbi clerici publici concubinarij non deijciuntur nisi moniti fuerint contumaces a in illo .c. fr̃nitatis fuit p motu⁹ q̃ publice hũerat cõcubinã. nisi aliqs delictuz sequeretur infamia iuris ℓ facti hoc enim tollitur p penitenciã qñ esset publica: puta periurium. falsum testimoniuz. adulteriuma similia. dicto .c. quesituz. Et hec possunt dici mediocria respectu illoruz q̃ deijciũt etiã si sint occulta. a respectu illorũ q̃ p⁹ pñiam non deijciunt etiaz si fuerint publica. B. Et intellige qñ sunt manifesta p sententiã vℓ confessionem in iure ℓ euidenciã facti. vt in .c. q̃situm. Q. si sint manifesta solum p famaz. indicit purgacõ qua prestita absoluetur. a si ea defecerit: deponetur. extra. de adul. significasti. a extrã de purga. c. extraũ. Si vero hmõi crimina sunt occulta. pñt tales post penitẽciam remanere in suscep̃tis. a promoueri ad superiores ordines. ex. de tempo. ordi. ex tenore. a .c. quesitum. A. Hoc plenius nota. in suz. cõ. li. iij. ti. xxix q. iij. B.

Anſi aliquis solus scit ẽme alterius teneatur reuelare prelato. ℟. Non tenetur etiã si iurauit denunciaẽ nisi posset probare. Nam esset p̃ditor criminis .ij. q. v. si precauerit. a q. vij. plericq; a vi. q. ij. si tm̃. nisi vellet reuelaẽ secreto cuz prelat⁹ secrete habeat corrigere criminosos. ar. xxij. q. v hoc vicetur. debet q; indicare talibus qui magis possunt prodesse q̃ obesse. siue cũ corrigendo siue pro eo orando. Nam ad talez denũciacõnẽ quilibet tenetur. vt in dcõ .c. hoc videtur. Et vide supra. correctio. ij. F. v. et. i se. a F. familia F. iij. A. Ibi non est nisi vn⁹ F.

Contra crimia procedi tur qñq; p accusationẽ. de qua. vide supra. accusare. a accusat⁹. qñq; p denunciationem vel inquisitionem. de quibus habes F. inquisitio. F. primo. Rñq; vero non agitur directe contra crimen. sed p modum exceptionis. Sic q̃ habes F. inscriptio. F. primo a secũdo de correctione a pena criminũ habes supra. correctio. a F. pena primo. Ad materiaz criminis pt pertinere infra. peccatum. et infra vicium.

Crisma supra baptismus secundo. F. fi. a F. oleum sanctum.

Cruce signat⁹ de indulgencia cruce signato q̃. vide F. indulgencia a F. anplẽ. a se. de voto cruce signatorũ. vide infra. votum v. F. secundo. sexto. a septimo.

Cupidus non est ordinandus. vide. infra ordinandus F. xv.

Curiales quo q; prohibentur ordinari.

Vide Ordinandus. ℣. xv.

Curiositas ℈m Thomã secũda secunde. q. clxvij. est viciũ circa inordinatum appetitum cognicõis. A. Pot etiã dici curiositas supuacuũ studium ad aliq̃d pagendũ. Vnde ea idem Tho. secda secde. q. clxix. artij. dicit q artifices ornamento ruꝫ peccant inuemendo supflua et curiosa. B.

Queritur ℈ vtrũ vicium curiositatis possit esse in cognicõe intellectiua. ℟. ℈m Tho. vbi supra Veritatis cognitio de se bona est. sed pot esse mala rõne alicuiꝰ ꝯsequentis ex modis. s. inq̃tum aliq̃s de cognitione veritatis supbit. ℈m illud a. Coꝛ. viij. Scia inflat. Vl inq̃tum homo cognicõne veritatis vtitur ad peccanduz. Vl iq̃tum p studiuz minꝰ vtile retrahitur a studio q̃ ei ex necessitate icũbit. Vl iq̃tum homo studz discere a quo nõ licet. sicut q̃ futura a demoniꝭ p quirunt. Vl. inquantum appetit cognoscere veritatẽ circa creaturã ñ referẽdo ad debitũ finẽ. s. ad cognitionẽ dei. Vel inq̃tũ aliquis studet ad cognoscenduz veritatez sup facultatem ꝓprij ingenij. Eccl. iij. Altiora te ne quesieris. a fortioꝝ te ne scrutatus fueris. Et in pluribꝰ opibꝰ eius ne fueris curiosus. Et istis modis viciũ curiositatis in parte intellectiua est. A. Idem in suz. con. li. iij. ti. xxxiij. q. clxxvi. B.

Vtꝝ curiositaꝭ possit ee circa sensitiua cognicõez. ℟. ℈m Tho. secda ij. q. clxvij. q studiũ circa sensibilia cognoscenda dupliciť pt esse vicium. Vno mõ inq̃tum cognitio sensitiua non ordinatur ad aliq̃d vtile sed potiꝰ auertit. A. s. ab vtili cõsideratione sicut Augꝰ. in. x. cõfes. confitetur culpã suã q libenter videbat canem currentem post leporẽ. quia vt ibidez dicit Dec vanaa hoc mis cogitationibꝰ impediunt. vtique. con. eo. ti. q. clxxvij. B. Alio modo inquãtum sensitiua ordinatur ad aliquod noxium sicut ispectio mulieris ordinatur ad concupiscenduz. a iq̃sitio eoꝝ q̃ ab alijs fiũt ordinať ad detrahendũ. Et sic ẽ curiositatis viciũ. Si q̃s aũt cognicõnem sensibiliũ itẽdit ordinare ad necessitatez sustentationis. vl ad studiũ intelligende veritatis sic est virtuosa studiositas. A. Idem i dcã. q. clxxvij. vbi etiã additur Ex quo ptz q inspectio spectaculoꝝ viciosa reddit iquãtũ phꝰ hoc fit pronus ad vicia vl lasciuie vel crudelitatis p ea que ibi representantur. Vnde Crisoꝰ dicit. q adulteras a muliercũdas cõstituũt mentes tales inspectiones. B.

Damnificatus.

An possit accipe sibi de rebus damnificantis. Habetur sup. bellum primo. ℣. quarto a infra. depositum. ℣. vltimo.

Debitum cõiugale. vtꝝ alẽ ogũ statũ cõtracto mriomo teať ad reddicõez de